

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att det stiftas en lag om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning samt att lagen om beskattningsförfarande, lagen om beskattningsförfarande beträffande skatter som betalas på eget initiativ, lagen om inkomstdatasystemet och lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet ändras. Det föreslås att aktörer inom digital plattformsekonomi, dvs. plattformsoptimer, åläggs skyldighet att lämna Skattemyndigheten upplysningar om försäljnings- och hyresinkomster som personer och företag genererar på en plattform.

Genom de föreslagna bestämmelserna genomförs det direktiv vars syfte är att förbättra skattemyndigheternas tillgång till information om kommersiell verksamhet som bedrivs med digitala plattformar som mellanhänder i Europeiska unionens medlemsstater. Tillgången till information förbättrar medlemsstaternas möjligheter att beskatta försäljnings- och uthyrningstransaktioner på digitala plattformar också när plattformen och säljaren eller uthyraren inte är belägna i samma stat. Syftet med direktivet är dessutom att förbättra medlemsstaternas nuvarande administrativa samarbete och utbyte av upplysningar i fråga om beskattning bland annat genom att lägga till royaltyer till de inkomstkategorier som omfattas av obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar och möjliggöra att två eller flera medlemsstater utför gemensamma revisioner.

I den föreslagna lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning föreskrivs det om uppgiftsskyldiga, upplysningar som ska lämnas och anmälningsförfaranden. I lagen om beskattningsförfarande föreslås bestämmelser om skyldighet för rapporteringsskyldiga plattformsoptimer att lämna upplysningar. Upplysningar om försäljnings- och uthyrningstransaktioner som genomförts med plattformar som mellanhänder ska lämnas till Skatteförvaltningen, som i enlighet med direktivet meddelar upplysningarna till andra medlemsstater till den del som upplysningarna hänför sig till en säljare som är skattskyldig i en annan medlemsstat eller till fast egendom som är belägen i en annan medlemsstat.

Det föreslås att det till lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet fogas bestämmelser som möjliggör det automatiska utbyte av upplysningar mellan medlemsstaterna som ändringen av direktivet förutsätter.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2023.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
MOTIVERING	4
1 Bakgrund och beredning	4
1.1 Bakgrund	4
1.2 Beredning	4
2 EU-rättsaktens målsättning och huvudsakliga innehåll	5
2.1 Handräckningsdirektivet	5
2.2 Målsättning	7
2.3 Huvudsakligt innehåll	9
2.3.1 Plattformoperatörers rapporteringsskyldighet	9
2.3.2 Andra preciseringar och tillägg till handräckningsdirektivet	10
3 Nuläge och bedömning av nuläget	14
3.1 Genomförande av ändringar i handräckningsdirektivet	14
3.2 Information om inkomster som erhållits via plattformar	16
3.2.1 Nuläge	16
3.2.2 Bedömning av nuläget	17
4 Förslagen och deras konsekvenser	18
4.1 De viktigaste förslagen	18
4.1.1 Allmänt	18
4.1.2 Skyldighet att lämna upplysningar för aktörer inom digital plattformsekonomi	18
4.1.3 Åtgärder i anslutning till stärkt administrativt samarbete enligt handräckningsdirektivet	20
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna	23
4.2.1 Allmänt om konsekvenserna	23
4.2.2 Konsekvenser för de uppgiftsskyldiga	23
4.2.3 Konsekvenser för de skattskyldiga	24
4.2.4 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet	24
5 Alternativa handlingsvägar	25
5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser	25
5.2 Handlingsmodeller som används eller planeras i andra medlemsstater och den internationella utvecklingen	26
6 Remissvar	27
7 Specialmotivering	32
7.1 Lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning	32
7.2 Lagen om beskattningsförfarande	48
7.3 Lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ..	51
7.4 Lagen om inkomstskattesystemet	51
7.5 Lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet	52
8 Ikraftträdande	55
9 Verkställighet och uppföljning	55
10 Samband med andra propositioner	55
11 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	55

LAGFÖRSLAG	59
1. Lag om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning	59
2. Lag om ändring av lagen om beskattningsförfarande	68
3. Lag om ändring av 1 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ	69
4. Lag om ändring av 8 § i lagen om inkomstdatasystemet	70
5. Lag om ändring av lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet	71
BILAGA	74
PARALLELLTEXTER	74
2. Lag om ändring av lagen om beskattningsförfarande	74
3. lag om ändring av 1 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ	76
4. Lag om ändring av 8 § i lagen om inkomstdatasystemet	77
5. Lag om ändring av lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet	78

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Beredningen av propositionen har föranletts av ett direktiv som förutsätter nationellt genomförande. Rådet antog den 22 mars 2021 direktiv (EU) 2021/514, nedan *DAC7-direktivet*, om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, nedan *handräckningsdirektivet*. Direktivet publicerades i Europeiska unionens officiella tidning den 25 mars 2021, EUT L 104. Direktivet tillämpas i huvudsak från och med den 1 januari 2023.

DAC7-direktivet baserar sig på artiklarna 113 och 115 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, enligt vilka rådet ska enhälligt i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande och efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén anta bestämmelser om harmonisering av lagstiftningen om indirekta skatter samt utfärda direktiv om tillnärmning av sådana lagar och andra författningar i medlemsstaterna som direkt inverkar på den inre marknadens upprättande eller funktion.

Propositionen har indirekta kopplingar till regeringsprogrammet. Vid finansministeriet inleddes i december 2019 ett lagstiftningsprojekt (VM123:00/2019), vars syfte var att utvidga förmedlares skyldighet att lämna upplysningar till Skatteförvaltningen att gälla även situationer där själva betalningen inte har gått via förmedlaren. Projektet hänförde sig till programmet för statsminister Sanna Marins regering, där ett skattepolitiskt mål är att stärka skatteunderlaget. Enligt regeringsprogrammet är det särskilt viktigt att stärka skatteunderlaget i en global ekonomi där penningströmmar överskrider de nationella gränserna. I regeringsprogrammet konstateras att grå ekonomi och kringgående av skatt medför årligen betydande skatteförluster för det finländska samhället. Som ett led i åtgärderna att minska det skattemässiga underskottet konstateras det i regeringsprogrammet bland annat att behövliga lagstiftningsmässiga och tekniska metoder ska göras möjliga för skattemyndigheten så att myndigheten för beskattningen så automatiskt som möjligt kan samla in uppgifter om aktörerna inom den digitala plattformsekonomin. Dessutom konstateras det på allmän nivå i regeringsprogrammet att Skatteförvaltningens arbete för att beskatta plattformsekonomin bör understödjas. När Europeiska kommissionen kom med förslaget till direktiv om rapporteringsskyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi beslöt man att kombinera lagstiftningsprojektet med det kommande projektet för att genomföra direktivet.

1.2 Beredning

Beredningen av EU-rättsakten

Det förslag om ändring av handräckningsdirektivet som kommissionen överlämnade till rådet i juli 2020 är en del av paketet för rättvis och enkel beskattning, som ska stödja EU:s återhämtning. Paketet innehåller ett meddelande om en handlingsplan, där det presenteras nya initiativ som gäller rättvis och enkel beskattning och som stödjer återhämtningsstrategin¹, samt kommissionens meddelande om god förvaltning på skatteområdet i och utanför EU². I det senare

¹ https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:e8467e73-c74b-11ea-adf7-01aa75ed71a1.0014.02/DOC_1&format=PDF

² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020DC0313&from=EN>

granskas framstegen när det gäller god förvaltning på skatteområdet i och utanför EU och föreslås förbättringsobjekt. Dessutom utvärderade kommissionen 2019 handräckningsdirektivets verkkningsfullhet, effektivitet, betydelse och konsekvens samt mervärde på EU-nivå. I utvärderingen³ konstaterades bland annat att samarbetet är till stor nytta, men det finns fortfarande utrymme för förbättring.

Förslaget behandlades flera gånger i rådets skattearbetsgrupp mellan september och november 2019. Förslaget godkändes under Portugals EU-ordförandeskap i mars 2021.

Kommissionens förslag COM(2020) 314 finns på kommissionens webbplats⁴.

Statsrådets skrivelse (U 42/2020 rd) överlämnades till riksdagen i fråga om det ovannämnda förslaget till direktiv. Stora utskottet godkände riksdagens ståndpunkt (StoURS 78/2020 rd) och instämde i statsrådets ståndpunkt i enlighet med finansutskottets ställningstagande.

Det nationella beredningsunderlaget som gäller direktivet finns på riksdagens webbplats⁵.

Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet. Under beredningen har man samarbetat med Skatteförvaltningen. Propositionen var på remiss den 1 juli 2022–den 16 augusti 2022 och de viktigaste berörda parterna ombads yttra sig. Beredningsunderlaget som gäller regeringens proposition finns på adressen valtioneuvosto.fi/sv/projekt med koden [VM009:00/2022](#).

Under genomförandet av direktivet har man samarbetat med kommissionen och andra medlemsstater kring tolkningsfrågor som hänför sig till direktivet.

2 EU-rättsaktens målsättning och huvudsakliga innehåll

2.1 Handräckningsdirektivet

Mellan Europeiska unionens medlemsstater har från och med den 1 januari 2013 tillämpats handräckningsdirektivet, genom vilket upphävdes direktiv 77/799/EEG om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på direktbeskattningsens område, som tillämpats till utgången av 2012. Handräckningsdirektivet täcker alla skatter som tas ut av en medlemsstat eller av dess underenheter eller lokala myndigheter, eller på dessas vägnar, om de tas ut på de territorier där fördragen är tillämpliga enligt artikel 52 i fördraget om Europeiska unionen (FEUF). Utanför tillämpningsområdet stannar dock mervärdesskatt, tullar och punktskatter, för vilka det finns separata EU-bestämmelser om samarbete, samt obligatoriska sociala avgifter och vissa andra avgifter.

Handräckningsdirektivet har ändrats för att förbättra skattetransparensen genom följande direktiv av rådet vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning:

³ https://ec.europa.eu/taxation_customs/system/files/2019-09/2019_staff_working_document_evaluation_on_dac_summary_en.pdf

⁴ https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:e0b39c1f-c75b-11ea-adf7-01aa75ed71a1.0019.02/DOC_1&format=PDF

⁵ https://www.eduskunta.fi/SV/vaski/Kirjelma/Sidor/U_42+2020.aspx

Direktivändring	Centralt innehåll
Rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (DAC2-direktivet)	Obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton
Rådets direktiv (EU) 2015/2376 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (DAC3-direktivet)	Obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning
Rådets direktiv (EU) 2016/881 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (DAC4-direktivet)	Obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om land-för-land-rapportering om en multinationell koncerns skatter och finansiella upplysningar
Rådets direktiv (EU) 2018/822 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang (DAC6-direktivet)	Obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om gränsöverskridande arrangemang

Genom DAC2-direktivet infördes inom unionen den gemensamma standard för utbyte av upplysningar om finansiella konton, Common Reporting Standard (CRS), som utvecklats av OECD och som publicerades 2014. I CRS bestäms om automatiskt utbyte av upplysningar om sådana personers finansiella konton som har sin skatterättsliga hemvist någon annanstans och skapas en ram för informationsutbyte på global nivå. Informationsutbytets syfte är att bekämpa gränsöverskridande skatteflykt.

I DAC3-direktivet föreskrivs om obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning. DAC3-direktivet baserar sig på ETR-informationsutbyte (Exchange of Tax Rulings) enligt åtgärd 5, som behandlar förebyggande av skadlig skattekonkurrens (Countering Harmful Tax Practices More Effectively, Taking into Account Transparency and Substance) i OECD:s BEPS-projekt för att motverka erodering av skattebasen och flyttning av vinster (Base Erosion and Profit Shifting). Informationsutbyte enligt DAC3-direktivet omfattar förhandsbesked som skattemyndigheten eller någon annan aktör som definieras i direktivet ger en skattskyldig och som är förenat med gränsöverskridande tillgångar. Syftet med informationsutbyte enligt DAC3-direktivet är att förbättra skattesystemens transparens genom att utveckla transparensen i fråga om förhandsbesked i skattefrågor och förhandsbesked om prissättning samt medlemsstaternas administrativa samarbete.

I DAC4-direktivet föreskrivs om obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om multinationella företags land-för-land-rapporter mellan skattemyndigheterna. Genom DAC4-direktivet genomförs CbC-informationsutbyte mellan EU-staterna (Country-by-Country Report) enligt åtgärd 13 som behandlar uppdatering av bestämmelserna om internprissättningsdokumentation

och land-för-land-rapportering (Transfer Pricing Documentation and Country-by-Country Reporting) i OECD:s BEPS-projekt. Syftet med land-för-land-rapporter i fråga om beskattning är att förbättra transparensen hos information om multinationella företags beskattning. På grund av rapporteringsskyldigheten kan skatteförvaltningarna bland annat bedöma internprissättnings risker.

I DAC6-direktivet föreskrivs om obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om potentiellt aggressiva gränsöverskridande skatteplaneringsarrangemang mellan skattemyndigheter. Direktivets syfte är att öka skattetransparensen och skattemyndigheternas möjligheter att reagera mot aggressiv skatteplanering.

Utöver de föregående ändringarna har handräckningsdirektivet ändrats genom rådets direktiv (EU) 2016/2258 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller skattemyndigheters tillgång till information för bekämpning av penningtvätt. Genom detta DAC5-direktiv ålades medlemsstaterna skyldighet att ge skattemyndigheterna tillgång till de förfaranden för kundkännedom som finansiella institut tillämpar i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG.

Samarbetsformer enligt handräckningsdirektivet är tjänstemäns närvaro vid de administrativa myndigheterna och medverkan i administrativa utredningar i en annan medlemsstat, samtida kontroller, administrativa delgivning, återkoppling samt informationsutbyte, som kan basera sig på begäran eller ske utan föregående begäran eller vara obligatoriskt automatiskt informationsutbyte. Det sistnämnda omfattar sex kategorier av inkomst och kapital: inkomster från anställning, styrelsearvoden, livförsäkringsprodukter som inte omfattas av andra unionsrättsakter om utbyte av upplysningar och andra liknande åtgärder, pensioner och ägande av och inkomster från fast egendom samt i och med DAC7-direktivet royaltyer. Dessa upplysningar om kategorier av inkomst och kapital bör vara tillgängliga och gälla personer som är bosatta i en annan medlemsstat än den som lämnar upplysningarna. Till samarbetsformerna hör också obligatoriskt automatiskt informationsutbyte om finansiella konton, om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning, om land-för-land-rapporter samt om gränsöverskridande arrangemang.

Handräckning på beskattningsområdet mellan Finland och andra medlemsstater kan också basera sig på inkomst- eller arvsskatteavtal som ska tillämpas mellan Finland och medlemsstaterna, separata avtal om handräckning, avtalet mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden (FördrS 37/1991) och Europarådets och OECD:s konvention om ömsesidig handräckning i skatteärenden (FördrS 21/1995 och FördrS 40/2011). Dessutom kan handräckning begäras med stöd av till exempel lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och om tillämpning av direktivet (1526/2011).

2.2 Målsättning

Handräckningsdirektivet har ändrats flera gånger de senaste åren. Genom ändringarna har nya EU-initiativ som syftar till skattetransparens beaktats, tillämpningsområdet för automatiskt utbyte av upplysningar utvidgats och medlemsstaternas skattemyndigheter getts ett större urval samarbetsverktyg för att upptäcka och bekämpa olika former av skattebedrägeri, skatteflykt och kringgående av skatt. Trots att stora förbättringar har gjorts på området för automatiskt utbyte

av upplysningar finns enligt DAC7-direktivets ingress fortfarande ett behov av att förbättra bestämmelserna om utbyte av upplysningar och administrativt samarbete.

Digitaliseringen av ekonomin har ökat snabbt under de senaste åren och detta har gett upphov till ett ökande antal komplexa situationer med kopplingar till skattebedrägeri, skatteundandra-
gande och skatteflykt. Den gränsöverskridande dimensionen hos tjänster som erbjuds genom plattformsoperatörer har skapat en komplex miljö där det kan vara svårt att upprätthålla skatte-
regler och skattemoral. Enligt direktivets ingress finns det brister i skattemoralen och värdet på underrapporterade inkomster är betydande. Medlemsstaternas skatteförvaltningar har inte till-
räckligt med upplysningar för att korrekt bedöma och kontrollera bruttoinkomster som genere-
ras i deras länder från kommersiell verksamhet som bedrivs med digitala plattformar som mel-
lanhänder. Enligt direktivets ingress är detta särskilt problematiskt om inkomster eller beskatt-
ningsbara belopp flödar via digitala plattformar som är etablerade i en annan jurisdiktion.

Medlemsstaternas skatteförvaltningar begär ofta upplysningar från plattformsoperatörer, vilket
förorsakar betydande administrativa kostnader och efterlevnadskostnader för plattformsopera-
törerna. Samtidigt har vissa medlemsstater infört en ensidig rapporteringsskyldighet, vilket
skapar en ytterligare administrativ börda för plattformsoperatörerna eftersom de måste följa en
rad olika nationella rapporteringsstandarder. Det är därför nödvändigt att införa ett standardise-
rat rapporteringskrav som skulle vara tillämplig på hela den inre marknaden.

Merparten av de inkomster eller beskattningsbara belopp som säljare genererar på digitala platt-
formar flödar över gränserna. Enligt direktivets ingress skulle rapporteringen av upplysningar
om den berörda verksamheten ge ytterligare positiva resultat om de upplysningarna även för-
medlades till de medlemsstater där de intjänade inkomsterna skulle vara skattepliktiga. Det auto-
matiska utbytet av upplysningar mellan skattemyndigheter är avgörande för att förse dessa
skattemyndigheter med de upplysningar som de behöver för att göra en korrekt bedömning av
den inkomstskatt och mervärdesskatt som ska betalas.

I direktivets ingress konstateras det att rapporteringsskyldigheten bör omfatta både gränsöver-
skridande och icke gränsöverskridande verksamhet för att säkerställa att rapporteringsreglerna
är ändamålsenliga, att den inre marknaden fungerar väl, att likvärdiga förutsättningar råder och
att principen om icke-diskriminering respekteras. En sådan tillämpning av rapporteringsreglerna
skulle dessutom minska den administrativa bördan för de digitala plattformarna.

Användningen av digitala plattformar är utbredd både bland fysiska personer och bland enheter
för att bedriva kommersiell verksamhet. Enligt direktivets ingress är det mycket viktigt att sä-
kerställa att rapporteringsskyldigheten gäller oavsett säljarens rättsliga ställning.

För att säkerställa att direktivet fungerar och genomförs effektivt bör medlemsstaterna före-
skriva om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt direktivet
och som gäller skyldigheterna avseende åtgärder för kundkännedom, rapporteringsskyldighet-
erna och skyldigheterna avseende registrering för operatörer av digitala plattformar. Enligt di-
rektivet bör sådana sanktioner vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Förutom rapporteringsskyldigheten för plattformsoperatörer innehåller direktivet mindre änd-
ringar och preciseringar av handräckningsdirektivet, varmed syftet är att effektivisera det admi-
nistrativa samarbetet och utbytet av upplysningar. Exempelvis royaltyer läggs till de inkomst-
kategorier som omfattas av automatiskt utbyte av upplysningar för att effektivisera kampen mot
skattebedrägerier, skatteflykt och kringgående av skatt. Enligt direktivets ingress är det viktigt
med utbyte av upplysningar om inkomst som härrör från immateriella rättigheter, eftersom detta

är ett område av ekonomin där överföring av vinster ofta förekommer eftersom de underliggande tillgångarna är ytterst rörliga.

I direktivets ingress konstateras dessutom att det finns fördelar med samordnade kontroller av en eller flera skattebetalare som är av gemensamt eller kompletterande intresse för två eller flera medlemsstaters behöriga myndigheter. Praxis har visat att det behövs förbättringar för att säkerställa ökad rättssäkerhet. Därför kompletteras handräckningsdirektivet med ett antal bestämmelser som ytterligare klargör den ram och de huvudprinciper som bör gälla när medlemsstaternas behöriga myndigheter väljer att utföra en gemensam revision. Den bestämmelse om gemensamma revisioner som fogas till handräckningsdirektivet och som effektiviserar samordnade kontroller kan enligt direktivets ingress bidra till att den inre marknaden fungerar bättre.

Ett syfte med direktivet är också att klargöra att upplysningar som har utväxlats mellan medlemsstaterna i enlighet med handräckningsdirektivet även får användas för taxering, administration och verkställighet i fråga om mervärdesskatt och andra indirekta skatter.

2.3 Huvudsakligt innehåll

2.3.1 Plattformsoperatörers rapporteringsskyldighet

DAC7-direktivet ålägger medlemsstaterna skyldighet att vidta de åtgärder som krävs för att se till att deras rapporteringsskyldiga aktörer inom digital plattformsekonomi, dvs. plattformsooperatörer, genomför de förfaranden för kundkännedom och uppfyller de rapporteringsskyldigheter som fastställs i bilagan till direktivet. Varje medlemsstat ska också säkerställa att dessa åtgärder faktiskt genomförs och efterlevs.

Genom att genomföra direktivets bestämmelser på behörigt sätt får medlemsstaternas skattemyndigheter information om berörda verksamheter, dvs. försäljning av varor och tjänster samt uthyrning av fast egendom och transportmedel på digitala plattformar som fysiska och juridiska personer använder efter att ha ingått ett avtal med plattformsooperatören om användning av plattformen för sin försäljningsverksamhet. En rapporteringsskyldig plattformsooperatör ska årligen informera skattemyndigheterna om de säljare som använt plattformen och berörda verksamheter som dessa bedrivit. Plattformar är all programvara och alla applikationer som är tillgängliga för användarna och som gör det möjligt för säljare att vara anslutna till andra användare för att bedriva en berörd verksamhet med avseende på sådana användare.

Plattformsooperatörerna rapporterar inkomster som säljare har intjänat genom användning av den digitala plattformen i en enda medlemsstat. Detta är enligt direktivets ingress rimligt för att förenkla och begränsa efterlevnadskostnaderna. Rapporteringsskyldig är en plattformsooperatör som har sin skatterättsliga hemvist i en medlemsstat eller som är registrerad i enlighet med en medlemsstats lagstiftning eller som har sin plats för företagsledning i en medlemsstat eller som har ett fast driftsställe i en medlemsstat. Med tanke på de digitala plattformarnas art och flexibilitet bör rapporteringsskyldigheten enligt direktivets ingress även utvidgas till att omfatta plattformsooperatörer som inte uppfyller de ovannämnda förutsättningarna men som bedriver kommersiell verksamhet i unionen, dvs. underlättar i en medlemsstat bosatta säljares bedrivande av berörd verksamhet eller en berörd verksamhet som innefattar uthyrning av fast egendom som är belägen i en medlemsstat. Detta säkerställer likvärdiga förutsättningar för alla digitala plattformar och förhindra illojal konkurrens. Sådana plattformsooperatörer utanför EU ska registrera sig hos den behöriga myndigheten i den medlemsstat som operatören valt för att visa att operatören uppfyller rapporteringsskyldigheten i registreringsstaten. Plattformsooperatörer utanför EU är befriade från rapporteringsskyldighet i EU när det genom avtal eller tillräckliga arrangemang

mellan en jurisdiktion utanför EU och en medlemsstat har säkerställts att likvärdiga upplysningar utbyts mellan en jurisdiktion utanför EU och en medlemsstat. Denna mekanism kan förhindra att likvärdiga upplysningar rapporteras och lämnas mer än en gång. Kommissionen fastställer genom genomförandeakter huruvida de upplysningar som måste utbytas automatiskt enligt ett avtal mellan de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten och en jurisdiktion utanför EU motsvarar de upplysningar som avses i direktivet.

Direktivet tillåter inte medlemsstaterna något handlingsutrymme när det gäller fullgörandet av skyldigheterna avseende registrering, åtgärder för kundkännedom och rapportering. Bestämmelserna är entydiga och de innehåller inga alternativ eller valfriheter.

Direktivet innehåller två bestämmelser genom vilka kommissionen har getts befogenheter att anta genomförandeakter om den rapporteringsskyldighetshelhet som gäller för aktörer inom plattformsekonomi. Den första gäller det förfarande som beskrivs ovan, genom vilket kommissionen fastställer att automatiskt utbyte av upplysningar i enlighet med ett avtal mellan de behöriga myndigheterna i en medlemsstat och en jurisdiktion utanför EU motsvarar de upplysningar som avses i direktivet. Den andra gäller fastställande av de praktiska arrangemang som är nödvändiga för registrering och identifiering av rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer utanför EU.

2.3.2 Andra preciseringar och tillägg till handräckningsdirektivet

Genom DAC7-direktivet ändras enstaka gällande bestämmelser samt görs vissa tillägg i handräckningsdirektivet. Det första tillägget är en ändring av definitionen av begreppet automatiskt utbyte av upplysningar i artikel 3, genom vilken begreppet utvidgas till att omfatta även upplysningar som rapporteras av aktörer inom plattformsekonomi.

Det andra tillägget är begreppet standarden ”kan antas vara relevant”, som det föreskrivs om i den nya artikel 5 a. Begreppet hänför sig till förfarandet för utbyte av upplysningar på begäran i artikel 5 i handräckningsdirektivet. I förfarandet ska en anmodad myndighet till den begärande myndigheten lämna alla sådana i handräckningsdirektivet särskilt uppräknade upplysningar som den har tillgång till eller som den erhåller till följd av administrativa utredningar som kan antas vara relevanta för administration och verkställighet av medlemsstaternas nationella lagstiftningar i fråga om de skatter som omfattas av det direktivet. Enligt direktivets ingress säkerställer definitionen av begreppet att utbytet av upplysningar är ändamålsenligt och förebygger omotiverade avslag på begäranden. Den skapar också rättssäkerhet både för skatteförvaltningar och skattebetalare. Enligt artikel 5 a antas de begärda upplysningarna vara relevanta om den begärande myndigheten vid den tidpunkt då begäran inges anser att det i enlighet med dess nationella rätt finns en rimlig möjlighet att de begärda upplysningarna kommer att vara relevanta för en eller flera skattebetalares skatteärenden, vare sig de identifieras med namn eller på annat sätt, och om det är motiverat med tanke på utredningens syfte. För att visa att de begärda upplysningarna kan antas vara relevanta ska den begärande myndigheten förse den anmodade myndigheten med upplysningar om det beskattningsändamål för vilket upplysningarna begärs samt med närmare uppgifter om vilka upplysningar som krävs för administration eller verkställighet av dess nationella rätt. Om en begäran som avses i artikel 5 avser en grupp skattebetalare som inte kan identifieras individuellt ska den begärande myndigheten förse den anmodade myndigheten med en detaljerad beskrivning av gruppen, en redogörelse för tillämplig lagstiftning och de fakta som föranleder antagandet att skattebetalarna i gruppen inte har följt tillämplig lagstiftning och en redogörelse för hur de begärda upplysningarna skulle underlätta fastställande av huruvida skattebetalarna i gruppen har följt tillämplig lagstiftning. När så är relevant ska dessutom lämnas fakta och omständigheter i fråga om deltagande av en tredje part som aktivt har bidragit till att skattebetalarna i gruppen eventuellt inte har följt tillämplig lagstiftning.

Artikel 6, som ingår i helheten av utbyte av upplysningar på begäran och som reglerar administrativa utredningar, ändrades genom att ordet ”särskild” ströks i den första meningen i punkt 2. Före direktivändringen hade den första meningen i artikeln formen ” Den begäran som avses i artikel 5 får innehålla en motiverad begäran om en särskild administrativ utredning”. Ändringen har inte någon praktisk betydelse, men den undanröjer den osäkerhet som eventuellt rått om vad som avses med en särskild administrativ utredning.

Artikel 7 i handräckningsdirektivet ändrades så att den anmodade myndighet som mottar en begäran enligt artikel 5 ska lämna de upplysningar som avses i artikel 5 inom tre månader från det att begäran mottagits i stället för tidigare sex månader. Dessutom föreskrevs det om en tidsfrist på sex månader för besvarande av begäran i en situation där den anmodade myndigheten underrättar den begärande myndigheten om skälen till att den inte kan besvara begäran inom den relevanta tidsfristen. Före ändringen innehöll handräckningsdirektivet ingen tidsfrist för denna situation.

Artikel 8.1 om automatiskt utbyte av upplysningar ändrades genom att royaltyer lades till de upplysningar om kategorier av inkomst och kapital som ska utbytas. Före direktivändringen utbyttes upplysningar med stöd av bestämmelsen om inkomster från anställning, styrelsearvoden, vissa livförsäkringsprodukter, pensioner samt ägande av och inkomster från fast egendom.

Till artikel 8.1 i handräckningsdirektivet fogades ett andra och ett tredje stycke. Andra stycket förpliktar medlemsstaterna att sträva efter att ange det skatteregistreringsnummer som utfärdats av hemvistmedlemsstaten till personer med hemvist i medlemsstaten när de lämnar sådana upplysningar som avses i första stycket. Tredje stycket förpliktar medlemsstaterna att årligen underrätta kommissionen om minst två kategorier av inkomst och kapital, med avseende på vilka de lämnar upplysningar om personer med hemvist i en annan medlemsstat. Punkt 2 i artikeln ändrades så att medlemsstaterna före utgången av 2023 ska underrätta kommissionen om minst fyra av de kategorier av inkomst och kapital som förtecknas i punkt 1 första stycket, med avseende på vilka den behöriga myndigheten i varje medlemsstat genom automatiskt utbyte till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat ska lämna upplysningar om personer med hemvist i denna andra medlemsstat. Sådana upplysningar ska avse beskattningsbara perioder som inleds den 1 januari 2025 eller senare. Den tidigare punkt 2 förpliktade medlemsstaterna endast att informera kommissionen om de kategorier av inkomst och kapital som förtecknas i punkt 1 för vilka de har upplysningar tillgängliga.

I artikel 8a.5 a, som reglerar obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning, skärptes ledet som gäller tidsfristen för lämnande av upplysningar. Tidsfristen på tre månader blev kvar i artikeln, men ledet förutsätter nu att medlemsstaterna lämnar upplysningar utan dröjsmål efter det att förhandsbeskeden i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbeskeden om prissättning utfärdades, ändrades eller förnyades. I punkt 6 ändrades led b så att en medlemsstat utöver de upplysningar som uppräknas särskilt i ledet ska lämna andra upplysningar som kan hjälpa den behöriga myndigheten att bedöma en potentiell skatterisk.

Artikel 8b.1, som reglerar skyldigheten att tillhandahålla kommissionen statistik om automatiska utbyten, ändrades så att det är obligatoriskt att lämna information om administrativa och andra relevanta kostnader och fördelar i samband med utbyten som ägt rum i stället för att denna information lämnas i den omfattning det är möjligt.

Till artikel 11, som reglerar närvaro vid de administrativa myndigheterna och medverkan i administrativa utredningar, fogades vid sidan av fysisk närvaro möjlighet att delta i administrativa utredningar via elektroniska kommunikationsmedel. Till artikeln fogades dessutom skyldighet

för den anmodade myndigheten att besvara en begäran från en myndighet i en annan medlemsstat inom 60 dagar från det att begäran mottagits. Artikel 12 ändrades dessutom så att tjänstemän vid den begärande myndigheten som är närvarande under administrativa utredningar eller deltar i administrativa utredningar via elektroniska kommunikationsmedel får intervjua personer och granska handlingar med förbehåll för de förfaranderegler som fastställts av den anmodade medlemsstaten. I artikeln ströks vidare det villkor som hänfört sig till intervju- och granskningsrätten för tjänstemän vid den begärande myndigheten. Före direktivändringen hade tjänstemän från den begärande myndigheten enligt överenskommelse mellan medlemsstaterna rätt att intervjua personer och granska handlingar i den anmodade medlemsstaten endast i den utsträckning som detta var tillåtet enligt lagstiftningen i den anmodade medlemsstaten. I fortsättningen måste medlemsstaterna säkerställa att detta är möjligt. Den anmodade myndigheten har fortfarande rätt att ge motiverad vägran till att inte samtycka till begäran.

Till artikel 12, som gäller samtidiga kontroller, fogades en tidsfrist på 60 dagar för den behöriga myndigheten i varje berörd medlemsstat att meddela den myndighet som föreslagit en samtidig kontroll sitt samtycke eller en motiverad vägran.

Till handräckningsdirektivet fogades artikel 12a, där det föreskrivs om gemensamma revisioner. Gemensam revision är en administrativ utredning som utförs gemensamt av de behöriga myndigheterna i två eller flera medlemsstater, och som är kopplad till en eller flera personer som är av gemensamt eller kompletterande intresse för de behöriga myndigheterna i de medlemsstaterna. De bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa bestämmelserna om gemensam revision ska med avvikelse från den övriga tidtabellen för att genomföra direktivet antas före utgången av 2023.

Artikel 16, som gäller upplysningar och dokument som medlemsstaterna utlämnar till varandra med stöd av handräckningsdirektivet, förtydligades genom att området för rätten att använda upplysningar tillfogades i punkt 1. Före ändringen fick upplysningarna enligt artikelns ordalydelse användas för administration och verkställighet av medlemsstaternas nationella lagstiftningar avseende de skatter som hör till handräckningsdirektivets tillämpningsområde. I och med ändringen nämns det uttryckligen i artikeln att upplysningarna får användas även för taxering, administration och verkställighet av medlemsstaternas nationella rätt i fråga om de skatter som hör till handräckningsdirektivets tillämpningsområde samt mervärdesskatt och andra indirekta skatter. Till punkt 2 fogades ett andra stycke, enligt vilket den behöriga myndigheten i varje medlemsstat får till de behöriga myndigheterna i samtliga övriga medlemsstater lämna en förteckning över de andra ändamål än dem som avses i punkt 1 för vilka upplysningar och handlingar får användas i enlighet med dess nationella rätt. Den behöriga myndighet som tar emot upplysningar och handlingar får använda de mottagna upplysningarna och handlingarna utan tillstånd av den medlemsstat som lämnat förteckningen för de ändamål som har förtecknats av den medlemsstat som lämnade dem. Förteckningen är ett alternativt förfarande till det fallspecifika förfarande som avses i första stycket i punkt 2.

Artikel 20.2, som gäller standardformulär och standardiserade datorformat som används för utbyte av upplysningar mellan medlemsstaterna, ändrades genom att de upplysningar som formuläret ska innefatta utökades med en detaljerad beskrivning av gruppen i händelse av en begäran som avser en grupp skattebetalare som inte kan identifieras individuellt. Punkt 4 ändrades genom att användningsändamålen för de standardformulär som antagits av kommissionen utökades med utbyte av upplysningar om plattsformsekonomi enligt DAC7-direktivet.

Till artikel 21, som gäller praktiska arrangemang för utbyte av upplysningar, fogade en ny punkt 7, enligt vilken kommissionen ska utveckla ett säkert centralt gränssnitt för administrativt samarbete enligt handräckningsdirektivet. Via gränssnittet kan medlemsstaterna kommunicera med

användning av de standardformulär som antagits av kommissionen. Kommissionen ska tillhandahålla tekniskt och logistiskt stöd till gränssnittet. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska ha tillgång till gränssnittet. För att samla in statistik ska kommissionen ha tillgång till information om de utbyten som registreras på gränssnittet och som kan hämtas automatiskt. Kommissionen ska endast ha tillgång till anonyma och aggregerade uppgifter. Det faktum att kommissionen har tillgång till denna information ska inte påverka medlemsstaternas skyldighet att lämna statistik över utbyten av upplysningar på det sätt som förutsätts på andra ställen i handräckningsdirektivet.

I artikel 22.1a, som gäller medlemsstaternas särskilda skyldigheter, föreskrivs om skyldighet för medlemsstaterna att i lag föreskriva att skattemyndigheterna ges tillgång till vissa mekanismer, förfaranden, handlingar och de uppgifter som avses i direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, nedan *det fjärde penningtvättsdirektivet*. Till de upplysningar som skattemyndigheterna ska ha tillgång till fogades medlemsstaternas centraliserade automatiserade mekanismer, som gör det möjligt att fastställa identiteten hos fysiska eller juridiska personer som innehar eller kontrollerar betalkonton och bankkonton som identifieras med IBAN-nummer och bankfack som innehas av ett kreditinstitut inom deras territorium. Bestämmelser om dessa mekanismer finns i artikel 32a, som fogades till det fjärde penningtvättsdirektivet genom ändringsdirektiv (EU) 2018/843, nedan *det femte penningtvättsdirektivet*.

Till artikel 23a, som handlar om sekretess, fogades ett tredje stycke, som ger kommissionen rätt att offentliggöra årliga anonymiserade sammanfattningar av de statistiska uppgifter som medlemsstaterna är skyldiga att lämna till den för utvärderingen av handräckningsdirektivet.

I artikel 25, som handlar om dataskydd, gjordes ändringar. För det första konstateras i punkt 3 i den ändrade artikeln att rapporteringsskyldiga finansiella institut enligt DAC2-direktivet, förmedlare enligt DAC6-direktivet, rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer enligt DAC7-direktivet och medlemsstaternas behöriga myndigheter har ställning som personuppgiftsansvariga när de på egen hand eller gemensamt fastställer ändamålen med och medlen för behandlingen av personuppgifter i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG, nedan *dataskyddsdirektivet*, General Data Protection Regulation, GDPR, nedan *den allmänna dataskyddsförordningen*. Före direktivändringen konstaterades att endast rapporteringsskyldiga finansiella institut enligt DAC2-direktivet och de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat hade ställning som personuppgiftsansvariga. Den ändrade punkt 4 förutsätter att medlemsstater säkerställer att rapporteringsskyldiga finansiella institut enligt DAC2-direktivet, förmedlare enligt DAC6-direktivet och rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer enligt DAC7-direktivet fullgör sina skyldigheter som personuppgiftsansvariga. De ska enligt punkt 4 underrätta varje berörd fysisk person om att upplysningar om denne kommer att samlas in och överföras i enlighet med handräckningsdirektivet, och dessutom i tillräcklig god tid tillhandahålla alla upplysningar som den fysiska personen har rätt att få från den personuppgiftsansvarige för att kunna utöva sina dataskyddsrättigheter, och i alla händelser innan upplysningarna rapporteras. Före direktivändringen innehöll denna punkt endast rapporteringsskyldiga finansiella institut enligt DAC2-direktivet. Vidare fogades till artikeln skyldighet för medlemsstaterna att utan dröjsmål rapportera inträffade uppgiftsincidenten och eventuella efterföljande korrigerande åtgärder till kommissionen. Medlemsstaten ska utreda, begränsa och åtgärda uppgiftsincidenten samt begära att kommissionen upphäver medlemsstatens tillträde till det nät som medlemsstaterna använder för att lämna upplysningar enligt handräckningsdirektivet till andra medlemsstater och kommissionen. Kommissionen ska utan dröjsmål underrätta samtliga medlemsstater om en uppgiftsincident och om korrigerande åtgärder. Artikeln gör det möjligt för en medlemsstat att genom

ett meddelande avbryta utbytet av uppgifter med den eller de medlemsstater där uppgiftsincidenten inträffade. I detta sammanhang fogades till handräckningsdirektivets artikel 3, dvs. definitionsbestämmelsen, en definition av uppgiftsincident. Som uppgiftsincident betraktas en säkerhetsöverträdelse som leder till förstöring, förlust eller ändring eller olämplig eller obehörig åtkomst till, utlämning eller användning av uppgifter, inbegripet men inte begränsat till personuppgifter som överförts, lagrats eller på annat sätt behandlats, till följd av avsiktliga olagliga handlingar, försumlighet eller olycka.

DAC7-direktivet innehåller en bestämmelse genom vilken till kommissionen har överförts befogenheter att anta genomförandeakter till direktivet till andra delar än uttryckligen om rapporteringsskyldighetshelheten för aktörer inom plattsformsekonomi. Enligt bestämmelsen ska kommissionen genom genomförandeakter fastställa nödvändiga praktiska arrangemang, genom vilka kommissionen utvecklar ett säkert centralt gränssnitt för samarbete enligt handräckningsdirektivet, där medlemsstaterna kan kommunicera med användning av de standardformulär som antagits av kommissionen.

3 Nuläge och bedömning av nuläget

3.1 Genomförande av ändringar i handräckningsdirektivet

Handräckningsdirektivet har genomförts genom lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet (185/2013), nedan *lagen om genomförandet av handräckningsdirektivet*. Ändringarna i direktivet har genomförts genom ändringar som företagits i samma lag 1703/2015 (DAC2-direktivet), 1488/2016 (DAC3- och DAC4-direktivet) och 1561/2019 (DAC6-direktivet). Dessutom har olika författningar utökats med bestämmelser med sådant innehåll som behövs för genomförande och tillämpning av ändringarna i direktivet.

I 3 kap. 17 b § om utomståendes skyldighet att lämna uppgifter i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) föreskrivs om aktsamhets- och rapporteringsskyldigheter avseende uppgifter om finansiella konton enligt DAC2-direktivet. Paragrafen ålägger ett sådant rapporterande finskt finansiellt institut som avses i handräckningsdirektivet att lämna Skatteförvaltningen de uppgifter som behövs för tillämpningen av direktivet och att iakttä de förpliktelser som i direktivet åläggs dessa finansiella institut samt den i dem föreskrivna aktsamhetsproceduren för identifiering av konton. I 17 c § i samma lag föreskrivs om skyldigheter enligt OECD:s CRS som motsvarar DAC2-direktivet. Rapporteringsskyldiga finansiella institut lämnar med en separat CRS/DAC2-årsanmälan uppgifter om tillgångar och inkomster i fråga om sådana kontohavarens konton som har sin skatterättsliga hemvist någon annanstans än i Finland. Finland skickar årligen de uppgifter som erhållits av finska finansiella institut till andra medlemsstater och fördragsstater och får uppgifter med motsvarande innehåll av dem. Rapporteringsskyldiga finska finansiella institut lämnade Skatteförvaltningen CRS/DAC2-uppgifter första gången 2017 som gällde finansiella konton 2016. Utöver CRS/DAC2-uppgifter har finska finansiella institut från och med 2015 lämnat Skatteförvaltningen uppgifter om finansiella konton på grundval av den rapporteringsskyldighet som föreskrivits på grund av bestämmelsen om skyldighet att lämna uppgifter i 17 a § i lagen om beskattningsförfarande med stöd av det så kallade FATCA-avtalet (Avtalet mellan Republiken Finlands regering och Amerikas förenta staters regering för att förbättra internationell efterlevnad av skatteregler och för att genomföra FATCA, FördrS 25/2015). FATCA-avtalet är ett avtal om automatiskt utbyte av uppgifter om finansiella konton mellan Finland och Amerikas förenta stater, vars innehåll i mycket stor utsträckning motsvarar DAC2-direktivet och CRS. FATCA-avtalet genomfördes genom lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i

avtalet med Amerikas förenta stater för att förbättra internationell efterlevnad av skatteregler och för att genomföra FATCA (154/2015). CRS utarbetades inom OECD med FATCA-modellavtalet som grund.

14 d och 14 e § i lagen om beskattningsförfarande gäller land-för-land-rapport för beskattningen. Enligt dem ska en allmänt skattskyldig, som är en multinationell koncerns yttersta moderföretag, när de villkor som nämns i paragraferna är uppfyllda, till Skatteförvaltningen lämna en land-för-land-rapport som ska utarbetas för varje räkenskapsperiod, om de skatter som koncernen betalat in och vissa andra finansiella omständigheter i olika stater. De rapporteringsskyldiga lämnade en land-för-land-rapport till Skatteförvaltningen första gången 2017 för den räkenskapsperiod som började 2016.

I 17 e § i lagen om beskattningsförfarande föreskrivs det om allmän skyldighet för utomstående att lämna uppgifter om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang enligt DAC6-direktivet. Med stöd av bestämmelserna i lagen om rapporteringspliktiga arrangemang i fråga om beskattning (1559/2019) är personer som utformar rapporteringspliktiga arrangemang, dvs. tjänsteleverantörer, skyldiga att lämna Skatteförvaltningen uppgifter om gränsöverskridande skatteplaneringsarrangemang. I 14 f § i lagen om beskattningsförfarande föreskrivs om sekundär rapporteringsskyldighet i fråga om samma arrangemang. Rapporteringsskyldig är i stället för tjänsteleverantören den skattskyldige som berörs av arrangemanget, dvs. den person som gynnas av arrangemanget, om tjänsteleverantören är befriad från rapporteringsskyldighet eller om arrangemanget inte har någon tjänsteleverantör. Uppgiftsskyldiga tjänsteleverantörer och anmälningsskyldiga berörda skattskyldiga lämnar med en separat anmälan Skatteförvaltningen uppgifter om rapporteringspliktiga arrangemangs innehåll och kännetecken samt om personer som gynnas av arrangemanget. Skatteförvaltningen förmedlar med hjälp av automatiskt utbyte av upplysningar de inlämnade anmälningarna kvartalsvis till Europeiska kommissionens centralregister, varifrån upplysningarna förmedlas vidare till skatteförvaltningen i den medlemsstat som en anmälan gäller. Finland tar emot upplysningar om Finland och finska skattskyldiga som rapporterats i andra medlemsstater.

Bestämmelser om även annan skyldighet för utomstående att lämna uppgifter ingår förutom i 17 a—17 e § i lagen om beskattningsförfarande, som beskrivs ovan, även i 3 kap. i lagen om beskattningsförfarande samt i 29—31 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) och i de beslut om utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter som Skatteförvaltningen utfärdat med stöd av dem. Bestämmelser om utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter finns i 15, 15 a—15 e, 16, 17 och 17 a—17 e § i lagen om beskattningsförfarande samt i 29 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Med utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter avses i regel massutlämnande av uppgifter, som sker regelbundet och ofta skatteårsvis. Sådant utlämnande omfattar till exempel att inkomst- och löneuppgifter, uppgifter om den slutliga mottagaren av dividend på förvaltarregistrerad aktie samt uppgifter om finansiella konton lämnas till Skatteförvaltningen med årsanmälningar.

Bestämmelser om utomståendes särskilda skyldighet att lämna uppgifter finns i 19 § i lagen om beskattningsförfarande samt i 30 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

3.2 Information om inkomster som erhållits via plattformar

3.2.1 Nuläge

I plattformsoveratörers rapporteringsskyldighet enligt DAC7-direktivet är det fråga om skyldighet för utomstående att lämna uppgifter. I 15 § i lagen om beskattningsförfarande föreskrivs det om utomståendes allmänna skyldighet att lämna inkomstuppgifter. Enligt 1 mom. ska var och en tillställa Skatteförvaltningen för beskattningen behövliga uppgifter om förmåner med penningvärde som han betalt eller förmedlat och om rättelser av dem samt om mottagarna av förmånerna och grunderna för dem. Uppgifterna ska tillställas Skatteförvaltningen också i det fall att förmånen betalats utan att förskottsinnehållning verkställts eller förmånen betalats eller förmedlats till begränsat skattskyldig eller inkomsten är skattefri för mottagaren. Enligt bemyndigandet i 9 mom. kan Skatteförvaltningen meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas och om när och hur detta ska ske eller begränsa skyldigheten att lämna uppgifter.

Bestämmelsens allmänna skyldighet att lämna inkomstuppgifter innebär skyldighet att lämna uppgifterna utan särskild uppmaning särskilt för inkomstbeskattningen. Bestämmelsens omfattande skyldighet att lämna uppgifter har preciserats och avgränsats genom Skatteförvaltningens beslut om en allmän skyldighet att lämna uppgifter (1104/2021). Genom sitt beslut har Skatteförvaltningen begränsat lämnandet av inkomstuppgifter så att den uppgiftsskyldige utan särskild uppmaning ska lämna endast de uppgifter till Skatteförvaltningen som anges i 1 kap. i beslutet. De inkomstuppgifter som avses i Skatteförvaltningens beslut ska i regel lämnas för det föregående kalenderåret årligen före utgången av januari. Bestämmelser om lämnande av vissa inkomstuppgifter, såsom löner, till inkomstregistret finns i lagen om inkomstdatasystemet (53/2018), nedan *inkomstregisterlagen*. Den som betalat en prestation ska till inkomstregistret meddela även uppgifter om ersättningar som i annan form än lön betalats för ett arbete, ett uppdrag eller en tjänst, om inkomsttagaren inte har förts in i det förskottsuppbörsregister som avses i 25 § i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996).

För en utomståendes försummelse av uppgiftsskyldigheten kan som administrativ påföljd påföras försummelseavgift. Bestämmelser om försummelseavgift finns i 22 a § i lagen om beskattningsförfarande. Beloppet av försummelseavgiften graderas enligt hur klandervärt den skattskyldiges förfarande är. Försummelseavgiftens maximibelopp varierar enligt om det är fråga om en smärre bristfällighet eller ett smärre fel, väsentliga brister eller fel eller uppsåt eller grov vårdslöshet.

I lagen om transportservice (320/2017) ingår en särskild bestämmelse om utrednings- och anmälningsskyldighet för tillhandahållare av förmedlingstjänster. Enligt 15 § 2 mom. ska den som tillhandahåller förmedlingstjänster eller dennes i Finland etablerade företrädare årligen före utgången av januari meddela Transport- och kommunikationsverket totalbeloppen av de ersättningar som tillhandahållarna av transporttjänster har fått för de förmedlade transporterna och som tillhandahållaren av förmedlingstjänster har kännedom om, såvida myndigheten inte har tillgång till uppgifterna utifrån en motsvarande anmälan till Skatteförvaltningen. Med förmedlingstjänster avses enligt 2 § 2 punkten förmedling av transporter mot ersättning, dock inte förmedling som gäller enbart tjänsteleverantörens egna transporter eller paketresor och sammanlänkade researrangemang som hör till tillämpningsområdet för lagen om kombinerade resetjänster (901/2017). Bestämmelsen anmälningsskyldighet i fråga om förmedlingstjänster trädde i kraft den 1 juli 2018.

Anmälningsskyldigheten för tillhandahållare av förmedlingstjänster enligt lagen om transportservice handlar i princip inte om skyldighet att lämna uppgifter för beskattningen. Påföljden av brott mot anmälningsskyldigheten är till exempel inte försummelseavgift enligt 22 a § i lagen

om beskattningsförfarande, som vid försummelse av utomståendes uppgiftsskyldighet enligt lagen om beskattningsförfarande.

3.2.2 Bedömning av nuläget

Verkställandet av beskattningen baserar sig för närvarande i stor utsträckning på Skatteförvaltningens omfattande rättigheter att få uppgifter. När betydelsen av utomståendes uppgiftsskyldighet har utökats vid verkställandet av beskattningen har de skattskyldigas egen anmälningskyldighet kunnat lättas upp. Med stöd av bestämmelserna om utomståendes uppgiftsskyldighet får Skatteförvaltningen inkomst- och andra uppgifter från arbetsgivare, pensionsanstalter, banker, värdepappersförmedlare och andra utomstående, och med stöd av dessa uppgifter upprättar Skatteförvaltningen förhandsifyllda skattedeklarationer. De skattskyldiga är skyldiga att kontrollera att de förhandsifyllda uppgifterna är riktiga samt att rätta brister och fel i dem. De uppgifter som lämnas av utomstående är i allmänhet också mer riktiga än de uppgifter som de skattskyldiga själva lämnar. Förfarandet förbättrar de skattskyldigas rättsskydd samt gör det möjligt att verkställa beskattningen korrekt, enhetligt, kostnadseffektivt och snabbt, när lämnandet av inkomstuppgifter till denna del inte är beroende av den skattskyldiges egen deklaration.

Förändringen i den digitala omvärlden påverkar utgångspunkterna för verkställandet av beskattningen. Försäljningen och uthyrningen av olika tjänster och nyttigheter via digitala plattformar ökar. När arbete som traditionellt utförts i ett anställningsförhållande ersätts med arbetsprestationer och tjänster som utförs via digitala plattformar hotas Skatteförvaltningens tillgång till information, eftersom den som betalar eller förmedlar ersättningen inte längre än en inhemsk arbetsgivare utan en plattformsoperatör som eventuellt är etablerad utomlands och av vilken Skatteförvaltningen i princip inte får uppgifter. Huruvida inkomster som fått via plattformar omfattas av beskattningen är för närvarande i hög grad beroende av den skattskyldiges, dvs. inkomsttagarens egen deklaration. Risken att inkomst inte deklarerats och beskattas kan vara förhöjd i synnerhet när inkomsttagaren är någon annan skattskyldig än en bokföringsskyldig. Exempelvis enligt den utredning som Skatteförvaltningen gjorde för skatteåren 2017 och 2018 uppgavs ungefär en tredjedel av de hyresinkomster som erhållits via plattformar för korttidsuthyrning av en bostad inte i skattedeklarationen. Beloppet av skatteinkomster som inte deklarerades ökade enligt Skatteförvaltningen skatteåret 2019 jämfört med de två föregående åren.

Skatteförvaltningen har från och med skatteåret 2020 förutsatt att företag som förmedlar transporttjänster och uthyrning av lägenheter eller fastigheter i sina årsanmälningar uppger sådana ersättningar och prestationer som de känner till och som tillhandahållare av transporttjänster och hyresvärdar har fått för förmedlade transporter och uthyrningar. Enligt lagen om transport-service ska den som tillhandahåller förmedlingstjänster eller dennes i Finland etablerade företrädare årligen före utgången av januari meddela Transport- och kommunikationsverket totalbeloppen av de ersättningar som tillhandahållarna av transporttjänster har fått för de förmedlade transporter och som tillhandahållaren av förmedlingstjänster har kännedom om, såvida myndigheten inte har tillgång till uppgifterna utifrån en motsvarande anmälan till Skatteförvaltningen. Enligt uppgifter i de årsanmälningar som lämnats till Skatteförvaltningen har det totala värdet av ersättningar och prestationer som meddelats varit endast cirka 250 miljoner euro per år. Skyldigheten att lämna årsanmälan gäller endast situationer där den som tillhandahåller förmedlingstjänster känner till den ersättning eller prestation som betalats för den förmedlade transporten eller uthyrningen.

Det totala beloppet av omsättningen för dem som uppgett taxitrafik som sin näringsgren enligt Statistikcentralens näringsgrensindelning har på årsnivå varit ungefär en miljard euro åren 2017–2020. Av denna omsättning förmedlas en betydande andel skjutsar av företag som för-

medlar transporttjänster (förmedlingscentraler) så att de körs av andra företag. Utifrån de uppgifter som Skatteförvaltningen fått av finska tillhandahållare av betaltjänster och som hänför sig till uthyrning av bostäder har Skatteförvaltningen uppskattat att beloppet av erhållna hyresinkomster har varit åtminstone cirka 21 miljoner euro 2017, 36 miljoner euro 2018 och 55 miljoner euro 2019.

De som erhållit inkomster av transporttjänster är i allmänhet rörelseidkare och yrkesutövare som är införda i förskottsuppbörsregistret eller aktiebolag. Förmedling av transporttjänster och uthyrning tillhandahålls av tillhandahållare av plattformar som är etablerade såväl i Finland som utomlands. De förmedlare och tillhandahållare av plattformar som är verksamma i Finland har i allmänhet fullgjort sina lagstadgade uppgiftsskyldigheter. Förmedlare av transporttjänster som verkar från utlandet har tämligen heltäckande lämnat de uppgifter som lagen om transportservice förutsätter till Transport- och kommunikationsverket. I fråga om inkomster som erhållits från andra förmedlade tjänster har Skatteförvaltningen fått referensdata från finska tillhandahållare av betaltjänster.

Den föreslagna uppgiftsskyldigheten för digitala plattformar är mer omfattande i fråga om transporttjänster och uthyrningar än de gällande årsanmälningsskyldigheterna. Till DAC7-direktivets tillämpningsområde hör dessutom försäljning av varor och förmedling av personliga tjänster. Det finns ingen statistik tillgänglig om den totala omfattningen av dessa. Det kan antas att värdet av de tjänster som förmedlas av plattformar växer ytterligare och att de tjänster som förmedlas utvidgas till nya områden under de kommande åren.

När plattformsekonomin och annan digital ekonomi utvidgas och Skatteförvaltningens tillgång till information i anslutning därtill försvåras hotar skatteunderskottet att öka i framtiden. Enligt Skatteförvaltningens uppskattning kan det skatteunderskott som hänför sig till den digitala ekonomin förutspås öka avsevärt under de kommande åren om inga åtgärder vidtas för att trygga skattekontrollen.

Uppskattningarna av nuläget i detta avsnitt ingår i och baserar sig på det utkast till regeringens proposition med förslag till lag om ändring av lagen om beskattningsförfarande som överlämnats i samband med finansministeriets lagstiftningsprojekt (VM123:00/2019) samt de uppgifter som erhållits från Skatteförvaltningen för utarbetandet av denna proposition.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

4.1.1 Allmänt

Det föreslås att direktivet genomförs nationellt i enlighet med direktivets syfte och innehåll utan nationella utvidgningar.

4.1.2 Skyldighet att lämna upplysningar för aktörer inom digital plattformsekonomi

I propositionen föreslås att vissa berörda verksamheter som genomförts genom att utnyttja digitala plattformar jämte uppgifter om säljare ska anmälas till Skatteförvaltningen. Berörda verksamheter som ska anmälas är personliga tjänster, försäljning av varor, uthyrning av transportmedel samt uthyrning av bostadslägenheter och affärslokaler, parkeringsplatser samt fast egendom. Skyldiga att lämna upplysningar ska vara plattformsoperatörer, vilkas plattformar används av säljare för att ingå avtal med andra som använder plattformen om utförande av en berörd

verksamhet. För plattformsoperatörer föreslås också skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom med vilkas hjälp de kan undersöka och identifiera samt på korrekt sätt anmäla de säljare som använder plattformen.

En plattformsoperatörs skyldighet att lämna upplysningar ska basera sig på att denne har gjort det möjligt för en säljare som använder plattformen att hålla kontakt med andra som använder plattformen, potentiella köpare, för utförande av en berörd verksamhet mot ersättning.

Upplysningar om berörda verksamheter jämte uppgifter om ersättning och säljare samt uppgifter om uthyrd fast egendom ska anmälas årligen före utgången av januari i fråga om föregående kalenderår. För rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer föreslås skyldighet att lämna upplysningar också i situationer där operatören inte har någon berörd verksamhet att rapportera för det avslutande kalenderåret.

I propositionen föreslås dessutom registreringsskyldighet för sådana plattformsoperatörer utanför EU som gör det möjligt att använda plattformen för utförande av en berörd verksamhet för en person som är bosatt i någon medlemsstat eller för en person som hyr ut en bostadslägenhet eller en affärslokal, en parkeringsplats eller fast egendom som finns i en medlemsstat. Registreringen ska göras hos Skatteförvaltningen. Registreringsskyldighet ska inte föreligga i en situation där plattformsoperatören har registrerats som rapporteringsskyldig plattformsoperatör i någon annan medlemsstat.

Det föreslås att bestämmelserna genomförs genom att en ny 17 f § fogas till 3 kap. i lagen om beskattningsförfarande, där det föreskrivs om rapporteringsskyldiga plattformsoperatörers skyldighet att lämna upplysningar. Uppgifterna ska lämnas elektroniskt. Dessutom föreslås att det stiftas en ny lag om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning. I lagen föreslås detaljerade bestämmelser om skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom, rapporteringsskyldigheter och registreringsskyldigheter för plattformsoperatörer.

Det föreslås att den bestämmelse om försummelseavgift i 3 kap. i lagen om beskattningsförfarande som tillämpas på uppgiftsskyldiga ska tillämpas på försummelser av skyldigheterna. Enligt den gällande regleringen varierar försummelseavgiftens storlek enligt hur allvarlig försummelsen är och är högst 15 000 euro.

De bestämmelser om föreslås i propositionen begränsar inte tillämpningen av andra bestämmelser som gäller uppgiftsskyldiga i lagen om beskattningsförfarande.

Förslagen till bestämmelser följer enbart av bestämmelserna i det direktiv som ska genomföras med undantag av att skyldigheten att lämna upplysningar utsträcks även till sådana situationer där rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer inte har haft någon rapporteringspliktig berörd verksamhet under den avslutade rapporteringspliktiga perioden. Genom detta förfarande ges Skatteförvaltningen bättre möjligheter att övervaka och säkerställa att alla plattformsoperatörer som hör till direktivets och den föreslagna lagstiftningens tillämpningsområde känner till sina skyldigheter och även fullgör dem.

De upplysningar som det i propositionen föreslås att plattformsoperatörer ska lämna till Skatteförvaltningen omfattar personuppgifter enligt den allmänna dataskyddsförordningen. I Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer meddelar upplysningarna till Skatteförvaltningen för överföring till andra medlemsstater och kommissionen samt för skattekontroll. Dessa personuppgifters förhållande till dataskyddsförordningen och grundlagen behandlas ingående i avsnitt 11 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning.

4.1.3 Åtgärder i anslutning till stärkt administrativt samarbete enligt handräckningsdirektivet

DAC7-direktivets andra bestämmelser än de som gäller rapporteringsskyldighet för plattformsoperatörer och som gått igenom i avsnitt 2.3.2 i denna proposition är till stor del sådana att de inte förutsätter andra ändringar i lagstiftningen än att lagen om genomförandet av handräckningsdirektivet uppdateras. Dessa bestämmelser i direktivet och deras eventuella skyldigheter gäller medlemsstaternas behöriga myndigheter, i Finland Skatteförvaltningen. Skatteförvaltningen bör därför beakta dem på behörigt och tillräckligt sätt och vid behov genom att uppdatera sina förfaranden, anvisningar och system säkerställa att direktivet genomförs effektivt i dess verksamhet. Skatteförvaltningen ska beakta bland annat följande ändringar i handräckningsdirektivet: den nya definitionen av standarden ”kan antas vara relevant”, som hänför sig till förfarandet med utbyte av upplysningar på begäran, samt den kortare tidsfristen än tidigare på tre månader för lämnande av begärda upplysningar till den begärande medlemsstaten (artiklarna 5 a och 7), medlemsstaternas skyldighet att årligen underrätta kommissionen om minst två kategorier av inkomst och kapital, med avseende på vilka de lämnar upplysningar om personer med hemvist i en annan medlemsstat, samt skyldigheten att före utgången av 2023 underrätta kommissionen om minst fyra kategorier av inkomst och kapital, med avseende på vilka den lämnar upplysningar till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat om personer med hemvist i denna andra medlemsstat från och med skatteåret 2025 (artikel 8), skyldigheten för medlemsstaternas behöriga myndigheter att lämna upplysningar utan dröjsmål och senast tre månader efter utgången av det kalenderhalvår under vilket förhandsbeskeden i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbeskeden om prissättning utfärdades, ändrades eller förnyades, samt skyldigheten att utöver de upplysningar som uppräknas separat i punkt 6 led b lämna alla andra upplysningar som kan hjälpa den behöriga myndigheten att bedöma en potentiell skatterisk (artikel 8a), medlemsstaternas skyldighet att årligen tillhandahålla kommissionen information om administrativa och andra relevanta kostnader och fördelar i samband med utbyten som ägt rum och eventuella potentiella ändringar, både för skatteförvaltningar och för tredje parter (artikel 8b), skyldigheten för medlemsstaternas behöriga myndigheter att göra det möjligt för tjänstemän som bemyndigats av den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat att delta även via elektroniska kommunikationsmedel i de administrativa utredningar som utförs av den anmodade medlemsstaten (artikel 11), den tidsfrist på 60 dagar som getts medlemsstaternas behöriga myndigheter att besvara en begäran om samtidiga kontroller (artikel 12), utvidgningen av rätten att använda upplysningar som medlemsstaterna utväxlat med varandra med stöd av handräckningsdirektivet till taxering, administration och verkställighet av mervärdesskatt och andra indirekta skatter samt möjligheten för medlemsstaternas behöriga myndigheter att till de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater lämna en förteckning över de andra ändamål än dem som särskilt nämns i artikeln för vilka upplysningar och handlingar får användas i enlighet med dess nationella rätt (artikel 16), skyldigheten för den anmodande myndigheten att i det standardformulär som antagits av kommissionen innefatta en detaljerad beskrivning av en grupp som inte kan identifieras individuellt, i den händelse av gruppbegäran, samt skyldigheten att innefatta vissa andra upplysningar i formuläret (artikel 20), medlemsstaternas skyldighet att vidta effektiva, proportionella och avskräckande åtgärder inom sin jurisdiktion för att övervaka att sådana rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer utanför EU iakttar kraven som har försummat registreringsskyldigheten eller som har fått sin registrering återkallad (avsnitt IV punkt F.6 i bilaga V).

DAC7-direktivet förutsätter att medlemsstaterna strävar efter att från och med 2024 ange det skatteregistreringsnummer som utfärdats av hemvistmedlemsstaten till fysiska personer med hemvist i medlemsstaten när de lämnar sådana upplysningar om inkomster till andra medlemsstater som avses i artikel 8, dvs. inkomster från anställning, styrelsearvoden, vissa livförsäkringsprodukter, pensioner, ägande av och inkomster från fast egendom samt royaltyer. Skatteförvaltningen samlar i huvudsak in sådana upplysningar om dessa inkomster som ska lämnas

till andra medlemsstater från inkomstregistret enligt inkomstregisterlagen. I inkomstregistret förs med stöd av 15 § i lagen om beskattningsförfarande in uppgifter som en uppgiftsskyldig betalare meddelat om förmåner med penningvärde som han betalt eller förmedlat samt om mottagarna av förmånerna. I 8 § i inkomstregisterlagen föreskrivs det om identifierings- och kontaktuppgifter som införs i inkomstregistret. I propositionen föreslås det en precisering av 8 § i inkomstregisterlagen, genom vilken de upplysningar som sänds till andra medlemsstater börjar innefatta inkomsttagarens skatteregistreringsnummer i hemviststaten oftare än nu.

Artikel 12a om gemensamma revisioner, som fogades till handräckningsdirektivet genom DAC7-direktivet, förutsätter att medlemsstaterna vidtar nödvändiga åtgärder för att tjänstemän från andra medlemsstater som deltar i en gemensam revision ska ha möjlighet att intervjua personer och granska handlingar tillsammans med tjänstemännen i den medlemsstat där aktiviteterna i den gemensamma revisionen äger rum. Dessutom förutsätts det att medlemsstaterna genom behövliga åtgärder säkerställer att bevisning som insamlas under den gemensamma revisionen kan bedömas, inbegripet med avseende på dess tillåtlighet, på samma rättsliga villkor som vid en helt och hållet nationell revision som utförs i den medlemsstaten, inbegripet under ett eventuellt förfarande för klagomål eller överklagande. Medlemsstaterna ska också säkerställa att de personer som är föremål för en gemensam revision åtnjuter samma rättigheter och har samma skyldigheter som vid en nationell revision, inbegripet under ett eventuellt förfarande för klagomål eller överklagande. I propositionen föreslås det att 3 § 7 punkten i lagen om genomförandet av handräckningsdirektivet ändras genom att till den fogas gemensamma revisioner som en samarbetsform mellan medlemsstaterna, för att säkerställa att finsk lagstiftning är tillämpliga på gemensamma revisioner på det sätt som direktivet förutsätter. Verkställigheten av det villkor som artikel 12a i DAC7-direktivet uppställer för medlemsstaterna säkerställs genom ett tillägg till 2 § i lagen om beskattningsförfarande, där det föreskrivs om en precisering av lagens tillämpningsområde, samt till 1 § i lagen om beskattningsförfarande beträffande skatter som betalas på eget initiativ, där det föreskrivs om lagens tillämpningsområde. De föreslagna tilläggen utvidgar inte dessa lagars nuvarande tillämpningsområde, utan de klarlägger Skatteförvaltningens rättigheter och skyldigheter i situationer där Skatteförvaltningen sköter uppgifter som förutsätts i bestämmelser om genomförande av EU-lagstiftningen och bestämmelser i internationella fördrag.

Enligt artikel 22.1 a om medlemsstaternas särskilda skyldigheter i handräckningsdirektivet, som ändrats genom DAC7-direktivet, ska medlemsstaterna i lag föreskriva att skattemyndigheterna ges tillgång till de mekanismer, förfaranden, handlingar och de uppgifter som avses i det fjärde penningtvättsdirektivet. Till de mekanismer som skattemyndigheterna ska ha tillgång till fogades medlemsstaternas centraliserade automatiserade mekanismer, som gör det möjligt att fastställa identiteten hos fysiska eller juridiska personer som innehar eller kontrollerar betalkonton och bankkonton som identifieras med IBAN-nummer och bankfack som innehas av ett kreditinstitut inom deras territorium. Bestämmelser om dessa mekanismer finns i artikel 32a, som fogats till det fjärde penningtvättsdirektivet genom det femte penningtvättsdirektivet. Den skyldighet som DAC7-direktivet ålägger medlemsstaterna att i lag föreskriva att skattemyndigheterna ges tillgång till de mekanismer som avses i artikel 32a har beaktats under beredningen av ändringen av lagen om ett övervakningssystem för bank- och betalkonton (571/2019) och lagen om centralen för utredning av penningtvätt (445/2017) (RP 163/2021 rd). Förvaltningsutskottet har i sitt betänkande som publicerades den 7 juni 2022 (FvUB 11/2022 rd) föreslagit att 3 § i lagen om ett övervakningssystem för bank- och betalkonton ändras bland annat så att Skatteförvaltningen får åtkomst till sådana uppgifter i övervakningssystemet för bank- och betalkonton som lämnas ut i enlighet med 4 § och som registrerats i enlighet med 6 §, om det är nödvändigt för ett syfte enligt 3 § i lagen om genomförandet av handräckningsdirektivet. Riksdagen godkände förslaget till lagändring den 14 juni 2022. Lagändringen innehåller på de grunder som

anges i förvaltningsutskottets förslag rätt för Skatteförvaltningen att få åtkomst till övervakningssystemet för bank- och betalkonton. Den godkända lagändringen uppfyller handräckningsdirektivets krav så till vida att skattemyndigheterna har tillgång till de centraliserade automatiserade mekanismer som beskrivs ovan.

Artikel 25.4 i handräckningsdirektivet förutsätter att medlemsstaterna säkerställer att rapporteringsskyldiga finansiella institut enligt DAC2-direktivet, förmedlare enligt DAC6-direktivet och rapporteringsskyldiga plattformssoperatörer enligt DAC7-direktivet under deras jurisdiktion underrättar varje berörd fysisk person om att upplysningar om denne kommer att samlas in och överföras i enlighet med handräckningsdirektivet, och att rapporteringsskyldiga finansiella institut, förmedlare och rapporteringsskyldiga plattformssoperatörer tillgodose de registrerades rätt att få upplysningar som gäller dem själva i tillräckligt god tid innan upplysningarna rapporteras till Skatteförvaltningen. Genom denna skyldighet i direktivet stärks den registrerades rätt att få information om behandlingen av upplysningar som gäller honom eller henne. Den allmänna dataskyddsförordningen har tillämpats sedan maj 2018 och den är direkt tillämplig rätt. Riksdagens grundlagsutskott har i sitt utlåtande 2/2018 rd konstaterat att tillgodoseendet av skyddet för personuppgifter bör i första hand grunda sig på den allmänna dataskyddsförordningen och den nationella allmänna lag som ska stiftas. I det sammanhanget bör man undvika nationell speciallagstiftning, som bör reserveras för situationer då den är dels tillåten enligt dataskyddsförordningen, dels nödvändig för att tillgodose skyddet för personuppgifter. Skyldigheten enligt artikel 21.2 tredje stycket i handräckningsdirektivet att underrätta varje rapporteringsskyldig fysisk person om en säkerhetsöverträdelse med avseende på dennes uppgifter samt skyldigheten enligt artikel 25.4 i handräckningsdirektivet, som ändrats genom DAC7-direktivet, att underrätta varje berörd fysisk person om att upplysningar om denne kommer att samlas in och överföras i enlighet med direktivet och skyldigheten att tillhandahålla en fysisk person alla upplysningar som den fysiska personen har rätt att få från den personuppgiftsansvarige, ankommer på den personuppgiftsansvarige direkt med stöd av bestämmelserna i avsnitt 2 i den allmänna dataskyddsförordningen (Information och tillgång till personuppgifter). Av denna orsak behöver det inte föreskrivas separat om skyldigheterna enligt artikel 21.2 tredje stycket och artikel 25.4 i handräckningsdirektivet.

Ordalydelsen av skyldigheten enligt artikel 25.4 i handräckningsdirektivet, som ändrats genom DAC7-direktivet, motsvarar bestämmelserna om den registrerades rättigheter i kapitel III i den allmänna dataskyddsförordningen och särskilt artiklarna 12—14 om insyn i avsnitt 1. I den allmänna dataskyddsförordningen och handräckningsdirektivet har det inte specificerats hur informationen ska lämnas. Dataskyddsgruppen (WP29) under det upphävda dataskyddsdirektivet har meddelat riktlinjer⁶ för transparens enligt dataskyddsförordningen den 29 november 2017. Riktlinjerna gäller de förfaranden som den personuppgiftsansvarige kan använda bland annat för att fullgöra skyldigheterna att informera den registrerade. Enligt riktlinjerna ska uppgifterna ges i specificerad och förståelig form samt skriftligt eller på något annat sätt i skriftlig form. I punkt 17 i riktlinjerna anges sätten för att lämna informationen. Standardvärdet är skriftlig form, men till exempel när organisationen använder en webbplats genomförs informationen på olika sätt. I punkt 19 i riktlinjerna konstateras att den valda informationsmetoden ska motsvara det sätt på vilket den registrerade och den personuppgiftsansvarige växelverkar med varandra. I enlighet med punkt 33 i riktlinjerna förutsätts aktivitet när informationen lämnas. I punkt 45 i riktlinjerna anges hur informationen ska lämnas i situationer där den ursprungliga behandlingen ändras. Rapporteringsskyldiga finansiella institut, förmedlare och rapporteringsskyldiga plattformssoperatörer ska således för informationen använda det sätt på vilket de växelverkar med

⁶ <https://ec.europa.eu/newsroom/article29/items/622227/en>

den registrerade och lämnar även annan information än om behandlingen av personuppgifter i samband med rapportering.

För rapporteringsskyldiga finansiella institut har det i samband med det nationella genomförandet av DAC2-direktivet föreskrivits om de skyldigheter som personuppgiftsansvarig som direktivet förutsätter i lagen om genomförandet av handräckningsdirektivet. Det då gällande dataskyddsdirektivet förutsatte att bestämmelser om skydd av personuppgifter skulle tas in i den nationella lagstiftningen. Eftersom den allmänna dataskyddsförordningen är direkt tillämplig rätt upphävs 5 a § 3 och 4 punkten i lagen om genomförandet av handräckningsdirektivet, som infördes i samband med det nationella genomförandet av DAC2-direktivet, som onödiga.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

4.2.1 Allmänt om konsekvenserna

De konsekvenser som propositionen orsakar beror uteslutande på de bestämmelser som föreslås för att genomföra DAC7-direktivet. Propositionen innehåller med ett smärre undantag som hänför sig till rapporteringsskyldiga plattformsoperatörers rapporteringsskyldighet inga förslag till sådana bestämmelser av nationella skäl som skulle överskrida direktivets miniminivå, och därför finns ingen anledning att bedöma dem.

Propositionen utvidgar utbytet av upplysningar mellan medlemsstaterna i fråga om beskattning till försäljnings- och uthyrningsverksamhet inom digital plattformsekonomi. Samtidigt uppfyller propositionen målsättningarna i lagstiftningsprojektet VM123:00/2019 om att undanröja hindren i lagstiftningen för Skatteförvaltningen att få upplysningar i situationer där den som förmedlar en tjänst inte själv samtidigt förmedlar betalningen för tjänsten.

4.2.2 Konsekvenser för de uppgiftsskyldiga

Skyldigheterna att lämna upplysningar och skyldigheterna avseende åtgärder för kundkännedom i den föreslagna lagstiftningen orsakar administrativa kostnader för de aktörer inom digital plattformsekonomi som hör till den föreslagna lagstiftningens tillämpningsområde. Kostnader uppstår av insamlingen av uppgifter för att identifiera registrerade säljare samt av förverkligandet av de tekniska gränssnitt som behövs för att meddela uppgifterna till Skatteförvaltningen. Beloppet av kostnaderna beror på plattformens nuvarande rutiner och informationssystem samt plattformens egna lösningar i anslutning till affärsverksamheten. Av denna orsak går det inte att exakt uppskatta de totala kostnader som plattformsoperatörerna orsakas av de nya skyldigheterna.

Skyldigheten att lämna upplysningar gäller digitala plattformsoperatörer som i princip är verksamma i en elektronisk miljö. Av denna orsak kan man anta att tilläggskostnaderna för de informationssystemändringar som orsakas av den föreslagna skyldigheten att lämna upplysningar blir relativt ringa, när man dessutom beaktar att de aktörer som föreslås omfattas av skyldigheten redan från förr är skyldiga att lämna andra och delvis samma upplysningar till Skatteförvaltningen. Skyldigheten att lämna upplysningar gäller sådana upplysningar som plattformsoperatörerna i regel även annars känner till. För att fullgöra skyldigheten att lämna upplysningar behöver en plattformsoperatör således åtminstone inte i någon betydande mån skaffa sådana upplysningar som plattformsoperatören inte känner till från förr.

Propositionen har åtminstone inte några direkta konsekvenser för konkurrensen mellan digitala plattformsoperatörer. Den föreslagna lagstiftningen innehåller inga sådana bestämmelser som skulle ställa vissa aktörer som bedriver liknande verksamhet eller förmedlar liknande varor eller

tjänster på sin plattform utanför tillämpningsområdet. Skyldigheterna är desamma för alla plattformssoperatörer som omfattas av skyldigheten att lämna upplysningar.

Den nya skyldighet att lämna upplysningar för digitala plattformssoperatörer som föreslås i propositionen kommer enligt Skatteförvaltningens utlåtande under remissrundan att ersätta den nuvarande anmälningsskyldigheten och årsanmälan. Skatteförvaltningen har för sista gången bestämt om skyldighet att anmäla inkomster av transporttjänster och uthyrning i 20 § i Skatteförvaltningens beslut om en allmän skyldighet att lämna uppgifter i fråga om uppgifter som lämnas för 2022.

4.2.3 Konsekvenser för de skattskyldiga

Propositionen innehåller inga direkta skyldigheter för säljare som använder digitala plattformar. En eventuell indirekt konsekvens för säljare följer av de skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom som föreslås för i Finland rapporteringsskyldiga plattformssoperatörer, och som förpliktar i Finland rapporteringsskyldiga plattformssoperatörer att samla in uppgifter som identifierar säljare.

På säljare ska fortfarande tillämpas gällande skattebestämmelser inklusive bestämmelserna om skattepliktighet samt bestämmelserna om anmälningsskyldighet.

4.2.4 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet

Skatteförvaltningen ska årligen samla in de upplysningar som direktivet förutsätter av i Finland rapporteringsskyldiga plattformssoperatörer om försäljning och uthyrning på digitala plattformar för beskattningen i Finland och för utbyte av upplysningar med andra medlemsstater enligt DAC7-direktivet. Det är också Skatteförvaltningens skyldighet att råda, handleda och övervaka utomstående uppgiftslämnare. Utbytet av upplysningar som gäller försäljning och uthyrning på digitala plattformar sker mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter. Skatteförvaltningen är behörig myndighet i fråga om det genomförande och det utbyte av upplysningar som den föreslagna lagstiftningen förutsätter.

De föreslagna lagändringarna har enligt den bedömning som Skatteförvaltningen gjort i samband med beredningen av denna proposition konsekvenser för Skatteförvaltningens nationella insamling av upplysningar, internationella utbyte av upplysningar och uppgifter i anslutning till elektronisk identifiering av kunder. Enligt Skatteförvaltningens bedömning förutsätter lagändringen större kompetens av personalen, ändringar i informationssystemen samt eventuellt uppbyggnad av nya funktioner. Dessutom förutsätter ändringen resurser för att tekniskt hantera de internationella dataflödena och för att analysera och utnyttja inkommande data. Mera resurser behövs eventuellt också för kontroll och för att utarbeta selektionsregler. Å andra sidan kan den ökade mängden data underlätta och effektivisera kontrollen. Skatteförvaltningen bedömer att de föreslagna lagändringarna orsakar tilläggskostnader på sammanlagt cirka 850 000 euro för Skatteförvaltningen åren 2022–2024, vilka består av ändringar i informationssystemen och annat anlitande av utomstående personal. Skatteförvaltningen inkluderar investeringskostnaderna för ändringen av informationssystemet i anslaget ”Utvecklingsprojekt som gäller digitaliseringen av statsförvaltningen och främjar transparens” (regeringsprogr. 2019), som beviljats den. Utöver de investeringsutgifter som föranleds av ibruktagandet uppskattar Skatteförvaltningen de årliga utgifterna för den löpande verksamheten till 100 000 euro vari ingår tilläggskostnaderna för ett årsverke.

5 Alternativa handlingsvägar

5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser

DAC7-direktivet tillåter inte medlemsstaterna något egentligt nationellt handlingsutrymme när det gäller de skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom, rapporteringsskyldigheter och registreringsskyldigheter som åtminstone ska förutsättas av plattformsoperatörer. I fråga om de andra bestämmelser som föreskrivits för att ytterligare utveckla handräckningsdirektivet och som gäller annat än uttryckligen plattformsekonomi ska medlemsstaterna genom behövliga ändringar i lagstiftningen säkerställa att de förfaranden som direktivet förutsätter genomförs. Även till dessa delar är bestämmelserna i direktivet sådana att de inte tillåter medlemsstaterna något innehållsmässigt handlingsutrymme.

Direktivet är en tämligen omfattande helhet om man ser till sakinnehållet och begreppsapparaten och det krävs flertalet bestämmelser för att genomföra direktivet. Enligt genomförandebestämmelsen i blankettform ska de bestämmelser i direktivet som hör till området för lagstiftningen iakttas som lag i Finland, om inte något annat följer av genomförandebestämmelsen. I propositionen föreslås dessutom att bestämmelser med sakinnehåll som är nödvändiga för att verkställa och tillämpa skyldigheterna enligt direktivet tas in i lagen om beskattningsförfarande och lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning. Den sistnämnda lagen innehåller heltäckande bestämmelser om berörda verksamheter, rapportering av dem samt förfaranden, eftersom det inte är ändamålsenligt att ta in en såhär omfattande bestämmelsehelhet i lagen om beskattningsförfarande.

Propositionen hänför sig förutom till genomförandet av DAC7-direktivet även till det lagstiftningsprojekt som bereddes vid finansministeriet 2019 (VM123:00/2019). Dess primära syfte var att säkerställa att Skatteförvaltningen får tillräckliga upplysningar för att sköta sin lagstadgade uppgifter om utbyte av tjänster även i situationer där utbytet sker via olika digitala plattformar. Projektet hade kopplingar till det skattepolitiska målet i statsminister Sanna Marins regeringsprogram om att stärka skatteunderlaget, som är särskilt viktigt i en global ekonomi där penningströmmar överskrider de nationella gränserna. I regeringsprogrammet konstateras också att grå ekonomi och kringgående av skatt medför årligen betydande skatteförluster för det finländska samhället. För det första försvagas ställningen för företag som agerar lagligt och etiskt rättvist och deras arbetstagare i och med att dessa företag och arbetstagare försätts i en orättvis konkurrenssituation. För det andra måste man på grund av det skattemässiga underskottet finansiera samhällets utgifter genom att ta ut mera skatter och avgifter på annat håll.

Medan 2019 års lagstiftningsprojekt pågick började kommissionen bereda ett förslag till direktiv om rapporteringsskyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi. Lagstiftningsprojektet ansågs hänföra sig innehållsmässigt till direktivförslaget och därför avbröts projektet och slogs sedan samman med projektet för att genomföra det antagna DAC7-direktivet, till vilket denna proposition hänför sig.

Direktivets tillämpningsområde är delvis bredare än det förslag till lagändring som ingick i det utkast till regeringens proposition som utarbetades som en del av 2019 års lagstiftningsprojekt. Direktivet innehåller bland annat skyldighet att anmäla försäljning av varor. Direktivets tillämpningsområde är på motsvarande sätt snävare än det förslag till lagändring som hänförde sig till 2019 lagstiftningsprojekt med avseende på nationell anmälan, eftersom rapporteringsskyldigheten enligt direktivet är begränsad till digitala plattformar. Denna avgränsning av tillämpningsområdet kan i praktiken anses ha högst ringa betydelse med beaktande av målet för 2019 års lagstiftningsprojekt att få upplysningar till Skatteförvaltningen uttryckligen om utbyte som sker

via olika digitala plattformar. Skatteförvaltningen har möjlighet att få tämligen heltäckande upplysningar om utbyte av tjänster som sker på annat sätt än via digitala plattformar till exempel med stöd av 15 § i lagen om beskattningsförfarande samt ur skatteregisteranmälningar. Av denna orsak kan den skyldighet att utbyta upplysningar som föreslås i propositionen och som motsvarar direktivets tillämpningsområde anses trygga Skatteförvaltningens behov av upplysningar även på det sätt som avses i det utkast till regeringens proposition som var en del av 2019 års lagstiftningsprojekt. Genom att det inte föreskrivs två separata nationella skyldigheter för de uppgiftsskyldiga sparar de uppgiftsskyldigas administrativa kostnader och innebär att samma upplysningar inte behöver anmälas två gånger.

DAC7-direktivets innehåll och propositionen med motsvarande utsträckning för att genomföra direktivet kan på de grunder som beskrivs ovan anses uppfylla Skatteförvaltningens behov av upplysningar i anslutning till plattformsekonomi.

5.2 Handlingsmodeller som används eller planeras i andra medlemsstater och den internationella utvecklingen

Medlemsstaterna ska anta de bestämmelser lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa DAC7-direktivet före utgången av 2022. Av denna orsak pågår det nationella genomförandet av direktivet som bäst i olika medlemsstater och när denna proposition bereds finns det inte mycket information att tillgå om eventuella nationella genomföranden som går utöver direktivets innehåll och tillämpningsområde.

Danmarks ministerium med ansvar för skattefrågor (Skatteministeriet) publicerade i oktober 2021 ett utkast till förslag om genomförande av DAC7-direktivet. Förslaget överensstämmer i praktiken med direktivets tillämpningsområde med ett undantag. I förslaget ingår en mer omfattande registreringsskyldighet än direktivet och den ska gälla alla plattformsoperatörer som omfattas av direktivets tillämpningsområde och inte bara plattformsoperatörer utanför EU. Sveriges finansdepartement publicerade i april 2022 ett förslag till lagstiftning om genomförande av DAC7-direktivet. På samma sätt som det danska utkastet till förslag motsvarar det direktivets innehåll och innehåller inga betydande nationella utvidgningar. Den enda nationella utvidgning som föreslås är att registreringsskyldigheten för rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer utsträcks till alla rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer och inte bara rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer utanför EU.

Eftersom direktivet i praktiken inte innehåller något nationellt handlingsutrymme när det gäller genomförandet av de skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom, rapporteringsskyldigheter och registreringsskyldigheter som åtminstone förutsätts av plattformsoperatörerna, kan man anta att det nationella genomförandet till dessa delar kommer att vara ungefär likadant i medlemsstaterna. Medlemsstaterna kan dock av nationella skäl utvidga plattformsoperatörernas skyldigheter i samband med genomförandet. I bestämmelserna om det praktiska genomförandet och särskilt i de administrativa förfarandena kan det däremot finnas skillnader mellan medlemsstaterna när varje medlemsstat väljer det mest ändamålsenliga alternativet utifrån sina nationella utgångspunkter. Direktivet innehåller emellertid också procedurregler som medlemsstaterna ska beakta och som begränsar medlemsstaternas möjligheter att anta bestämmelser som avsevärt avviker från övriga medlemsstater.

OECD publicerade i juli 2020 OECD modellregler (Model Rules for Reporting by Platform Operators with respect to Sellers in the Sharing and Gig Economy) om rapporteringsskyldighet för plattformsoperatörer inom delningsekonomi och gigekonomi och i juni 2021 en utvidgning (Model Reporting Rules for Digital Platforms: International Exchange Framework and Optional Module for Sale of Goods) av modellreglerna. Modellreglerna gäller skyldighet för aktörer inom

digital plattformsekonomi att samla in upplysningar om försäljning av tjänster och uthyrning av fast egendom som äger rum på deras plattformar samt skyldighet att rapportera dessa upplysningar till skattemyndigheterna. Modellreglernas innehåll motsvarar i stor utsträckning DAC7-direktivet, men de omfattar inte försäljning av varor eller uthyrning av transportmedel. Utvidgningen innehåller bägge dessa verksamheter som saknas i modellreglerna, och därmed har modellreglerna tillsammans med utvidgningen med undantag för några detaljer samma innehåll som direktivet. OECD har utarbetat ett multilateralt avtal för automatiskt utbyte av upplysningar enligt modellreglerna och utvidgningen mellan behöriga myndigheter. När denna proposition bereddes kände finansministeriet inte till några stater som skulle ha undertecknat avtalet. Med beaktande av att EU-medlemsstaterna kommer att genomföra direktivet som gäller rapporteringsskyldighet för plattformsekonomi, kan man anta att både EU-medlemsstater och stater utanför EU kommer att underteckna avtalet och börja utbyta upplysningar under de närmaste åren. Genom den lagstiftning som föreslås i propositionen genomförs inte utbyte av upplysningar som baserar sig på OECD:s modellregler, utan endast DAC7-direktivet. Till skillnad från till exempel DAC2-direktivet innehåller DAC7-direktivet ingen skyldighet för medlemsstaterna att använda OECD:s modellavtal och gemensamma standard för utbyte av upplysningar som tolkningskällor vid genomförandet av direktivet. Av denna orsak kan kommentarerna i OECD:s modellregler utnyttjas vid tolkningen av DAC7-direktivet i den utsträckning som reglerna motsvarar direktivet.

Storbritanniens regering ordnande i juli 2021 ett offentligt samråd i syfte att genomföra OECD:s modellregler. I det konsultationsdokument som var föremål för samrådet föreslås att Storbritannien ska införa regler om aktörer inom digital plattformsekonomi vilkas innehåll motsvarar OECD:s modellregler och även omfattar utvidgningen av reglerna, dvs. försäljning av varor och uthyrning av transportmedel. Reglerna föreslås träda i kraft tidigast i början av 2023.

6 Remissvar

Under remissbehandlingen gavs 13 utlåtanden om utkastet till proposition. De som yttrade sig var Finlands Näringsliv EK, Finnwatch ry, Centralhandelskammaren, Turism- och Restaurangförbundet MaRa rf, Schibsted, Finlands Advokatförbund, Finlands Revisorer rf, Företagarna i Finland rf, Teknologiindustrin rf, Skatteförvaltningen, Skattebetalarnas Centralförbund rf, Wolt Enterprises Oy och professor Juha Lindgren. Finanssiala ry och professor Timo Viherkenttä meddelade att de inte yttrar sig.

I utlåtandena förhöll man sig positivt till propositionen och propositionens mål och innehåll ansågs värda att understödats och motiverade. En stor del av dem som yttrade sig ansåg att det föreslagna regleringssättet kunde understödats, så att direktivet genomförs nationellt i överensstämmelse med direktivets syfte och innehåll utan nationella utvidgningar.

I vissa utlåtanden ansågs propositionen utgöra en svårhanterbar och komplicerad helhet. Professor Juha Lindgren konstaterar i sitt utlåtande att denna utmaning är vanlig i direktivbaserad reglering. Finlands Advokatförbund, Finlands Revisorer rf, Skattebetalarnas Centralförbund rf och professor Juha Lindgren efterlyste större tydlighet, exakthet samt åskådliggörande exempel i propositionen. Efter remissbehandlingen har propositionen preciserats för att öka tydligheten. Exempelvis definitionen av förtecknad egendom samt specialmotiveringen av den har preciserats, begreppet rapporteringsskyldig plattformsoperatör som är skyldig att lämna upplysningar har ändrats till i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör och specialmotiveringen av begreppet personlig tjänst preciserats. Dessutom har 7 § i den föreslagna lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning och specialmotiveringen av den samt 11 § förtydligats. Begreppen och definitionerna i propositionen

ionen kommer från direktivet, där de är exakt definierade. Direktivet tillåter inte medlemsstaterna något handlingsutrymme när det gäller deras innehåll, varför det är motiverat att till största delen genomföra dem nationellt som sådana för att förhindra att deras innehåll och betydelse ändras. Därför har det inte ansetts motiverat att ändra till exempel begreppen ”kontroll” och ”närstående enhet” till ”bestämmande inflytande” och ”intressegemenskap”, så som Finlands Advokatförbund föreslår i sitt utlåtande. I tidigare ändringar av handräckningsdirektivet och de nationella lagarna om genomförandet av dem används begreppet ”närstående enhet” och uttrycket ”kontroll” i samma mening som i DAC7-direktivet. I remissvaren efterlystes också flera praktiska exempel i propositionen, där det skulle tas ställning till enskilda situationer. I direktivet har fastställts allmänna kännetecken som är oberoende av bransch och som definieras och beskrivs i propositionen. Skatteförvaltningen meddelar anvisningar om tolkningen av lagen och avgör enskilda praktiska situationer.

Teknologiindustrin rf och Wolt Enterprises Oy föreslår i sina remissvar en precisering enligt vilken i en koncernsituation dotterbolag som verkar i olika medlemsstater och som ska betraktas som separata plattformsoperatörer ska kunna meddela skattemyndigheten i den egna hemviststaten att rapporteringsskyldigheten och skyldigheten att lämna upplysningar överförs på ett annat koncernbolag. Finlands Revisorer konstaterar åter i sitt utlåtande att det skulle vara bra att i propositionen nämna vem som i praktiken kan företräda en rapporteringsskyldig plattformsoperatör och lämna upplysningarna till Skatteförvaltningen. Specialmotiveringen av 13 § i den föreslagna lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning har kompletterats efter remissbehandlingen bland annat genom att precisera i vilka situationer en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör kan befrias från skyldigheten att lämna Skatteförvaltningen upplysningar om rapporteringsskyldiga säljare när en annan rapporteringsskyldig plattformsoperatör redan har lämnat samma upplysningar. DAC7-direktivet tillåter inte medlemsstaterna att föreskriva om överföring av mer omfattande rapporteringsskyldighet till en annan skattskyldig än enligt direktivet. Därför går det inte att förskriva nationellt att ett av koncernen utsett koncernbolag ska svara för samtliga koncernbolags rapportering.

I vissa utlåtanden framfördes synpunkter på den föreslagna skyldigheten att avge nollanmälan i en situation där en i Finland rapporteringsskyldig plattformssaktör inte har haft några berörda verksamheter att anmäla under den gångna rapporteringspliktiga perioden. Finlands Näringsliv EK konstaterar i sitt utlåtande att man inte anser att den föreslagna skyldigheten att avge nollanmälan är motiverad. Enligt EK är det överlag inte proportionellt att utan särskilt vägande orsaker utsträcka skyldigheter att lämna upplysningar i fråga om beskattning till aktörer som inte har bedrivit någon anmälningspliktig verksamhet under anmälningsperioden. Enligt EK kan skyldigheten att avge nollanmälan med beaktande av de allmänt hållna definitionerna av plattform och plattformsoperatör leda till besvärliga gränsdragningsproblem i fråga om sådana företag som teoretiskt kan betraktas som plattformsoperatörer men som är passiva eller de facto bedriver annan verksamhet. Även Företagarna i Finland anser i sitt utlåtande att det under den fortsatta beredningen behöver utvärderas om skyldigheten att avge nollanmälan är nödvändig och motiverad. Turism- och Restaurangförbundet MaRa rf anser för sin del att den föreslagna skyldigheten att avge nollanmälan är motiverad. Enligt MaRa ger den Skatteförvaltningen bättre möjlighet än nu att övervaka och säkerställa att alla plattformsoperatörer som omfattas av den föreslagna lagstiftningens tillämpningsområde känner till sina skyldigheter och även fullgör dem. Det har inte ansetts motiverat att ändra skyldigheten att avge nollanmälan i propositionen på grund av remissvaren. DAC7-direktivet förutsätter inte uttryckligen att nollanmälan avgas, utan att kräva sådan är ett alternativ för medlemsstaterna för att uppfylla kraven på att genomföra direktivet effektivt. Ett effektivt genomförande av direktivet förutsätter att medlemsstaterna säkerställer att rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer granskar, identifierar och rapporterar alla uppgifter som direktivet förutsätter. Motsvarande krav på effektivt genomförande som i

DAC7-direktivet ingår i bland annat DAC2-direktivet. Ett standardiserat förfarande med nollanmälan kan anses den lämpligaste metoden att fullgöra skyldigheterna i fråga om effektivt genomförande även med avseende på de olika parternas administrativa kostnader. Ett alternativ till nollanmälan skulle kunna vara registreringsskyldighet för plattformsoperatörer. Då skulle Skatteförvaltningen genom förfrågningar som skickas ut i efterhand och andra kontrollåtgärder säkerställa att en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör som inte har lämnat årsanmälan inte har haft rapporteringspliktiga säljare under den gångna rapporteringspliktiga perioden.

I vissa utlåtanden fästes uppmärksamhet vid de föreslagna påföljderna av försummade rapporteringsskyldigheter. Finnwatch ry konstaterar att de sanktioner som följer av försummad rapporteringen borde höjas. Den maximala avgift på 15 000 euro för försummelse av rapporteringen som föreslås i propositionen är för låg och den har ingen förebyggande effekt för stora internationella plattformssaktörer. Finlands Revisorer rf konstaterar att försummelseavgiften borde påföras utifrån en helhetsbedömning av försummelserna av skyldigheterna att lämna upplysningar och skyldigheterna avseende åtgärder för kundkännedom. Finlands Advokatförbund konstaterar å sin sida att det vore skäl att överväga att befria uppgiftsskyldiga plattformsoperatörer från försummelseavgift enligt 22 a § för viss tid eller alternativt påföra väsentligt lägre försummelseavgifter under en övergångstid, eftersom den föreslagna lagstiftningen förutsätter att plattformsoperatörer har heltäckande system för insamling av uppgifter redan från ingången av 2023. Det har inte gjorts några ändringar i de punkter i propositionen som handlar om försummelseavgift på grund av remissvaren. I DAC7-direktivet föreskrivs det inte om storleken på avgifterna för försummelse av rapporteringsskyldigheterna eller skyldigheterna avseende åtgärder för kundkännedom och där finns inte heller någon övergångstid för sanktioner för uppgiftsskyldiga plattformsoperatörers försummelser. Direktivet förutsätter att sanktionerna för försummelser ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. På alla försummelser av utomstående uppgiftsskyldigheter enligt 3 kap. i lagen om beskattningsförfarande tillämpas bestämmelsen om försummelseavgift i 22 a § i samma kapitel. Bestämmelsen ändrades 2019 i samband med att lagen om genomförandet av DAC6-direktivet stiftades så att i bestämmelsen beaktas förutom försummelser av anmälningsskyldigheten även försummelser av andra obligatoriska skyldigheter som allmänt hänför sig till internationellt utbyte av upplysningar, såsom skyldigheterna avseende åtgärder för kundkännedom. DAC7-direktivet förutsätter inga ändringar i bestämmelsen om försummelseavgift. Försummelseavgiftens storlek är beroende av hur allvarlig försummelsen är. Bestämmelsen om försummelseavgift ger Skatteförvaltningen prövningsrätt när det gäller påförande av avgiften och dess storlek när Skatteförvaltningen beaktar och bedömer de orsaker som lett till försummelsen. Det anses inte finnas några grunder för att försummelsesanktionerna för i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer ska avvika och vara strängare än för andra uppgiftsskyldiga enligt 3 kap. i lagen om beskattningsförfarande, utan tillräckliga försummelseavgifter enligt 22 a § ska vid behov utredas som en helhet.

Schibsted konstaterar i sitt utlåtande att fysiska personers försäljning av varor borde undantas från den föreslagna lagstiftningens tillämpningsområde, eftersom inverkan på den cirkulära ekonomin annars kan vara negativ. Schibsted anser att den föreslagna lagstiftningen minskar fysiska personers vilja att använda digitala plattformar inom cirkulär ekonomi. Om fysiska personer vet att plattformsoperatörer är skyldiga att samla in upplysningar om säljare till Skatteförvaltningen kan det enligt Schibsted leda till att begagnade varor slängs i stället för att de bjuds ut till försäljning och fortsatt användning. Enligt Schibsted kan fysiska personer också börja använda plattformar som står utanför den föreslagna rapporteringsskyldigheten och inte erbjuder tjänster för säker och pålitlig handel. Schibsted anser dessutom att rapporteringsskyldigheten inte borde gälla när privatpersoner säljer sedvanligt bohag som varit i deras egen användning på plattformar, om de årliga försäljningsvinsterna är skattefria i Finland, dvs. sammanlagt högst 5 000 euro. Schibsted konstaterar att rapporteringen av sådana upplysningar som

Skatteförvaltningen inte behöver för att verkställa beskattningen korrekt inte uppfyller data-skyddsprinciperna vad gäller uppgiftsminimering. Schibsted föreslår också att ikraftträdandet av de nationella bestämmelserna borde framskjutas, eftersom det nationella genomförandet av direktivet fördröjs och de plattformsoperatörer som börjar omfattas av rapporteringsskyldigheten behöver minst ett år på sig att genomföra de tekniska lösningar som förutsätts för att fullgöra rapporteringsskyldigheterna. Det har inte ansetts motiverat att ändra propositionen på grund av Schibsteds remissvar. Plattformsoperatörernas rapporteringsskyldighet enligt DAC7-direktivet omfattar all slags försäljning av varor utan att några enskilda kategorier av varor eller säljare ställs utanför den. Direktivet innehåller inget nationellt handlingsutrymme när det gäller dessa. Den absoluta gräns på 2 000 euro för ringa försäljning i fråga om försäljning av varor som ingår i den föreslagna lagstiftningen härrör från direktivet och kan inte höjas nationellt till exempelvis 5 000 euro. När direktivet utarbetades beaktades kraven på integritetsskydd och dataskyddsförordningens krav. När det gäller försäljning av varor har i direktivet uttryckligen sådana transaktioner ställts utanför rapporteringsskyldigheten som inte har ansetts behövas för beskattningen. Försäljningen av varor är i princip skattepliktig. Den skattskyldige ska kunna visa den beskattningsbara vinsten eller förlusten av försäljningen eller att förutsättningarna för eventuell skattefrihet är uppfyllda. Med hjälp av de upplysningar om säljarna som fås från plattformsoperatörerna kan Skatteförvaltningen säkerställa att de skattskyldiga fullgör sin anmälningsskyldighet, att beloppet av den anmälda beskattningsbara inkomsten är riktiga eller att eventuella förutsättningar för skattefrihet är uppfyllda. Den skattefrihet på 5 000 euro som Schibsted nämner i sitt utlåtande är skattskyldigspecifik, inte plattformsspecifik. Den tillämpningstidpunkt för anmälningsskyldigheten som föreslås för rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer anses inte avvika från vad som sedvanligt. Direktivet innehåller inga övergångstider för det nationella genomförandet av direktivet. Medlemsstaterna ska anta de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet före utgången av 2022, och rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer ska lämna den första anmälan före utgången av januari 2024 i fråga om transaktioner under 2023. I propositionen föreslås inte mer omfattande nationell anmälningsskyldighet än i direktivet.

Finlands Revisorer rf konstaterar i sitt utlåtande att genomförandet av lagstiftningen och meddelandet av anvisningar inte kan lämnas enbart åt Skatteförvaltningen. Till denna del hänvisar Finlands Revisorer rf till den rätt som i utkastet till proposition föreslås för Skatteförvaltningen att utfärda närmare föreskrifter om bekräftelseförfarandet och de upplysningar som ska lämnas för bekräftelse och som gäller skyldighet för en undantagen plattformsoperatör att bekräfta sin ställning. Finlands Revisorer rf konstaterar också att det förblir öppet i utkastet till proposition hur direktivet genomförs i praktiken och till vilken del material som hänför sig till OECD:s modellregler om rapporteringsskyldighet för plattformsoperatörer inom delnings- och gigekonomi kan betraktas som tolkningskälla. Avsnitt 5.2 i propositionen har preciserats efter remissbehandlingen beträffande till vilken del material som hänför sig till OECD:s modellregler kan användas vid tolkningen av DAC7-direktivet. Propositionen har inte ändrats efter remissbehandlingen när det gäller den föreslagna rätten för Skatteförvaltningen att utfärda närmare föreskrifter om bekräftelseförfarandet, där en plattformsoperatör bekräftar att denne är en undantagen plattformsoperatör. Det är fråga om en förhandsanmälan vars informationsinnehåll inte fastställs i detalj i direktivet. Förutsättningen för att en plattformsoperatör ska betraktas som en undantagen plattformsoperatör är att Skatteförvaltningen lämnas tillräckliga upplysningar för att säkerställa att plattformsoperatören uppfyller de förutsättningar som krävs. Hur förutsättningarna uppfylls kan variera från fall till fall och därför är det inte motiverat att i lagen ta in en uttömmande förteckning eller föreskriva i detalj om hur förutsättningarna ska uppfyllas tekniskt. Skatteförvaltningen ska ha rätt att av plattformsoperatörerna kräva endast de uppgifter som behövs för att säkerställa att denna förutsättning uppfylls.

Skattebetalarnas Centralförbund rf konstateras i sitt utlåtande att de kostnader som aktörerna i branschen enligt motiveringen till utkastet till proposition uppskattas orsakas av fullgörandet av skyldigheten att lämna upplysningar är onödigt optimistiska. Skattebetalarnas Centralförbund rf konstaterar dessutom att det borde framgå tydligare av utkastet till proposition hur den föreslagna regleringen förhåller sig till de nuvarande rapporteringsskyldigheterna, såsom skyldigheten lämna upplysningar för leverantörer av tjänster för förmedling av inkomster av transporttjänster och uthyrning i 20 § i Skatteförvaltningens beslut om en allmän skyldighet att lämna uppgifter. Uppskattningarna av de kostnader som propositionen orsakar rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer har kompletterats efter remissbehandlingen. Avsnitt 4.2.2 i propositionen har kompletterats efter remissbehandlingen med en beskrivning av den föreslagna regleringens konsekvenser för skyldigheten att lämna uppgifter enligt 20 § i Skatteförvaltningens beslut om en allmän skyldighet att lämna uppgifter.

Skatteförvaltningen konstaterar i sitt utlåtande att den föreslagna nya skyldigheten att lämna upplysningar för plattformsoperatörer kommer att ersätta skyldigheten för förmedlare av inkomster av transporttjänster och uthyrning att lämna uppgifter, som det föreskrivs om i 20 § i Skatteförvaltningens beslut om en allmän skyldighet att lämna uppgifter. Skatteförvaltningen presenterar dessutom uppskattningar av propositionens kostnadseffekter i sitt utlåtande. Bedömningarna av propositionens konsekvenser för de uppgiftsskyldiga och myndigheternas verksamhet har kompletterats efter remissbehandlingen.

Wolt Enterprises Oy konstaterar i sitt utlåtande att definitionen av plattform i 2 § 1 mom. 12 punkten i den föreslagna lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning skulle kunna förtydligas så att det konstateras att skyldigheten att lämna upplysningar omfattar även inkomster som uppkommit till följd av indirekta berörda verksamheter. Specialmotiveringen till definitionen av personlig tjänst enligt 2 § 1 mom. 12 punkten i den föreslagna lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar har preciserats efter remissbehandlingen.

Professor Juha Lindgren konstaterar i sitt utlåtande att den föreslagna speciallagens koppling till centrala lagar om beskattningsförfarandet är problematisk med tanke på uppfattningen av laghelhetens innehåll. Till denna del har det inte gjorts några ändringar i propositionen efter remissbehandlingen. DAC7-direktivet innehåller rikligt med nya och exakt definierade begrepp samt förfaranden som plattformsaktörerna ska iaktta. I propositionen har det därför ansetts motiverat att föreslå att det stiftas en exakt och noggrant avgränsad speciallag. Samtidigt har det ansetts motivera att iaktta de gällande allmänna bestämmelserna om beskattningsförfarande i fråga om den föreslagna skyldigheten att lämna upplysningar. På i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer ska således tillämpas de bestämmelser i lagen om beskattningsförfarande som de uppgiftsskyldiga är vana att iaktta i fråga om sina redan gällande skyldigheter att lämna upplysningar. Det förfarande som föreslås i propositionen motsvarar dessutom till exempel den modell som valts i lagstiftningen om genomförandet av DAC6-direktivet, där det i speciallagen hänvisas till bestämmelsen om skyldighet att lämna upplysningar i lagen om beskattningsförfarande och tvärtom.

Professor Lindgren konstaterar dessutom i sitt utlåtande att det är nödvändigt att utvärdera och noggrant följa konsekvenserna av den ändring som föreslås i utkastet efter att lagändringen trätt i kraft.

7 Specialmotivering

7.1 Lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §. Lagens tillämpningsområde. I paragrafen föreskrivs det om de berörda verksamheter som hör till lagens tillämpningsområde. I 1 mom. hänvisas det till 17 f § i lagen om beskattningsförfarande, där det föreskrivs om skyldighet att lämna upplysningar om dessa berörda verksamheter.

Enligt 2 mom. ska lagen tillämpas på sådana berörda verksamheter som har eller kan ha inverkan på storleken och fastställandet av skatter enligt tillämpningsområdet för lagen om genomförandet av handräckningsdirektivet.

2 §. Definitioner. I paragrafen föreskrivs det om de centrala begrepp som hänför sig till lagen. Största delen av dem definieras i DAC7-direktivet. Utan definierade begrepp skulle man vara tvungen att använda uttryck som består av flera ord många gånger i den föreslagna lagen, vilket skulle göra bestämmelserna långa och svårförståeliga.

Med *plattform* avses sådana programvaror eller applikationer som är tillgängliga för användare och som gör det möjligt för säljare att vara i anslutna till andra användare av plattformen för att bedriva en sådan berörd verksamhet som definieras separat i den föreslagna lagen, direkt eller indirekt, med avseende på andra användare av plattformen. Programvara kan vara till exempel en sådan webbplats eller en del av en sådan som möjliggör en berörd verksamhet. Även mobilapplikationer ska betraktas som applikationer.

Som plattform ska betraktas programvaror eller applikationer med vilkas hjälp berörda verksamheter tillhandahålls av tredje parter. Med användare avses i den föreslagna lagen separat definierade säljare samt andra fysiska och juridiska personer, potentiella köpare, som mot ersättning kan få en berörd verksamhet av en säljare som är verksam på plattformen.

Att en plattform är tillgänglig för användare innebär till exempel att en aktör som tillhandahåller en berörd verksamhet, dvs. en säljare, och en användare som söker efter en berörd verksamhet, dvs. en potentiell köpare, bägge har tillgång till en tredje parts, dvs. plattformsoperatörens, webbplats eller mobilapplikation. Det har ingen betydelse om tillgången är obegränsad eller begränsad till endast en viss användargrupp. Förutom tillgång ska applikationen göra det möjligt för säljare att vara anslutna till andra användare av plattformen för att bedriva den berörda verksamhet som säljaren tillhandahåller, direkt eller indirekt, med avseende på andra användare. En förutsättning för att bedriva en berörd verksamhet är att den föregås av samförstånd mellan säljaren och andra användare om att säljaren bedriver en gemensamt överenskommen berörd verksamhet mot ersättning med avseende på användaren.

Som plattform ska inte betraktas en programvara eller en applikation som möjliggör endast hantering av betalningar i samband med berörd verksamhet. Plattform ska inte heller vara en programvara eller en applikation som gör reklam för eller listar en berörd verksamhet som en användare av plattformen bedriver. Som plattform ska inte heller betraktas en plattform som endast omdirigerar eller överför användare till en plattform.

Med *plattformssoperatör* avses en i den föreslagna lagen separat definierad enhet som ingår avtal med säljare i syfte att göra hela eller delar av en plattform tillgänglig för dessa säljare. En fysisk person kan inte vara plattformssoperatör.

Med *undantagen plattformssoperatör* avses en plattformssoperatör vars hela företagsmodell är av sådant slag att den inte har rapporteringspliktiga säljare. Plattformssoperatören ska bekräfta detta på förhand och årligen för Skatteförvaltningen. En plattformssoperatör kan uppfylla förutsättningarna för att definieras som undantagen plattformssoperatör till exempel i en situation där plattformssoperatören tillåter tillgång till sin plattform för endast sådana undantagna säljare som definieras separat i den föreslagna lagen, såsom statliga och kommunala ämbetsverk och inrättningar eller stora hotell. Undantagna plattformssoperatörers bekräftelseskyldighet behandlas mera detaljerat i motiveringen till 18 §.

Med *rapporteringsskyldig plattformssoperatör* avses en sådan plattformssoperatör som har sin skatterättsliga hemvist i en EU-medlemsstat eller som är registrerad i enlighet med lagstiftningen i en EU-medlemsstat eller som har sin plats för företagsledning i en EU-medlemsstat. En plattformssoperatör ska dessutom betraktas som en rapporteringsskyldig plattformssoperatör i en situation där den har ett fast driftsställe i en EU-medlemsstat och den inte är en sådan kvalificerad plattformssoperatör utanför Europeiska unionen som definieras separat i den föreslagna lagen. Bestämmelser om dessa rapporteringsskyldiga plattformssoperatörer finns i 1 mom. 4 punkten underpunkt a–d. Som rapporteringsskyldig plattformssoperatör ska också betraktas en plattformssoperatör som inte uppfyller någon av de ovannämnda villkoren, men vars plattform används av rapporteringspliktiga säljare som bedriver berörd verksamhet. Ett ytterligare villkor för att en plattformssoperatör utanför EU ska betraktas som en rapporteringsskyldig plattformssoperatör är att den inte är en kvalificerad plattformssoperatör utanför Europeiska unionen. Bestämmelser om dylika rapporteringsskyldiga plattformssoperatörer finns i 1 mom. 4 punkten underpunkt e.

Med *i Finland rapporteringsskyldig plattformssoperatör* avses en plattformssaktör som uppfyller villkoren för rapporteringsskyldig plattformssaktör och som i Finland är rapporteringsskyldig i fråga om de upplysningar som ska rapporteras enligt DAC7-direktivet. I direktivet ingår inte begreppet i Finland rapporteringsskyldig plattformssoperatör. Begreppet behövs i den nationella lagstiftningen, eftersom med dess hjälp kan sådana plattformssoperatörer som överlag ska betraktas rapporteringsskyldiga med stöd av direktivet utan att medlemsstaten specificeras samt sådana plattformssoperatörer som är skyldiga att lämna upplysningar uttryckligen i Finland särskiljas från varandra. I Finland rapporteringsskyldiga plattformssoperatörer är för det första sådana rapporteringsskyldiga plattformssoperatörer som antingen uppfyller något av de villkor som föreskrivs i 2 § 1 mom. 4 punkten underpunkt a–d endast i Finland, eller som uppfyller något av dessa villkor i Finland och dessutom i en annan medlemsstat oberoende av vilken medlemsstat den har valt som stat där den uppfyller de i direktivet fastställda rapporteringskraven. I Finland rapporteringsskyldiga plattformssoperatörer är dessutom sådana rapporteringsskyldiga plattformssoperatörer enligt 2 § 1 mom. 4 punkten underpunkt e som har registrerat sig hos Skatteförvaltningen som rapporteringsskyldig plattformssoperatör.

Med *gällande kvalificerade avtal mellan behöriga myndigheter* avses ett avtal mellan en behörig myndighet i en EU-medlemsstat och en stat eller jurisdiktion utanför EU som kräver automatiskt utbyte av upplysningar som är likvärdiga dem som anges i direktivet. Detta begrepp har en nära koppling till den föreslagna lagens begrepp kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen och kvalificerad plattformssoperatör utanför Europeiska unionen. Också en plattformssoperatör utanför EU som uppfyller villkoren enligt direktivet är en rapporteringsskyldig plattformssoperatör, som är skyldig att lämna de upplysningar som ska rapporteras till den behöriga myndigheten i en EU-medlemsstat. Den föreslagna lagens 2 § 1 mom. 4 punkten underpunkt e

motsvarar denna punkt i direktivet. Enligt direktivet ska kommissionen genom genomförandekter, efter en motiverad begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, fastställa huruvida de upplysningar som måste utbytas automatiskt enligt ett avtal mellan de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten och en jurisdiktion utanför EU är likvärdiga med de upplysningar som anges i direktivet. Om kommissionen anser att de upplysningar som ska utbytas enligt avtalet är likvärdiga med de upplysningar som anges i direktivet, dvs. anser att avtalet är ett gällande kvalificerat avtal mellan behöriga myndigheter, kan en plattformssaktör rapportera de upplysningar som krävs till den behöriga myndigheten i sin egen stat eller jurisdiktion i stället för rapportering till den behöriga myndigheten i en EU-medlemsstat. Myndigheterna i denna stat utväxlar dessa upplysningar med EU-medlemsstaterna.

Med kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen avses en stat eller jurisdiktion utanför EU som har ett av kommissionen fastställt gällande kvalificerat avtal mellan de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater och som i en förteckning som den offentliggjort har identifierat samtliga medlemsstater som rapporteringsskyldiga jurisdiktioner. I den finskspråkiga versionen av DAC7-direktivet har begreppet definierats som följer: ”Hyväksytyllä unionin ulkopuolisella lainkäyttöalueella tarkoitetaan unionin ulkopuolista lainkäyttöaluetta, jolla on voimassa oleva Pätevä ehdot täytettävä toimivaltaisten viranomaisten sopimus kaikkien niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, jotka on yksilöity raportoitaviksi lainkäyttöalueiksi unionin ulkopuolisen lainkäyttöalueen julkaisemassa luettelossa”. Det föreslagna uttrycket, som är mera exakt än direktivet, motsvarar bland annat definitionen i de engelsk- och svenskspråkiga versionerna av direktivet, och det kan anses motsvara direktivets syfte bättre än den finskspråkiga versionen av direktivet.

Med kvalificerad plattformssoperatör utanför Europeiska unionen avses en plattformssoperatör för vilken den berörda verksamhet som den förmedlar är sådan kvalificerad berörd verksamhet som definieras separat i den föreslagna lagen och som har sin skatterättsliga hemvist i en kvalificerad jurisdiktion utanför EU. Villkoren uppfylls också om en plattformssoperatör utanför EU är registrerad i enlighet med lagstiftningen i en kvalificerad stat eller jurisdiktion utanför Europeiska unionen eller om plattformssoperatören har sin plats för företagsledning, inklusive operativa ledning, i en kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen.

Med berörd verksamhet avses en verksamhet som utförs mot ersättning. Berörd verksamhet är för det första uthyrning av hela eller delar av bostadslägenheter och affärslokaler, parkeringsplatser samt all slags fast egendom. Hyrestidens längd inverkar inte på om uthyrningen betraktas som berörd verksamhet. Det avgörande är om den sker mot ersättning. Därmed ska också hotell- och annan kortvarig inkvarteringsverksamhet anses vara uthyrning som betraktas som berörd verksamhet. Det avgörande med avseende på definitionen av berörd verksamhet är vad som faktiskt hyrs ut. Hur egendomen innehas saknar betydelse. Som berörd verksamhet ska därmed betraktas även uthyrning i en situation där rätten att förvalta hyresobjektet kommer via aktier eller andra andelar i ett bolag, en trust eller en med dessa jämförbar institution. I Finland betyder detta att även uthyrning av bostadslägenheter och affärslokaler alltid ingår i enlighet med direktivets syfte.

Som berörd verksamhet betraktas även en personlig tjänst och försäljning av varor. Begreppen personlig tjänst och vara definieras separat i den föreslagna lagen.

Som berörd verksamhet betraktas också uthyrning av transportmedel. Med transportmedel avses vilket transportmedel som helst med vilket man kan förflytta sig eller transportera något från en plats till en annan.

Ett absolut villkor för en berörd verksamhet är att den utförs mot ersättning. Tjänster som utförs, varor som överläts eller uthyrning utan ersättning är således inte berörd verksamhet. Begreppet ersättning definieras separat i den föreslagna lagen.

Som berörd verksamhet ska ändå inte betraktas en sådan berörd verksamhet som utförs mot ersättning och som bedrivs av en säljare som är anställd hos plattformsoperatören eller hos en närstående enhet till plattformsoperatören. Huruvida en berörd verksamhet ska anses ha bedrivits i anställningsförhållande hos plattformsoperatören bestäms i princip enligt lagstiftningen i den stat där säljaren fysiskt bedriver verksamheten. I den svenskspråkiga versionen av direktivet används i stället för uttrycket ”en närstående enhet till plattformsoperatören” uttrycket ”en Enhet med anknytning till Plattformsoperatören”. Med beaktande av uttrycket ”or a related Entity of the Platform Operator” i den engelskspråkiga versionen av direktivet samt uttrycket ”eines verbundenen Rechträgers des Plattformbetreibers” i den tyskspråkiga versionen används i detta sammanhang uttrycket ”en närstående enhet till plattformsoperatören”.

Med *kvalificerad berörd verksamhet* avses en berörd verksamhet som omfattas av automatiskt utbyte av upplysningar enligt ett sådant gällande kvalificerat avtal mellan behöriga myndigheter som definieras separat i den föreslagna lagen. Detta begrepp och definitionen av det är av betydelse när man bestämmer om en plattformsoperatör utanför EU ska betraktas som en kvalificerad plattformsoperatör utanför Europeiska unionen. Om en plattformsoperatör utanför EU gör det möjligt att bedriva även annan verksamhet är kvalificerad berörd verksamhet, uppfyller den inte villkoren för kvalificerad plattformsoperatör utanför unionen och ska betraktas som en rapporteringsskyldig plattformsoperatör.

Med *ersättning* avses sådan ersättning som betalas ut eller krediteras till en säljare i samband med den berörda verksamheten. I den finskspråkiga versionen av DAC7-direktivet används uttrycket ”Olenneisen toimen yhteydessä” i stället för uttryck ”olenneiseen toimeen liittyen”. Det från direktivet avvikande uttrycket är mer exakt och beskriver bättre direktivets krav samt att den berörda verksamheten och ersättningen tidsmässigt är oberoende av varandra. Direktivet kan med beaktande av dess syfte och målsättningar samt den engelskspråkiga versionens uttryck ”in connection with the Relevant Activity” inte anses begränsa tillämpningen endast till sådana situationer där ersättningen betalas samtidigt som den väsentliga verksamheten utförs. Ersättningen kan betalas förutom vid den tidpunkt då den berörda verksamheten utförs även före eller efter den berörda verksamheten. På svenska används uttrycket ”i samband med den berörda verksamheten” i lagen i överensstämmelse med direktivet. Förutom penningersättning ska som ersättning för en berörd verksamhet betraktas till exempel en tjänst som utförs för säljaren, en vara som ges till säljaren eller betalning i virtuell valuta eller en annan valuta än fiatvaluta.

För att ersättning som betalats för en berörd verksamhet ska betraktas som ersättning enligt den föreslagna definitionen ska plattformsoperatören känna till eller rimligen kunna förväntas känna till dess belopp. Detta villkor uppfylls om plattformsoperatörens affärsmodell är sådan att den tillåter plattformsoperatören att se den ersättning som betalas för en berörd verksamhet. Plattformsoperatören anses alltid känna till ersättningen till exempel i en situation där plattformsoperatören innehåller provision eller något annat arvode eller skatt på den ersättning som betalas för den berörda verksamheten. Plattformsoperatören förutsätts inte vidta extra åtgärder som inte hänför sig till affärsverksamheten för att få kännedom om ersättningen. En rapporteringsskyldig plattformsoperatör anses dock känna till ersättningen i en situation där en tjänsteleverantör som hänför sig till den berörda verksamheten och som den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören anlitar känner till ersättningen.

Med *personlig tjänst* avses en tjänst som innefattar tids- eller uppgiftsbaserat arbete som utförs av en eller flera personer som agerar oberoende från eller på en enhets vägnar, och som utförs

på en användares begäran, antingen online eller fysiskt offline efter att ha förmedlats via en plattform. För att en tjänst ska betraktas som en personlig tjänst ska den alltså uppfylla två villkor. Den ersättning som betalas för tjänsten ska vara antingen tids- eller uppgiftsbaserad. Dessutom ska den tjänst som utförs för en användare direkt eller indirekt utföras på användarens begäran. Exempelvis en teaterföreställning som genomförs utan någons uttryckliga begäran stannar således utanför tillämpningsområdet. Exempelvis en regelbunden tåglinje ska inte heller betraktas som en personlig tjänst.

Med *säljare* avses en användare av en plattform som direkt eller indirekt utför en berörd verksamhet och som vid något tillfälle under den rapporteringspliktiga perioden är registrerad på plattformen. Med registrering avses till exempel att användaren skapar en profil eller en konto på plattformen eller ingår ett avtal med plattformsoperatören om att använda plattformen för att tillhandahålla en berörd verksamhet på plattformen. Säljare kan vara antingen en fysisk person eller en enhet. Enligt direktivets ordalydelse ska användaren vara registrerad på plattformen vid något tillfälle under den rapporteringspliktiga perioden. Med beaktande av direktivets syfte och de praktiska situationerna kan direktivet inte anses förutsätta registrering uttryckligen under den rapporteringspliktiga perioden, utan registreringen kan ha gjorts redan före den rapporteringspliktiga perioden, förutsatt att registreringen fortfarande gäller under den registreringspliktiga perioden.

Med *aktiv säljare* avses en säljare som antingen tillhandahåller en berörd verksamhet under den rapporteringspliktiga perioden eller betalas eller krediteras ersättning i samband med en berörd verksamhet under den rapporteringspliktiga perioden. Definitionen av aktiv säljare är betydelsefull med tanke på omfattningen av de skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom som riktas mot rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer.

Med *rapporteringspliktig säljare* avses en aktiv säljare som har sin hemvist enligt den föreslagna lagen i en EU-medlemsstat eller har hyrt ut en bostadslägenhet eller affärslokal, en parkeringsplats eller fast egendom som är belägen i en EU-medlemsstat.

Med *undantagen säljare* avses en säljare som en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör inte behöver rapportera till Skatteförvaltningen. Som undantagen säljare betraktas för det första en myndighetsenhet. Med myndighetsenheter avses i detta sammanhang en stat eller jurisdiktion eller en del av en sådan, såsom en delstat eller en kommun eller ett av en eller flera av de ovannämnda helägt organ eller verk. Undantagen säljare kan också vara en sådan enhet vars aktier är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad eller en närstående enhet till en sådan enhet. Som undantagen säljare betraktas dessutom en enhet för vilken samma plattformsoperatör har gjort det möjligt att utföra över 2 000 berörda verksamheter under den rapporteringspliktiga perioden, dvs. kalenderåret, genom uthyrning av förtecknad egendom. Uthyrning av varje del av den förtecknade egendomen, såsom ett hotellrum, ska betraktas som en separat berörd verksamhet. Syftet med detta undantag är att ställa större företag som bedriver hotell- och annan inkvarteringsverksamhet utanför rapporteringen, eftersom skattemyndigheterna redan nu får information om deras verksamhet på grund av existerande anmälningsskyldigheter. Begreppen enhet, närstående enhet och förtecknad egendom definieras separat i den föreslagna lagen. Som undantagen säljare betraktas också en säljare för vilken samma plattformsoperatör har möjliggjort sådan försäljning av varor som ska betraktas som berörd verksamhet och de ersättningar som betalats ut eller krediterats för försäljningen under den rapporteringspliktiga perioden inte överstigit 2 000 euro. Ett ytterligare villkor är att antalet berörda verksamheten under den rapporteringspliktiga perioden är färre än 30. Genom detta tröskelvärdesbundna undantag ställs till exempel säljare som bedriver varuförsäljning i liten skala utanför rapporteringen. Genom begränsningen undantas till exempel ringa försäljning av bohag som varit i hushållens egen eller familjens användning från rapporteringen.

Med *enhet* avses en juridisk person eller en rättslig konstruktion, såsom en sammanslutning, en trust eller en stiftelse.

Med *närstående enhet* avses en enhet som antingen kontrollerar den andra enheten eller som står under den andra enhetens kontroll eller som står under gemensam kontroll med den andra enheten. I 2 mom. föreskrivs det vad som avses med kontroll i detta sammanhang. Med kontroll avses direkt eller indirekt innehav av mer än 50 procent av rösterna och värdet i en enhet. Vid indirekta andelar bestäms innehavet av äganderätten till den andra enhetens kapital genom att enhetens andelar på respektive nivå multipliceras. En enhet som innehar mer än 50 procent av rösterna anses inneha 100 procent av rösterna. DAC7-direktivet innehåller inte någon separat definition av närstående enhet, utan den definieras som en del av definitionen av begreppet enhet. För tydlighetens skull föreslås en egen definition av närstående enhet.

Med *primär adress* avses den primära bostadsadressen för en säljare som är en fysisk person. Som primär adress för en säljare som är en enhet betraktas i princip enhetens officiella adress.

Med *rapporteringspliktig period* avses ett kalenderår under vilket en plattformsoperatör är en rapporteringsskyldig plattformsoperatör.

Med *förtecknad egendom* avses alla helheter av bostadslägenheter eller affärslokaler, parkeringsplatser eller fast egendom som är belägna på samma gatuadress, ägs av samma ägare och bjuds ut till uthyrning på en plattform av samma säljare. Som förtecknad egendom betraktas i detta sammanhang till exempel ett hotellrum, en lägenhet, en byggnad eller en parkeringsplats som bjuds ut till uthyrning på en plattform. I DAC7-direktivet definieras begreppet förtecknad egendom som alla fasta egendomsenheter som är belägna på samma gatuadress, ägs av samma ägare och bjuds ut till uthyrning på en plattform av samma säljare. Detta motsvarar direktivets definition av berörd verksamhet till den del som en berörd verksamhet i definitionen av berörd verksamhet är uthyrning av fast egendom. När man beaktar 2 § 1 mom. 9 punkten underpunkt a i den föreslagna lagen och motiveringen till den, är det ändamålsenligt att definitionen av förtecknad egendom vad gäller egendom som bjuds ut till uthyrning motsvarar det som föreskrivs i 2 § 1 mom. 9 punkten underpunkt a, dvs. täcker förutom fast egendom även bostadslägenheter och affärslokaler samt parkeringsplatser. I direktivets definition av förtecknad egendom används ordet ”enhet”. I direktivet och den föreslagna lagen är enhet ett separat definierat begrepp, vars betydelseinnehåll inte motsvarar betydelseinnehållet hos samma ord som används i direktivets definition av förtecknad egendom. I den engelskspråkiga versionen av direktivet används ordet ”Entity” som begrepp för enhet, medan ordet ”unit” används för enhet i definitionen av förtecknad egendom. Ordet ”enhet” utelämnas i definitionen av förtecknad egendom för tydlighetens skull och som onödigt.

Med *identifikationskod för finansiellt konto* avses ett bankkontonummer eller ett unikt identifieringsnummer eller referensnummer som finns tillgängligt för plattformsoperatören till ett annat liknande konto för betalningstjänster till vilket ersättning betalas ut eller krediteras. Definitionen är av betydelse för att identifiera den faktiska mottagaren av ersättning som betalas för en berörd verksamhet.

Med *varor* avses alla materiella tillgångar.

2 kap. Skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom

Det föreslagna 2 kap. innehåller bestämmelser om de åtgärder för kundkännedom som en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska vidta för att granska och identifiera säljare som använder plattformen samt för att samla in upplysningar om säljare. Genom skyldigheterna

avseende åtgärder för kundkännedom säkerställs att en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör lämnar upplysningar om alla rapporteringsskyldiga säljare och att de lämnade upplysningarna är riktiga. Likaså säkerställs att upplysningar inte lämnas om undantagna säljare. En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör kan anlita en tjänsteleverantör, inklusive en annan plattformsoperatör som eventuellt ansluter sig till samma plattform, för att fullgöra sina skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom i enlighet med detta kapitel. En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör är emellertid alltid själv ansvarig för att skyldigheterna fullgörs. Bestämmelser om tredje parternas åtgärder för kundkännedom finns i avsnitt II punkt H.1 i bilaga V. I Finland skattskyldiga kan i princip anlita tjänsteleverantörer för att fullgöra sina skyldigheter enligt skattelagstiftningen. Anlitandet av tjänsteleverantörer förändrar inte den skattskyldiges ansvar. Av denna orsak behöver den nämnda direktivbestämmelsen inte genomföras i Finland genom en separat bestämmelse.

3 §. Insamling av upplysningar om säljare. I paragrafen föreskrivs det om skyldighet för i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer att samla in identifieringsuppgifter om säljare. De insamlade upplysningarna är viktiga för skattemyndigheterna i Finland och andra medlemsstater för att identifiera säljare och för att de erhållna upplysningarna ska kunna användas effektivt. Enligt 1 mom. 1 punkten ska förnamn och efternamn eller officiellt namn beroende på om säljaren är en fysisk person eller en enhet samlas in. Enligt 2 punkten ska säljarens primära adress samlas in. Enligt 3 mom. ska eventuellt skatteregistreringsnummer som utfärdats för säljaren med uppgift om utfärdande stat samlas in. I DAC7-direktivet används på finska begreppet TIN-verotunniste, varmed avses registreringsnummer för skattebetalare utfärdat av en medlemsstat, eller funktionell motsvarighet om sådant nummer saknas. Direktivet förutsätter att uppgift om den stat som utfärdat skatteregistreringsnummer samlas in till den del som registreringsnumret har utfärdats av en medlemsstat. Den stat som utfärdat skatteregistreringsnummer är en väsentlig del av registreringsnumret och det är svårt att utnyttja skatteregistreringsnumret i beskattningen utan den. Av denna orsak föreskrivs det i paragrafen om skyldighet för en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör att samla in uppgift om den stat som utfärdat skatteregistreringsnummer oberoende av om det är en medlemsstat eller en stat eller jurisdiktion utanför EU. När en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör är skyldig att samla in uppgift om hemviststat för skatteregistreringsnumret i fråga om alla skatteregistreringsnummer som den insamlat och sedan skyldig att meddela den tillsammans skatteregistreringsnumret och andra upplysningar om en rapporteringspliktig säljare, behöver Skatteförvaltningen inte sluta sig till eller gissa vilken stat som utfärdat skatteregistreringsnumret. Samtidigt kan man säkerställa bättre att upplysningar om skatteregistreringsnummer som i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer samlat in är riktiga. Med stöd av 4 punkten ska uppgift om födelse-datum för en fysisk person samlas in. Med stöd av 5 punkten ska registreringsnummer för mervärdesskatt samlas in, om den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören har tillgång till sådant. Med stöd av 6 punkten ska bolagsregistreringsnummer för en enhet samlas in. Med bolagsregistreringsnummer avses i detta sammanhang en identifierande kod som myndigheten eventuellt tilldelat en enhet för bedrivande av affärsverksamhet. I Finland och vissa andra stater är företagsregistreringsnumret detsamma som skatteregistreringsnumret. Med stöd av 7 punkten ska upplysningar insamlas om eventuell förekomst av en enhets fasta driftsställen genom vilka berörda verksamheter utförs i EU och uppgift om de medlemsstater där de är belägna.

I 2 mom. föreskrivs det om ett undantag från skyldigheten för i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer att samla in skatteregistreringsnummer och bolagsregistreringsnummer för säljaren. Skatteregistreringsnummer eller bolagsregistreringsnummer behöver inte samlas in om den stat där säljaren har sin hemvist inte utfärdar sådant nummer till säljaren, eller om den stat där säljaren har sin hemvist inte kräver att skatteregistreringsnummer som har utfärdats till säljaren samlas in. I den finskspråkiga versionen av DAC7-direktivet används uttrycket "Myyjän asuinjäsenvaltio ei edellytä Myyjälle annetun TIN-verotunnisteen ottamista selville" i stället för

uttrycket ”myyjän jäsenvaltio ei edellytä myyjälle annetun verotunnisteen keräämistä”. När man beaktar uttrycket ”the Member State of residence of the Seller does not require the collection of the TIN issued to the Seller.” i den engelskspråkiga versionen av direktivet samt uttrycket ”Den medlemsstat där Säljaren har sin hemvist kräver inte att Skatteregistreringsnummer som har utfärdats till Säljaren samlas in.” i den svenskspråkiga versionen, kan direktivet i detta sammanhang anses avse att samla in skatteregistreringsnummer i stället för att ta reda på skatteregistreringsnummer. I situationer där den stat där säljaren har sin hemvist inte kräver att skatteregistreringsnummer som har utfärdats till säljaren samlas in, ska en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör samla in uppgift om födelseorten för en fysisk person som är säljare. En sådan situation föreligger i allmänhet när det enligt en stats nationella lagstiftning är frivilligt för skattskyldiga att meddela skatteregistreringsnummer och säljaren åberopar denna rätt att inte behöva meddela skatteregistreringsnummer. En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör kan då säkerställa att den upplysning som säljaren lämnat är riktig utifrån offentlig information, till exempel på skattemyndigheternas webbplats i den berörda staten.

I 3 mom. föreskrivs det om ett undantag från skyldigheten för rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer att för en säljare samla in de upplysningar som anges i 1 mom. 2—7 punkten samt uppgift om födelseort enligt 2 mom. En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör behöver inte samla in dessa upplysningar, om den använder sig av en bekräftelse av säljarens identitet och hemvist genom en identifieringstjänst som tillgängliggörs av EU eller av en EU-medlemsstat för att fastställa säljarens identitet eller skatterättsliga hemvist. I en situation där en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör vet att staten där säljaren har sin primära adress avviker från staten enligt identifieringstjänsten ska den i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatören i vilket fall som helst dessutom samla in och rapportera de upplysningar som anges i 1 mom. 2—7 punkten om säljaren.

Paragrafens innehåll motsvarar avsnitt II punkt B i bilaga V till handräckningsdirektivet, som ändrats genom DAC7-direktivet.

4 §. Fastställande av en säljare som undantagen säljare. I paragrafen föreskrivs det om de förfaranden med vilkas hjälp en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör kan fastställa om en säljare är en undantagen säljare enligt 2 § 1 mom. 16 punkten. Enligt förslaget till 4 § 1 mom. får en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör förlita sig på allmänt tillgänglig information eller en tillräcklig och tillförlitlig bekräftelse från säljaren om sin status för att fastställa om säljaren är en undantagen säljare. Med hjälp av detta förfarande fastställs det om säljaren är en undantagen säljare enligt 2 § 1 mom. 16 punkten underpunkt a eller b. Förfarandet ska tillämpas endast på säljare som är enheter.

I 2 mom. föreskrivs om det förfarande som används för att fastställa om en säljare är en undantagen säljare enligt 2 § 1 mom. 16 punkten underpunkt c eller d. En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör får förlita sig på sina tillgängliga register för att fastställa om en säljare är en undantagen säljare. Med tillgängliga register avses uppgifter som en i Finland registreringsskyldig plattformsoperatör innehar och har erhållit i sin affärsverksamhet. Fastställandet av en säljare som undantagen säljare enligt 16 punkten underpunkt c eller d gäller en rapporteringspliktig period. Under- eller överskridande av tröskelvärdena enligt underpunkterna ska säkerställas vid den rapporteringspliktiga periodens utgång utifrån de berörda verksamheterna under hela den rapporteringspliktiga perioden. Förfarandet ska i fråga om 2 § 1 mom. 16 punkten underpunkt c tillämpas endast på sådana säljare som är enheter.

Paragrafens innehåll motsvarar avsnitt II punkt A i bilaga V till handräckningsdirektivet, som ändrats genom DAC7-direktivet.

5 §. *Insamling av upplysningar om bostadslägenheter eller affärslokaler, parkeringsplatser eller fast egendom som hyrs ut.* I paragrafen föreskrivs det om skyldighet för en i Finland rapporteringsskyldig plattformoperatör att samla in upplysningar om bostadslägenheter eller affärslokaler, parkeringsplatser eller fast egendom som säljaren hyr ut. Enligt 1 mom. är de upplysningar som ska samlas in den förtecknade egendomens adress samt eventuellt fastighetsregisternummer eller motsvarande identifieringsnummer som den stat där den förtecknade egendom är belägen har utfärdat. Upplysningar ska insamlas om all egendom som säljaren hyr ut och vars uthyrning en i Finland rapporteringsskyldig plattformoperatör har möjliggjort oberoende av i vilken stat den förtecknade egendomen är belägen. DAC7-direktivet förutsätter att ett eventuellt fastighetsregisternummer eller motsvarande identifieringsnummer samlas in endast till den del som den förtecknade egendomen är belägen i en medlemsstat. När man beaktar att även uthyrning av bostadslägenheter och affärslokaler, parkeringsplatser samt fast egendom som är belägen utanför EU är rapporteringspliktig berörd verksamhet i en situation där säljaren, dvs. uthyraren, har sin hemvist i en EU-stat, är den förtecknade egendomens fastighetsregisternummer eller motsvarande identifieringsnummer även i dessa fall nyttig information för att identifiera den förtecknade egendomen. Med fastighetsregisternummer avses i Finland fastighetsbeteckning.

I 2 mom. föreskrivs det om skyldighet för en i Finland rapporteringsskyldig plattformoperatör att samla in sådana handlingar eller upplysningar som styrker att den förtecknade egendomen ägs av en och samma ägare. Skyldigheten gäller endast situationer där en i Finland rapporteringsskyldig plattformoperatör har förmedlat uthyrningar av en förtecknad egendom för samma säljare och antalet uthyrningar under den rapporteringspliktiga perioden uppgår till fler än 2 000.

Paragrafens innehåll motsvarar avsnitt II punkt E i bilaga V till handräckningsdirektivet, som ändrats genom DAC7-direktivet.

6 §. *Kontroll av upplysningar om säljare och om bostadslägenheter eller affärslokaler, parkeringsplatser eller fast egendom som hyrs ut.* I paragrafen föreskrivs det om de skyldigheter avseende förfaranden som gäller i Finland rapporteringsskyldiga plattformoperatörer och genom vilka det säkerställs att de upplysningar som de samlar in för att fastställa och identifiera säljare samt för att identifiera bostadslägenheter eller affärslokaler, parkeringsplatser eller fast egendom som hyrs ut är tillförlitliga. I 1 mom. föreskrivs det om skyldighet för en i Finland rapporteringsskyldig plattformoperatör att, genom att använda alla upplysningar och handlingar i sina register, säkerställa att de upplysningar enligt 3 § 1 mom. 1—6 punkten och enligt 2 mom. samt enligt 4 och 5 § som den samlat in är tillförlitliga. Som upplysningar i register betraktas till exempel upplysningar som en i Finland rapporteringsskyldig plattformoperatör har samlat in om säljaren för att fullgöra sina skyldigheter avseende kundkännedom och kundidentifiering i fråga om förhindrande av penningtvätt och finansiering av terrorism. Även andra upplysningar som insamlats om säljaren för betalning eller av andra företagsekonomiska orsaker eller av lagstiftningsmässiga orsaker ska betraktas som upplysningar i register. För att säkerställa att upplysningarna är tillförlitliga ska en i Finland rapporteringsskyldig plattformoperatör bland annat jämföra att till exempel säljarens namn stämmer överens i dokumentation som den innehar. Tillförlitligheten i fråga om säljarens adressuppgift och den stat som utfärdat skatteregistreringsnummer kan säkerställas till exempel utifrån transaktionsuppgifter om berörda verksamheter som säljaren utfört med hjälp av plattformen. Exempelvis i en situation där säljaren utför sådana berörda verksamheter, såsom hushålls- eller transporttjänster, där säljaren regelbundet är fysiskt närvarande på en viss plats, kan en i Finland rapporteringsskyldig plattformoperatör verifiera platsuppgiften. Även andra upplysningar som ger antydningar om den stat där säljaren har sin hemvist, såsom fortlöpande användning av samma telefonnummer eller IP-adress ska beaktas. För att säkerställa tillförlitligheten ska dessutom en i Finland rapporteringsskyldig

plattformoperatör utnyttja sådana elektroniska gränssnitt som tillgängliggörs av den stat där säljaren har sin hemvist eller är belägen med vilkas hjälp man kan säkerställa att skatteregistreringsnumret och registreringsnumret för mervärdesskatt är giltiga.

I 2 mom. föreskrivs det om ett undantag från skyldigheterna enligt 1 mom. Undantaget gäller gamla säljare, dvs. sådana säljare för en i Finland rapporteringsskyldig plattformoperatör som har varit registrerade på plattformen redan före ikraftträdandet av den föreslagna lagen eller innan enheten blev en rapporteringsskyldig plattformoperatör. När villkoren enligt undantagsbestämmelsen är uppfyllda kan en i Finland rapporteringsskyldig plattformoperatör genom att använda upplysningar och handlingar i sina sökbara elektroniska register säkerställa att de upplysningar enligt 3 § 1 mom. 1—6 punkten och den uppgift om födelseort enligt 2 mom. samt de upplysningar enligt 4 och 5 § som den samlat in är tillförlitliga.

Om en i Finland rapporteringsskyldig plattformoperatör upptäcker att upplysningar som den samlat in om en säljare inte längre är tillförlitliga, ska den samla in nya upplysningar eller handlingar för att säkerställa att upplysningarna är tillförlitliga i situationer enligt både 1 och 2 mom. Exempelvis upplysningarna om en säljare kan inte längre betraktas som tillförlitliga, om de upplysningar som en i Finland rapporteringsskyldig plattformoperatör har om säljarens bank- eller betalkonto visar att den stat där säljaren har sin hemvist har ändrats. Nya upplysningar som fås eller insamlas utlöser skyldighet för en i Finland rapporteringsskyldig plattformoperatör att säkerställa tillförlitligheten även i situationer enligt 2 mom. med hjälp av det förfarande som anges i 1 mom.

I 3 mom. föreskrivs det om skyldigheterna för i Finland rapporteringsskyldiga plattformoperatörer i en situation där en i Finland rapporteringsskyldig plattformoperatör i enlighet med 8 § 3 mom. 2 punkten har förlitat sig på förfaranden för kundkännedom som genomförts för tidigare rapporteringspliktiga perioder. Om Skatteförvaltningen i en sådan situation skickar en i Finland rapporteringsskyldig plattformoperatör en uppmaning att kontrollera och säkerställa att upplysningarna om säljaren är riktiga, ska det anses att den i Finland rapporteringsskyldiga plattformoperatören har skäl att anta att någon upplysning enligt förslaget till 3 eller 5 § är felaktig. Om den i Finland rapporteringsskyldiga plattformoperatören inte själv kan säkerställa att alla upplysningarna om säljaren är riktiga, ska den antingen av säljaren begära en utredning med verifikat om att upplysningarna om säljaren är riktiga, eller begära att säljaren korregerar de felaktiga upplysningarna och ger den i Finland rapporteringsskyldiga plattformoperatören tillförlitliga bevis i form av handlingar från en oberoende källa för att säkerställa att upplysningarna är riktiga. Som sådana handlingar ska betraktas till exempel giltigt identitetsbevis och färskt intyg över skatterättslig hemvist. Det kan vara fråga om en situation enligt momentet till exempel om en medlemsstat inte kan koppla upplysningar som den fått från en annan medlemsstat till en skattskyldig och av denna orsak skickar återkoppling till den medlemsstat som lämnat upplysningarna. Med anledning av återkopplingen skickar skattemyndigheten i den stat som lämnat upplysningarna en uppmaning till den i Finland rapporteringsskyldiga plattformoperatören att säkerställa att upplysningarna om säljaren är riktiga. Den i Finland rapporteringsskyldiga plattformoperatören ska då förnya förfarandena för kundkännedom i fråga om de upplysningar som antagits varit felaktiga för att samla in nya upplysningar om säljaren.

Innehållet i paragrafen motsvarar avsnitt II punkt C i bilaga V till handräckningsdirektivet, som ändrats genom DAC7-direktivet.

7 §. Fastställande av säljarens hemviststat. I paragrafen föreskrivs det om grunderna för fastställande av hemviststaten för en säljare enligt direktivet och den föreslagna lagen när den föreslagna lagen tillämpas. Enligt 1 mom. ska säljarens hemviststat anses vara den stat där denne har sin primära adress. Om den stat där säljaren har sin primära adress är en annan än den där

säljarens skatteregistreringsnummer har utfärdats, ska säljaren anses ha hemvist även i den stat där skatteregistreringsnumret har utfärdats. Om säljaren har lämnat upplysningar som förekomsten av ett fast driftsställe enligt förslaget till 3 § 1 mom. 7 punkten till den i Finland rapporteringsskyldiga plattformoperatören, ska säljaren anses ha hemvist även i den stat där respektive fasta driftsställe är beläget.

I 2 mom. föreskrivs det om fastställande av säljarens hemviststat i en situation där en i Finland rapporteringsskyldig plattformoperatör har använt en elektronisk identifieringstjänst som tillgängliggörs av EU eller en EU-medlemsstat för att fullgöra skyldigheten enligt förslaget till 3 § att samla in upplysningar om säljaren. Om en eller flera identifieringstjänster har bekräftat att säljaren har sin skatterättsliga hemvist i en eller flera medlemsstater, ska som säljarens hemviststater utöver de hemviststater som bekräftats enligt 1 mom. betraktas även de medlemsstater som bekräftats av identifieringstjänsterna.

Innehållet i paragrafen motsvarar avsnitt II punkt D i bilaga V till handräckningsdirektivet, som ändrats genom DAC7-direktivet.

8 §. Tidsfrister och giltighet avseende förfaranden för kundkännedom. I paragrafen föreskrivs det om tidsfrister och giltighet avseende förfaranden för kundkännedom. Enligt 1 mom. ska en i Finland rapporteringsskyldig plattformoperatör före den rapporteringspliktiga periodens utgång fullgöra de förfaranden för kundkännedom som anges i förslagen till 3–7 §. Förfarandena för kundkännedom ska i princip fullgöras för varje rapporteringsplikt period i fråga om alla säljare.

I 2 mom. föreskrivs det om ett undantag från tidsfristen enligt 1 mom. Om en säljare har varit registrerad på plattformen antingen när den föreslagna lagen trädde i kraft eller innan enheten blev en rapporteringsskyldig plattformoperatör, ska den i Finland rapporteringsskyldiga plattformoperatören fullgöra de förfaranden för kundkännedom som anges i 1 mom. före den andra rapporteringspliktiga periodens utgång. Momentet ger alltså en i Finland rapporteringsskyldig plattformoperatör tilläggstid att fullgöra de erforderliga förfarandena för kundkännedom i fråga om gamla säljare. Vid förfaranden för kundkännedom som fullgörs i fråga om alla nya säljare, dvs. säljare som registreras på en existerande plattform eller en ny plattform först efter att den föreslagna lagen trätt i kraft ska däremot tidsfristen enligt 1 mom. tillämpas. Därmed ska till exempel i fråga om en säljare som registrerats på plattformen under 2023 de erforderliga förfarandena för kundkännedom fullgöras före utgången av 2023. Om en i Finland rapporteringsskyldig plattformoperatör i en undantagssituation enligt 2 mom. har konstaterat att en säljare är en rapporteringspliktig säljare redan under 2023, ska säljaren rapporteras för 2023 oberoende av att den i Finland rapporteringsskyldiga plattformoperatören i enlighet med momentet har tid på sig att fullgöra förfarandena för kundkännedom till utgången av 2024.

I 3 mom. föreskrivs det om möjlighet för en i Finland rapporteringsskyldig plattformoperatör att förlita sig på de förfaranden för kundkännedom som denne genomfört under tidigare rapporteringspliktiga perioder. Villkor för detta är för det första att upplysningarna enligt förslaget till 3 § 1 mom. och uppgiften om födelseort enligt 3 § 2 mom. har samlats in och kontrollerats eller bekräftats under de senaste 36 månaderna. Detta betyder i praktiken att en i Finland rapporteringsskyldig plattformoperatör ska senast efter 36 månader säkerställa att upplysningarna om säljaren är giltiga och tillförlitliga. Som tillräcklig bekräftelse på att upplysningarna är giltiga kan betraktas säljarens uttryckliga försäkran om att de upplysningar om denne som samlats in tidigare, till exempel primär adress, fortfarande gäller. Ett ytterligare villkor för att tillämpa detta moment ska vara att den i Finland rapporteringsskyldiga plattformoperatören inte har skäl att anta att upplysningar enligt de föreslagna 3–5 § är eller har blivit otillförlitliga eller felaktiga.

Innehållet i paragrafen motsvarar avsnitt II punkt F i bilaga V till handräckningsdirektivet, som ändrats genom DAC7-direktivet.

9 §. Tillämpning av förfaranden för kundkännedom endast på aktiva säljare. I paragrafen föreskrivs det om möjlighet för i Finland rapporteringspliktiga plattformsoperatörer att begränsa förfarandena för kundkännedom enligt 3–8 § till aktiva säljare. I Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer kan själva välja om de tillämpar förfarandena för kundkännedom på andra än aktiva säljare. En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör som utnyttjar valmöjligheten ska genom sina förfaranden och verkställighetsåtgärder säkerställa att den har fullgjort de erforderliga förfaranden för kundkännedom före utgången av den rapporteringspliktiga perioden med avseende på alla aktiva säljare under den rapporteringspliktiga perioden. Innehållet i paragrafen motsvarar avsnitt II punkt G i bilaga V till handräckningsdirektivet, som ändrats genom DAC7-direktivet.

3 kap. Lämnan­de av upplysningar

I förslaget till 3 kap. föreskrivs det om upplysningar som ska lämnas, tidpunkt för lämnande av upplysningar och förfaranden i situationer där flera rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer har rapporteringsskyldighet i fråga om samma plattform samt i situationer där en rapporteringsskyldig plattformsoperatör har rapporteringsskyldighet i flera medlemsstater. I kapitlet föreskrivs det också om skyldighet för en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör att informera en rapporteringsplikt säljare om de upplysningar som plattformsoperatören lämnat till Skatteförvaltningen om säljaren. Dessutom föreskrivs det i kapitlet om skyldigheterna för en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör när säljaren inte lämnar erforderliga upplysningar samt om skyldighet att föra bok och bevara upplysningar. I kapitlet föreskrivs det vidare om registreringsskyldighet för rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer utanför EU.

10 §. Tidpunkt för lämnande av upplysningar. I paragrafen föreskrivs det om den tidpunkt då en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska lämna de upplysningar som förutsätts i den föreslagna lagen om rapporteringspliktiga säljare och sig själv till Skatteförvaltningen. Upplysningarna ska lämnas före utgången av januari efter den rapporteringspliktiga period då säljaren identifierats som en rapporteringspliktig säljare. Paragrafen ska tillämpas på alla i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer, inklusive i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer enligt 17 §. Innehållet i paragrafen motsvarar den första meningen i punkt A.1 och den andra meningen i punkt A.2 i avsnitt III i bilaga V till handräckningsdirektivet, som ändrats genom DAC7-direktivet.

11 §. Upplysningar som ska lämnas. I paragrafen föreskrivs det om de upplysningar som en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska lämna till Skatteförvaltningen. Enligt 1 mom. 1 punkten ska en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör rapportera sitt namn, sin officiella adress, sitt skatteregistreringsnummer samt namn för alla plattformar som plattformsoperatörens rapportering avser. 2 punkten ålägger en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör utanför EU att rapportera det unika identifieringsnummer som Skatteförvaltningen utfärdat för den och som den har fått genom registrering enligt 17 §. I 3 punkten ingår skyldighet att lämna upplysningar om den rapporteringspliktiga säljaren enligt 3 §. Enligt 4 punkten ska identifieringskoden för finansiellt konto rapporteras, i den mån den finns tillgänglig för den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören. Identifieringskoden för finansiellt konto spelar en viktig roll för identifieringen av säljaren och beskattningen av inkomster av berörd verksamhet, eftersom tillförlitligheten hos andra upplysningar som en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör samlat in i många fall inte säkerställs till exempel med upplysningar som samlas in för att fullgöra skyldigheterna avseende kundkännedom och kundidentifiering i fråga om förhindrande av penningtvätt och finansiering av terrorism. Avsnitt III punkt B.2 b i

bilaga V till handräckningsdirektivet, som ändrats genom DAC7-direktivet, förutsätter att en rapporteringsskyldiga plattformoperatör rapporterar identifikationskoden för finansiellt konto, i den mån den finns tillgänglig för den rapporteringsskyldiga plattformoperatören och den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den rapporteringspliktiga säljaren har sin hemvist enligt direktivet inte har offentliggjort att den inte har för avsikt att använda identifikationskoden för finansiellt konto för detta ändamål. Den sista begränsningen i den föregående meningen anses inte behövlig i Finland, utan identifikationskoden för finansiellt konto ska alltid rapporteras när den finns tillgänglig. Skatteförvaltningen ska beakta en medlemsstats eventuella begränsning i fråga om användning av identifikationskoden för finansiellt konto när upplysningar utbyts. I 5 punkten åläggs en i Finland rapporteringsskyldig plattformoperatör att rapportera namn och identifieringsuppgifter för innehavaren av det finansiella konto till vilket ersättning betalas ut eller krediteras. Upplysningarna ska lämnas endast om innehavaren av det finansiella kontot skiljer sig från namnet på den rapporteringspliktiga säljaren, i den mån det finns tillgängligt för den i Finland rapporteringsskyldiga plattformoperatören. Genom denna skyldighet försöker man säkerställa att skattemyndigheterna kan identifiera den faktiska mottagaren av ersättning som betalats för berörd verksamhet. Enligt 6 punkten ska alla medlemsstater rapporteras där den rapporteringspliktiga säljaren har sin hemvist i enlighet med 7 §. Enligt 7 punkten ska eventuella avgifter, provisioner och skatter rapporteras som den i Finland rapporteringsskyldiga plattformoperatören har innehållit eller tagit ut under den rapporteringspliktiga perioden. Upplysningarna ska rapporteras specificerade för varje kvartal.

I 2 mom. föreskrivs det om skyldighet för en i Finland rapporteringsskyldig plattformoperatör att till Skatteförvaltningen rapportera den sammanlagda ersättning som under den rapporteringspliktiga perioden har betalats ut eller krediterats för personliga tjänster, försäljning av varor och uthyrning av transportmedel som ska betraktas som berörda verksamheter samt antalet berörda tjänster för vilka ersättning har betalats ut eller krediterats. Ersättningsarna ska rapporteras specificerade för varje kvartal.

I 3 mom. föreskrivs det om skyldighet för en i Finland rapporteringsskyldig plattformoperatör att till Skatteförvaltningen rapportera upplysningar om uthyrning av bostadslägenheter eller affärslokaler, parkeringsplatser eller fast egendom. Enligt 1 punkten ska den adress för varje förtecknad egendom som har samlats in i enlighet med 5 § rapporteras. Dessutom ska det rapporteras fastighetsregisternummer eller annat motsvarande identifieringsnummer som den stat där egendomen är belägen har utfärdat, om sådana uppgifter finns tillgängliga. Enligt 2 punkten ska rapporteringen omfatta den sammanlagda ersättning som har betalats ut eller krediterats under varje kvartal av den rapporteringspliktiga perioden samt antalet berörda verksamheter som utförts med avseende på varje förtecknad egendom. Enligt 3 punkten ska det antal dagar som varje förtecknad egendom var uthyrd under den rapporteringspliktiga perioden samt varje förtecknad egendoms typ, såsom hotell, lägenhet eller parkeringsplats, rapporteras. Om den förtecknade egendomen består av flera olika objekt som hyrs ut separat, till exempel lägenheter, ska antalet rapporterade dagar vara det sammanlagda antalet dagar respektive objekt är uthyrt. Med hjälp av dessa upplysningar kan myndigheten bland annat fastställa om uthyrningsverksamheten har varit tillfällig eller regelbunden. Upplysningarna enligt 3 punkten ska rapporteras bara om dessa uppgifter finns tillgängliga för den i Finland rapporteringsskyldiga plattformoperatören.

I 4 mom. föreskrivs det om skyldighet att rapportera ersättningen i den valuta som den betalades ut eller krediterades i. Om ersättningen betalades ut eller krediterades i en annan form än fiatvaluta, ska den rapporteras i euro, omräknad och värderad på det sätt som konsekvent bestäms av den i Finland rapporteringsskyldiga plattformoperatören.

Innehållet i paragrafen motsvarar avsnitt III punkt A.6 och A.7 samt punkt B i bilaga V till handräckningsdirektivet, som ändrats genom DAC7-direktivet.

12 §. *I Finland rapporteringsskyldiga plattformsoveratörers rapporteringsskyldighet i flera medlemsstater i Europeiska unionen.* I paragrafen föreskrivs det om förfarandet i en situation där en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoveratör är skyldig att lämna upplysningar även i någon annan eller flera medlemsstater. I 1 mom. sägs att om en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoveratör som uppfyller något av de villkor som föreskrivs i 2 § 1 mom. 4 punkten underpunkt a–d uppfyller villkoren för rapporteringsskyldig plattformsoveratör utöver i Finland också i andra medlemsstater, ska den välja en av dessa medlemsstater i vilken den kommer att fullgöra alla sina rapporteringsskyldigheter. Härmed avses att en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoveratör ska lämna de upplysningar som direktivet förutsätter om sin verksamhet i alla medlemsstater till den behöriga myndigheten i den medlemsstat som den valt. Om en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoveratör väljer Finland som den stat i vilken den fullgör sin rapporteringsskyldighet, ska den fullgöra alla sina skyldigheter på det sätt som bestämmelserna i denna lag förutsätter. Den rapporteringsskyldiga plattformsoveratören ska lämna upplysningar för alla enheter som uppfyller villkoren för rapporteringsskyldig plattformsoveratör oberoende av i vilken stat enheten är etablerad. Momentet motsvarar den första meningen i avsnitt III punkt A.2 i bilaga V till handräckningsdirektivet, som ändrats genom DAC7-direktivet.

I 2 mom. föreskrivs det om skyldighet för en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoveratör att underrätta de behöriga myndigheterna i de medlemsstater i vilka den uppfyller villkoren för rapporteringsskyldig plattformsoveratör om sitt val enligt 1 mom. Underrättelsen ska dock ges i enlighet med respektive medlemsstats bestämmelser och anvisningar. En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoveratör ska på begäran visa Skatteförvaltningen att den har fullgjort denna skyldighet. Innehållet i paragrafen motsvarar avsnitt IV punkt E i bilaga V till handräckningsdirektivet, som ändrats genom DAC7-direktivet.

I 3 mom. föreskrivs det om en situation där en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoveratör väljer någon annan medlemsstat än Finland som den medlemsstat i vilken den kommer att fullgöra alla sina rapporteringsskyldigheter. Den i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoveratören ska då på begäran visa Skatteförvaltningen att den har fullgjort sina rapporteringsskyldigheter i denna andra medlemsstat. Genom detta till sin karaktär informativa moment säkerställs att Skatteförvaltningen även till denna del kan uppfylla kraven på effektivt genomförande av direktivet när det gäller att säkerställa att förfarandena för kundkännedom och rapporteringen iakttas.

13 §. *Flera rapporteringsskyldiga plattformsoveratörers rapporteringsskyldighet.* I paragrafen föreskrivs det om en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoveratörs valfria förfarande i en situation där det finns flera rapporteringsskyldiga plattformsoveratörer än en som är skyldiga att rapportera samma i 2 § 1 mom. 4 punkten underpunkt a–d avsedda upplysningar. Alla i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoveratörer är skyldiga att lämna upplysningar om rapporteringspliktiga säljare. En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoveratör som uppfyller villkoren ska dock, om den så väljer, ha möjlighet att inte lämna upplysningar om en rapporteringspliktig säljare. Förutsättningen är att en annan rapporteringsskyldig plattformsoveratör, antingen i Finland eller någon annan medlemsstat, bevisligen har lämnat Skatteförvaltningen eller den behöriga myndigheten i någon annan medlemsstat de upplysningar som en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoveratör i princip ska lämna till Skatteförvaltningen. Möjligheten att inte lämna upplysningar ska inte automatiskt gälla alla rapporteringspliktiga upplysningar, utan den är begränsad endast till de upplysningar som en annan rapporteringsskyldig plattformsoveratör har lämnat. Paragrafen undanröjer inte heller skyldigheterna avseende åtgärder för kundkännedom för en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoveratör. Den ska således visa Skatteförvaltningen på begäran att de krävda uppgifterna har lämnats på ett heltäckande sätt och för granskning enligt 23 § i lagen om beskattningsförfarande förete Skatteförvaltningen alla

handlingar som behövs för att säkerställa att rapporteringen är korrekt. Strävan med paragrafen är att undvika att samma upplysningar som säljare lämnas flera gånger. Paragrafen undanröjer ändå inte skyldigheten för en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör att avge nollanmälan, som det föreskrivs om i 17 f § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarande. Denna paragraf inverkar inte på rätten för en företrädare som den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören eventuellt befullmäktigat att i den rapporteringsskyldiga plattformsoperatörens namn utföra rättshandlingar, inklusive inlämnande av skattedeklaration eller årsanmälan. Innehållet i paragrafen motsvarar den sista meningen i avsnitt III punkt A.1 i handräckningsdirektivet, som ändrats genom DAC7-direktivet.

14 §. Skyldighet för rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer att lämna upplysningar till rapporteringspliktiga säljare. I paragrafen föreskrivs det om skyldighet för en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör att till den berörda rapporteringspliktiga säljaren lämna de upplysningar som anges i 11 § 1 mom. 3–7 punkten samt 2 och 3 mom., dvs. de upplysningar som den i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatören har lämnat om säljaren till Skatteförvaltningen. Upplysningarna ska lämnas årligen före utgången av januari året efter den rapporteringspliktiga perioden och första gången för den rapporteringspliktiga period då säljaren identifieras som en rapporteringspliktig säljare. Genom detta krav säkerställs att de rapporteringspliktiga säljarna är medvetna om vilka upplysningar som en i Finland rapporteringspliktig plattformsoperatör har lämnat om dem till skattemyndigheterna. Samtidigt har en rapporteringspliktig säljare möjlighet att säkerställa att dessa upplysningar är riktiga. Innehållet i paragrafen motsvarar avsnitt III punkt A.5 i bilaga V till handräckningsdirektivet, som ändrats genom DAC7-direktivet.

4 kap. Särskilda skyldigheter

I förslaget till 4 kap. föreskrivs det om de skyldigheter för rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer varigenom det säkerställs att skyldigheterna avseende åtgärder för kundkännedom enligt 2 kap. och rapporteringsskyldigheterna enligt 3 kap. fullgörs och iakttas effektivt på det sätt som DAC7-direktivet förutsätter.

15 §. I Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatörers skyldigheter om säljaren underlåter att lämna identifieringsuppgifter. I paragrafen föreskrivs det hur en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör är skyldig att förfara i en situation där säljaren underlåter att lämna de upplysningar enligt 3 och 5 §. Den i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatören ska påminna säljaren två gånger om att lämna upplysningarna. Om en säljare inte lämnar de begärda uppgifterna efter två påminnelser och minst 60 dagar har förflutit från den ursprungliga begäran, ska den i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatören antingen avsluta säljarens konto på plattformen och förhindra säljaren från att återregistrera sig på plattformen, eller hålla inne utbetalningen av ersättning till säljaren för berörd verksamhet som denne bedrivit via plattformen så länge säljaren inte lämnar de begärda uppgifterna. Med konto på plattformen avses konto och alla andra motsvarande arrangemang med vilkas hjälp säljaren kan tillhandahålla berörda verksamheter till andra som använder plattformen. Innehållet i paragrafen motsvarar avsnitt IV punkt A.2 i bilaga V till handräckningsdirektivet, som ändrats genom DAC7-direktivet.

16 §. I Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatörers skyldighet att registrera och lagra upplysningar. I paragrafen föreskrivs det om skyldighet för i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer att föra bok över de åtgärder och upplysningar som de använder för att fullgöra förfaranden och skyldigheter enligt 2 och 3 kap. Enligt avsnitt IV punkt B.1 i bilaga V till handräckningsdirektivet, som ändrats genom DAC7-direktivet, ska upplysningarna finnas

tillgängliga under en period på minst fem men högst tio år efter utgången av den rapporteringspliktiga period som de avser. I 2 kap. 10 § 2 mom. i den finska bokföringslagen (1336/1997) förutsätts att räkenskapsperiodens verifikationer, korrespondens om affärshändelser och annat bokföringsmaterial än bokslut, verksamhetsberättelser, bokföringar, kontoplaner samt förteckningar över bokföringar och material bevaras minst sex år från utgången av det år då räkenskapsperioden har upphört. Denna bevarandetid enligt bokföringslagen är också etablerad i beskattningen, inklusive internationella förpliktelser, för bevarandet av handlingar och verifikat som hänför sig till beskattningen. Av dessa orsaker är det motiverat att iaktta samma bevarandetid på sex år även i den föreslagna lagen. Bevarandeskyldigheten är således sex år från utgången av den rapporteringspliktiga period som förfarandena och upplysningarna avser.

17 §. Registreringsskyldighet för rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer utanför Europeiska unionen. I paragrafen föreskrivs det om registreringsskyldighet för rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer enligt 2 § 1 mom. 4 punkten underpunkt e. Enligt 1 mom. ska en sådan plattformsoperatör registrera sig hos Skatteförvaltningen när den inleder sin verksamhet som plattformsoperatör. Avsnitt IV punkt F.1 i bilaga V, som fogats till handräckningsdirektivet genom DAC7-direktivet, ålägger en plattformsoperatör utanför EU som uppfyller villkoren för rapporteringsskyldig plattformsoperatör att registrera sig hos den behöriga myndigheten i en medlemsstat när den inleder sin verksamhet som plattformsoperatör. Enligt direktivet får en plattformsoperatör själv välja i vilken medlemsstat den registrerar sig. Den registreringsåtgärd som genomförs av den medlemsstat som plattformsoperatören valt kallas i direktivet enda registrering. Det är alltså fråga om registreringsskyldighet för en sådan rapporteringsskyldig plattformsoperatör som är en plattformsoperatör utanför EU, dvs. någon annan än en rapporteringsskyldig plattformsoperatör enligt 2 § 1 mom. 4 punkten underpunkt a–d eller någon annan än en kvalificerad plattformsoperatör utanför Europeiska unionen enligt 2 § 1 mom. 8 punkten. Paragrafen ska tillämpas i en situation där en rapporteringsskyldig plattformsoperatör utanför EU väljer Finland som registreringsstat. När en rapporteringsskyldig plattformsoperatör utanför EU registrerar sig berörs den utöver av de bestämmelser som uttryckligen ska tillämpas på dessa rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer som omfattas av en enda registrering dessutom av de bestämmelser som ska tillämpas på alla i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer. Skatteförvaltningen ska föra ett register för rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer som är registrerade i enlighet med denna paragraf, tilldela varje rapporteringsskyldig plattformsoperatör som registrerat sig ett unikt identifieringsnummer och meddela det till de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater. Skatteförvaltningen ska utarbeta anvisningar för registreringen.

Enligt 2 mom. ska en rapporteringsskyldig plattformsoperatör som är registreringsskyldig i samband med registreringen meddela Skatteförvaltningen namn, postadress, webbplatser och andra elektroniska adresser, samtliga skatteregistreringsnummer, eventuellt registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats i en medlemsstat samt de medlemsstater i vilka rapporteringspliktiga säljare har sin hemvist enligt 7 §. Uttrycket i avsnitt IV punkt F.2 i bilaga V, som fogats till handräckningsdirektivet genom DAC7-direktivet, är i den finskspråkiga versionen av direktivet ”sähköpostiosoite ja verkkosivustot”. Med beaktande av uttrycket ”electronic addresses, including websites” i den engelskspråkiga versionen av direktivet och uttrycket ”Elektroniska adresser, inbegripet webbplatser” i den svenskspråkiga versionen används i paragrafen på finska uttrycket ”verkkosivustot ja muut sähköiset osoitteet”. E-postadress är ett exempel på en elektronisk adress.

I 3 mom. åläggs en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör att anmäla ändringar av de upplysningar som nämns i 2 mom. till Skatteförvaltningen. Ändringar av upplysningarna ska anmälas utan dröjsmål.

I 4 mom. föreskrivs det om återkallande av registreringen av en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör utanför EU. Registreringen ska kunna återkallas för det första om plattformsoperatören själv ansöker om att strykas från registret, till exempel om denne upphör med verksamhet som uppfyller villkoren för rapporteringsskyldig plattformsoperatör. Skatteförvaltningen kan dessutom återkalla registreringen av en rapporteringsskyldig plattformsoperatör i en situation där plattformsoperatören försummar sina skyldigheter enligt 3 kap. att lämna upplysningar. Skatteförvaltningen kan också på eget initiativ återkalla registreringen av plattformsoperatören i fråga, om den känner till att plattformsoperatören inte uppfyller villkoren för rapporteringsskyldig plattformsoperatör utanför EU. Den kan vara fråga om en sådan situation till exempel om plattformsoperatören inte längre uppfyller villkoren för rapporteringsskyldig plattformsoperatör, den har fått skatterättslig hemvist i någon medlemsstat eller den rapporteringsskyldiga plattformsoperatörens hemviststat har ändrats till en kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen. Skatteförvaltningen kan dessutom återkalla registreringen om den har skäl att anta att plattformsoperatören har upphört med sin verksamhet.

I 5 mom. föreskrivs om det förfarande som Skatteförvaltningen ska tillämpa på en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör utanför EU som har försummat sina skyldigheter enligt 3 kap. Om en sådan plattformsoperatör försummar dessa skyldigheter och inte rättar till dem efter två påminnelser från Skatteförvaltningen, ska Skatteförvaltningen återkalla registreringen av den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören. Registreringen ska återkallas tidigast 30 dagar och senast 90 dagar efter den andra påminnelsen.

I 6 mom. föreskrivs det om rätt att söka ändring i beslut om registrering och återkallande av registrering av en i paragrafen avsedd rapporteringsskyldig plattformsoperatör. På ändringssökande i beslut om registrering och återkallande av registrering tillämpas vad som föreskrivs i 65 a § i lagen om beskattningsförfarande.

18 §. Skyldighet för undantagna plattformsoperatörer att bekräfta sin ställning. I paragrafen föreskrivs det om skyldighet för en plattformsoperatör att bekräfta för Skatteförvaltningen att denne uppfyller villkoren för undantagna plattformsoperatörer. Det är fråga om ett valfritt förfarande för plattformsoperatörer som uppfyller villkoren. Villkoren för att en plattformsoperatör ska betraktas som en undantagen plattformsoperatör är för det första att plattformsoperatören på förhand bekräftar för Skatteförvaltningen att dennes företagsmodell är av sådant slag att den inte har rapporteringspliktiga säljare enligt 2 § 1 mom. 15 punkten. Dessutom ska plattformsoperatören årligen bekräfta att den bekräftelse som getts på förhand fortfarande gäller. Skatteförvaltningen ska utarbeta anvisningar om bekräftelseförfarandet och bestämma närmare vilka upplysningar plattformsoperatören ska lämna för att bekräfta sin status. Innehållet i paragrafen motsvarar avsnitt I punkt A.3 i bilaga V till handräckningsdirektivet, som ändrats genom DAC7-direktivet, till den del som där föreskrivs om åtgärder som förutsätts av undantagna plattformsoperatörer.

5 kap. Ikraftträdande

19 §. Ikraftträdande. Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2023. Enligt artikel 2.1 i DAC7-direktivet ska medlemsstaterna tillämpa de bestämmelser som är nödvändiga för att följa direktivet från och med den 1 januari 2023.

7.2 Lagen om beskattningsförfarande

2 §. Precisering av tillämpningsområdet. Det föreslås att paragrafen utökas med ett 4 mom., enligt vilken bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande tillämpas även på verkställan-

det av internationella överenskommelser som är bindande för Finland och verkställandet av förpliktelser enligt Europeiska unionens lagstiftning, när det gäller beskattning. Enligt den nya artikel 12a om gemensamma revisioner i handräckningsdirektivet får den behöriga myndigheten i en eller flera medlemsstater begära att de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater ska utföra en gemensam revision. Den anmodade behöriga myndigheten får avslå en begäran om gemensam revision från den behöriga myndigheten i en medlemsstat endast om det finns motiverade skäl. Gemensamma revisioner ska utföras på ett på förhand överenskommet och samordnat sätt av de behöriga myndigheterna i den begärande och den anmodade medlemsstaten och i enlighet med lagarna och förfarandekraven i den medlemsstat där aktiviteterna i en gemensam revision äger rum. I varje medlemsstat där aktiviteter i en gemensam revision äger rum ska den behöriga myndigheten i den medlemsstaten utse en företrädare med ansvar för att övervaka och samordna den gemensamma revisionen i den medlemsstaten. Vilka rättigheter och skyldigheter som ska gälla för tjänstemän från medlemsstater som deltar i den gemensamma revisionen, när de närvarar vid utförandet av aktiviteter i en annan medlemsstat, ska fastställas i enlighet med lagarna i den medlemsstat där aktiviteterna i den gemensamma revisionen äger rum. Tjänstemän från en annan medlemsstat ska följa lagstiftningen i den medlemsstat där aktiviteterna i den gemensamma revisionen äger rum, men de får inte utöva några befogenheter som går utöver de befogenheter som de har enligt den egna medlemsstatens lagar.

Enligt artikeln ska en medlemsstat där aktiviteterna i den gemensamma revisionen äger rum vidta nödvändiga åtgärder för att tillåta att tjänstemän från andra medlemsstater som deltar i aktiviteterna i en gemensam revision intervjuar personer och granskar handlingar tillsammans med tjänstemännen i den medlemsstat där aktiviteterna i den gemensamma revisionen äger rum, med förbehåll för de förfaranderegler som fastställts av den medlemsstat där dessa aktiviteter äger rum. I artikeln förutsätts det dessutom att medlemsstaten säkerställer att bevisning som insamlas under aktiviteterna i den gemensamma revisionen kan bedömas, inbegripet med avseende på dess tillåtlighet, på samma rättsliga villkor som vid en revision som utförs i den medlemsstaten där endast den medlemsstatens tjänstemän deltar, inbegripet under ett eventuellt förfarande för klagomål, översyn eller överklagande. Vidare ska medlemsstaten säkerställa att den eller de personer som är föremål för en gemensam revision eller som påverkas av den åtnjuter samma rättigheter och har samma skyldigheter som vid en revision där endast den medlemsstatens tjänstemän deltar, inbegripet under ett eventuellt förfarande för klagomål, översyn eller överklagande.

När det gäller artikeln om gemensam revision ska en tjänsteman från en annan medlemsstat alltid intervjua personer och granska handlingar tillsammans med en tjänsteman från Skatteförvaltningen. Skatteförvaltningens tjänsteman säkerställer att revisionen i alla avseenden utförs i enlighet med finsk lagstiftning och finska procedurbestämmelser. Samma princip iakttas och ska även i fortsättningen iakttas i fråga om alla åtgärder som Skatteförvaltningen vidtar i samband med verkställandet av förpliktelser enligt EU-lagstiftning och internationella överenskommelser.

DAC7-direktivet förutsätter inte att skattskyldigas anmälningsskyldighet, skyldighet att lämna uppgifter och skyldighet att visa upp material utvidgas i anslutning till skattekontroller, utan endast att det säkerställs att uppgifter lämnas eller visas för granskning också i situationer där de behövs för beskattningen i en annan stat. Genom den föreslagna ändringen tillsammans med den ändring som föreslås i 3 § i lagen om genomförandet av handräckningsdirektivet säkerställs att Finland uppfyller kraven i direktivet till dessa delar.

Finland har genom bi- och multilaterala överenskommelser samt med stöd av EU-lagstiftning förbundit sig till utbyte av uppgifter om beskattning och annat administrativt samarbete i

fråga om beskattning. Exempel på sådana överenskommelser är avtalet mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden (FördrS 37/1991), Europarådets och OECD:s konvention om ömsesidig handräckning i skatteärenden (FördrS 21/1995) och avtalet mellan Finland och Amerikas förenta stater för att förbättra internationell efterlevnad av skatteregler och för att genomföra FATCA (FördrS 25/2015). Inom EU-lagstiftningen förpliktas Finland till administrativt samarbete i fråga om beskattning förutom av handräckningsdirektivet även av direktivet om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (2010/24/EU) samt förordningen om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EU) nr 904/2010. Dessutom innehåller de bilaterala inkomstskatteavtal som Finland ingått med cirka 75 stater eller jurisdiktioner en bestämmelse som förpliktar avtalsparterna att utbyta upplysningar om beskattning med varandra. EU-lagstiftning och beskattningsavtalen har satts ikraft genom lagar, där det föreskrivs exakt och noga avgränsat om rättsaktens eller avtalets innehåll, förfarandena, användningsändamålet och begränsningar av användningen. Skyldigheterna att verkställa dessa rättsakter och överenskommelser innebär flera uppgifter för den behöriga myndigheten i Finland, i praktiken Skatteförvaltningen. Genom momentet klarläggs tillämpningen av bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande även vid fullgörandet av dessa andra förpliktelser som gäller beskattningen.

Det föreslagna 4 mom. ändrar eller utvidgar inte tillämpningsområdet för lagen om beskattningsförfarande, utan det preciserar och förtydligar att lagens bestämmelser ska tillämpas även på verkställandet av internationella överenskommelser om beskattning som är bindande för Finland och verkställandet av förpliktelser enligt EU-lagstiftning. Skattskyldigas anmälningsskyldighet, skyldighet att lämna upplysningar och skyldighet att visa upp material samt andra skyldigheter och rättigheter som anges i lagen om beskattningsförfarande ska tillämpas i nuvarande utsträckning även på situationer där upplysningar behövs för beskattningen i en annan stat. Förutsättningen för att lagen om beskattningsförfarande ska tillämpas på dessa situationer är att skyldigheten baserar sig på internationella överenskommelser som är bindande för Finland och som gäller som lag eller på verkställd EU-lagstiftning.

17 f §. *Plattformsoperatörers skyldighet att lämna upplysningar om berörda verksamheter.* I paragrafen föreskrivs det om rapporteringsskyldiga plattformsoperatörers skyldighet att lämna upplysningar. Paragrafen baserar sig förutom på lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning även på artikel 8ac.1 i handräckningsdirektivet, som ändrats genom DAC7-direktivet, enligt vilken varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer genomför de förfaranden för kundkännedom och uppfyller de rapporteringskrav som anges i avsnitten II och III i bilaga V till handräckningsdirektivet.

Enligt 1 mom. ska en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör som avses i lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning lämna Skatteförvaltningen i den lagen avsedda upplysningar om berörda verksamheter. En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör är skyldig att lämna upplysningar trots att den inte har haft någon berörd verksamhet under den avslutade rapporteringspliktiga perioden. Genom denna så kallade nollanmälan försäkras en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör för Skatteförvaltningen att den har iakttagit de erforderliga förfarandena för kundkännedom och att den inte har haft någon berörd verksamhet under den rapporteringspliktiga perioden.

Enligt 2 mom. ska de erforderliga uppgifterna lämnas i elektronisk form. Skyldiga att lämna upplysningar är juridiska personer och andra juridiska arrangemang som redan för närvarande är skyldiga och vana att lämna upplysningar till Skatteförvaltningen endast med hjälp av elektroniska dataöverföringsmetoder. Digitala plattformsoperatörer verkar i princip i en elektronisk

miljö. Av denna orsak kan man anta att de har tillgång till teknik som möjliggör elektronisk förbindelse även till Skatteförvaltningen och att det inte är motiverat med möjlighet att lämna anmälan i pappersform. I regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om reformering av förskottsbetalningen och vissa andra beskattningsförfaranden (RP 237/2016 rd) konstateras det att merparten av samfundens inkomstskattedeklarationer lämnas in elektroniskt trots att det elektroniska förfarandet inte är obligatoriskt. I samma regeringsproposition konstateras det också att digitaliseringen av pappersdeklarationer fördröjer handläggningen och orsakar Skatteförvaltningen betydande kostnader. Av ovannämnda orsaker är det motiverat att tillåta att uppgifter lämnas endast i elektronisk form.

Enligt 3 mom. ska en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör iakttä de skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom, registreringsskyldigheter och övriga skyldigheter som berör den och som föreskrivs i lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning.

Enligt 4 mom. finns närmare bestämmelser om uppgiftsskyldiga, skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom som gäller uppgiftsskyldiga, berörda verksamheter, tidpunkt för lämnande av upplysningar och upplysningar som ska lämnas i lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning.

Skatteförvaltningen meddelar i enlighet med lagen om Skatteförvaltningen närmare anvisningar om de upplysningar som ska lämnas och på vilket sätt de ska lämnas.

På försummelser med skyldigheterna enligt paragrafen tillämpas bestämmelsen om försummelseavgift i 22 a §. Därmed kan försummelseavgift påföras för försummelser av skyldigheter enligt paragrafen som det föreskrivs exakt om i lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning.

7.3 Lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

1 §. Lagens tillämpningsområde. Det föreslås att till paragrafen fogas ett 4 mom., enligt vilket bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas även på verkställandet av internationella överenskommelser som är bindande för Finland och verkställandet av förpliktelser enligt EU-lagstiftning, när de gäller beskattning. Ändringen motsvarar till sin karaktär och sina grunder den ändring som föreslås i 2 § i lagen om beskattningsförfarande och genom den säkerställs att Finland uppfyller sina bindande förpliktelser även i situationer där förpliktelserna ska uppfyllas med stöd av bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Lagens bestämmelser, såsom 24 § om skattegranskning och 29 § om utomståendes skyldighet att lämna uppgifter, blir härmed tillämpliga även på exempelvis gemensamma revisioner enligt den nya artikel 12a i handräckningsdirektivet. Bestämmelserna om förfarandet beträffande skatter på eget initiativ kan bli tillämpliga på uppfyllandet av förpliktelser som gäller Finland till exempel när lön betalas till begränsat skattskyldiga.

7.4 Lagen om inkomstskattesystemet

8 §. Identifierings- och kontaktuppgifter som införs i inkomstregistret. Det föreslås att ordalydelsen i 1 mom. 2 punkten preciseras så att det säkerställs att det skatteregistreringsnummer som hemviststaten för en inkomsttagare och en prestationsbetalare som är bosatt i en främmande stat har tilldelat alltid förs in i inkomstregistret när hemviststaten har tilldelat ett sådant. I den gällande 2 punkten är personnummer ett alternativ till skattenummer och sådana uppgifter saknas, införs något annat motsvarande signum.

Det nya andra stycket i artikel 8.1 i handräckningsdirektivet, som ändrats genom DAC7-direktivet, ålägger medlemsstaterna att sträva efter att ange det skatteregistreringsnummer som utfärdats av hemvistmedlemsstaten till personer med hemvist i medlemsstaten när de lämnar sådana upplysningar som avses i första stycket, dvs. inkomster från anställning, livförsäkringsprodukter, pensioner, ägande av och inkomster från fast egendom samt royaltyer för personer som är bosatta i en annan medlemsstat. När medlemsstaterna eftersträvar detta bör de enligt direktivets ingress vidta alla möjliga och rimliga åtgärder.

Skatteförvaltningen samlar in de upplysningar enligt artikel 8.1 som ska lämnas till andra medlemsstater i huvudsak ur inkomstregistret, där prestationsbetalare enligt inkomstregisterlagen med stöd av de lagar som nämns i lagens 6 § är skyldiga att föra in inkomstuppgifter och andra uppgifter om inkomsttagare. I 2 mom. förutsätts att prestationsbetalare i fråga om prestationer som de betalat i inkomstregistret för in bland annat de uppgifter som ska lämnas med stöd av 3 kap. i lagen om beskattningsförfarande och som särskilt uppräknas i momentet. Sådana uppgifter är till exempel löner, pensioner samt ersättning för upphovsrätt, patenträtt, gruvrätt eller annan liknande rätt.

Det föreslås att ordalydelsen i 1 mom. 2 punkten ändras för det första så att som signum som förs in i inkomstregistret tillåts i första hand endast en persons skatteregistreringsnummer. I bestämmelsen slopas personnummer som alternativ till skatteregistreringsnumret. Till skillnad från Finland är personnumret inte i alla stater även skatteregistreringsnummer eller ett annat signum som identifierar en fysisk person i beskattningen. Genom att tillåta att i första hand endast skatteregistreringsnumret förs in i inkomstregistret undviks oändamålsenliga situationer där uppgift om personnummer förs in i inkomstregistret trots att prestationsbetalaren även har uppgift om inkomsttagarens skatteregistreringsnummer. Att skatteregistreringsnumret i första hand meddelas för beskattningen är också motiverat med avseende på integritetsskyddet. Dessutom fogas till bestämmelsen ett villkor som ska vara uppfyllt för att något annat motsvarande signum ska kunna föras in i inkomstregistret i stället för skatteregistreringsnumret. Villkoret är att den stat där personen är bosatt inte beviljar skatteregistreringsnummer. Detta villkor ersätter den gällande paragrafens ordalydelse ”om sådana uppgifter saknas”. Genom att precisera bestämmelsens ordalydelse till denna del säkerställs det att uppgift om skatteregistreringsnummer, som är en av de viktigaste uppgifterna för att identifiera en person, oftare än nu förs in i inkomstregistret.

I DAC7-direktivet konstateras det att skatteregistreringsnumrets betydelse har ökat inom beskattningen och således inom det internationella utbytet av upplysningar. Syftet med inkomstregisterlagen är att samla in uppgifter som behövs för beskattningen, inklusive internationellt utbyte av skatteuppgifter. Ändringen kan således inte heller anses strida mot lagens eller lagstiftarens syfte.

Genom preciseringen av paragrafen uppfylls genom rimliga legislativa åtgärder direktivets krav på strävan att inkludera det skatteregistreringsnummer som en persons hemviststat har tilldelat i de upplysningar som lämnas till andra medlemsstater. Direktivets villkor kan till övriga delar uppfyllas genom att utveckla Skatteförvaltningens förfaranden, till exempel genom att precisera källskattekortsförfarandet när det gäller att kräva utländskt skatteregistreringsnummer.

7.5 Lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet

1 §. Genomförande av direktivet. I paragrafen föreskrivs det om genomförandet av handräckningsdirektivet. Till paragrafen fogas en hänvisning till DAC7-direktivet, dvs. direktiv (EU)

2021/514. Direktivets bestämmelser som hör till området för lagstiftningen ska iakttas som lag i Finland, om inte något annat följer av denna lag. Härmed avses att direktivet används som tolkningskälla för genomförandelagen, om inte något annat föreskrivs i genomförandelagen.

2 §. Tillämpningsområde. Det föreslås att paragrafen utökas med nya 8–11 punkter. I 8 punkten ändras paragrafens tillämpningsområde genom att till den fogas lämnande av upplysningar om rapporteringspliktiga säljare till berörda behöriga myndigheter i andra EU-medlemsstater. Enligt artikel 8ac.2, som fogats till handräckningsdirektivet genom DAC7-direktivet, ska den behöriga myndigheten i en medlemsstat, när rapportering i enlighet med punkt 1 har ägt rum, genom automatiskt utbyte av upplysningar och inom två månader efter utgången av den rapporteringspliktiga perioden, lämna upplysningar till den behöriga myndigheten i den medlemsstat i vilken den rapporteringspliktiga säljaren har sin hemvist och, om den rapporteringspliktiga säljaren tillhandahåller tjänster för uthyrning, till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där bostadslägenheten eller affärslokalen, parkeringsplatsen eller den fasta egendomen är belägen. I 8 punkten föreskrivs det dessutom om lämnande av upplysningar om undantagna plattformsoperatörer. Enligt artikel 8ac.5, som fogats till handräckningsdirektivet genom DAC7-direktivet, ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det visades att en plattformsoperatör är en undantagen plattformsoperatör underrätta de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater om denna undantagna plattformsoperatör och om alla eventuella efterföljande ändringar i dess status.

Genom 9 punkten utökas paragrafens tillämpningsområde med att det unika identifieringsnummer som tilldelats en rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska rapporteras till berörda behöriga myndigheter i alla EU-medlemsstater. Enligt avsnitt IV punkt F.4 i bilaga V, som fogats till handräckningsdirektivet genom DAC7-direktivet, ska den enda registreringsmedlemsstaten tilldela ett unikt identifieringsnummer till en rapporteringsskyldig plattformsoperatör utanför EU och ska anmäla det till de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater på elektronisk väg. När de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater får information om att en plattformsoperatör utanför EU registrerats i en medlemsstat, behöver de inte förutsätta att plattformsoperatörer i fråga ska registreras en andra gång i en annan medlemsstat.

Genom 10 punkten utökas tillämpningsområdet med lämnande av begäran till kommissionen att stryka en rapporteringsskyldig plattformsoperatör från det centrala registret efter att förutsättningarna för registrering har upphört. En medlemsstat ska lämna begäran i situationer enligt avsnitt IV punkt F.5 i bilaga V, som fogats till handräckningsdirektivet genom DAC7-direktivet. Skatteförvaltningen ska sända begäran i fråga till kommissionen i situationer där den återkallar registreringen av en registreringsskyldig plattformsoperatör med stöd av 17 § 4 och 5 mom. i lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning. Begäran ska också lämnas till kommissionen om en medlemsstat har återkallat registreringen av en rapporteringsskyldig plattformsoperatör därför att denne inte har fullgjort sina rapporteringsskyldigheter. Genom 10 punkten utökas tillämpningsområdet också med rapportering till kommissionen om sådana plattformsoperatörer som inleder sin verksamhet utan att ha registrerat sig på erforderligt sätt. Enligt avsnitt IV punkt F.6 i bilaga V, som fogats till handräckningsdirektivet genom DAC7-direktivet, ska varje medlemsstat genast underrätta kommissionen om alla plattformsoperatörer utanför EU som inleder sin verksamhet som plattformsoperatör utan att ha registrerat sig enligt punkt F.

Genom 11 punkten ändras paragrafens tillämpningsområde genom att det utökas med rapportering av uppgiftsincidenter till kommissionen. Enligt punkt 6, som fogats till artikel 25 i handräckningsdirektivet genom DAC7-direktivet, ska en medlemsstat i vilken en uppgiftsincident har inträffat utan dröjsmål rapportera uppgiftsincidenten och eventuella efterföljande korrigerande åtgärder till kommissionen. Det är fråga om uppgiftsincidenter som hänför sig till

utbyte av upplysningar enligt handräckningsdirektivet. Ett exempel på en situation enligt denna punkt kan vara ett sådant dataintrång i Skatteförvaltningens informationssystem som äventyrar fortsatt datasäkerhet i fråga om personuppgifter som ska utbytas.

3 §. Samarbetsformer. Till 7 punkten fogas som en samarbetsform mellan medlemsstaterna sådana gemensamma revisioner som fogats till handräckningsdirektivet genom DAC7-direktivet och som det föreskrivs om i artikel 12a i det ändrade handräckningsdirektivet. I paragrafen uppräknas alla samarbetsformer enligt handräckningsdirektivet. Den gällande 7 punkten handlar om rätt för tjänstemän som bemyndigats av en behörig myndighet i en medlemsstat att närvara vid kontor och medverka i administrativa utredningar i en annan medlemsstat, samtliga kontroller, delgivning och givande av återkoppling. Genom att foga gemensamma revisioner till 7 punkten, och när 2 § i lagen om beskattningsförfarande samtidigt preciseras på det sätt som föreslås i propositionen, säkerställs det att finsk lagstiftning är tillämplig på gemensamma revisioner på det sätt som direktivet förutsätter. Till paragrafen fogas en 9 punkt, enligt vilken samarbetet mellan medlemsstaterna ska omfatta lämnande av upplysningar om rapporteringspliktiga säljare genom automatiskt utbyte av upplysningar. Det bestäms om detta i artikel 8ac.2 i handräckningsdirektivet, som ändrats genom DAC7-direktivet.

5 §. Kategorier av inkomst och kapital som omfattas av automatiskt utbyte av upplysningar. Det föreslås att royaltyer fogas till de kategorier av inkomst och kapital som omfattas av paragrafens automatiska utbyte av upplysningar. De kategorier av inkomst och kapital som ingått i paragrafen och artikel 8 i handräckningsdirektivet före direktivändringen är inkomster från anställning, styrelsearvoden, livförsäkringsprodukter som inte omfattas av andra unionsrättsakter om utbyte av upplysningar och andra liknande åtgärder, pensioner samt ägande av och inkomster från fast egendom.

5 a §. Skyldigheter för finansiella institut i fråga om rapportering av upplysningar om finansiella konton. Det föreslås att 3 och 4 punkten upphävs som onödiga efter att regleringsmiljön förändrats i och med tillämpningen av dataskyddsförordningen. I 3 punkten föreskrivs det om skyldighet för rapporterande finansiella institut enligt DAC2-direktivet att underrätta varje rapporteringsskyldig fysisk person om säkerhetsöverträdelser med avseende på hans eller hennes uppgifter, om överträdelserna sannolikt kommer att påverka skyddet av hans eller hennes personuppgifter eller integritet negativt. Genom bestämmelsen har som ett led i det nationella genomförandet av DAC2-direktivet beaktats skyldigheten enligt artikel 21.2 tredje stycket i handräckningsdirektivet att underrätta varje rapporteringsskyldig fysisk person om en säkerhetsöverträdelse med avseende på dennes uppgifter.

I 4 punkten föreskrivs om skyldighet för rapporterande finansiella institut att underrätta varje rapporteringsskyldig fysisk person om att upplysningar om honom eller henne kommer att samlas in och överföras enligt direktivet samt tillhandahålla personen i fråga alla upplysningar han eller hon är berättigad till enligt personuppgiftslagen (523/1999) i tillräckligt god tid för att han eller hon ska kunna utöva sina rättigheter enligt 6 kap. i personuppgiftslagen vad gäller uppgiftsskydd och, under alla omständigheter, innan upplysningarna rapporteras till den behöriga myndigheten. Genom bestämmelsen har skyldigheten i artikel 25.3, som fogats till handräckningsdirektivet genom DAC2-direktivet, att underrätta varje berörd rapporteringsskyldig fysisk person om att upplysningar om denne kommer att samlas in och överföras i enlighet med handräckningsdirektivet och tillhandahålla denna person med alla upplysningar som denne är berättigad till enligt den inhemska lagstiftning som genomför dataskyddsdirektivet genomförts nationellt. Artikelpunkten förutsatte dessutom att upplysningarna tillhandahålls i tillräckligt god tid för att den fysiska personen ska kunna utöva sina rättigheter vad gäller uppgiftsskydd och, under alla omständigheter, innan det berörda rapporteringsskyldiga finansiella institutet rapporterar upplysningarna till den behöriga myndigheten i dess hemvistmedlemsstat.

Skyldigheterna enligt artikel 21.21 tredje stycket och artikel 25.4 i handräckningsdirektivet är direkt tillämplig rätt i enlighet med avsnitt 2 i dataskyddsförordningen. Av denna orsak behöver det inte föreskrivas särskilt om dessa skyldigheter i nationell lag.

5 f §. *Rapporteringsskyldiga plattformsoveratörers skyldigheter som rör rapporteringspliktiga säljares rapportering.* I paragrafen föreskrivs det att bestämmelser om det nationella genomförandet av rapportering av sådana berörda verksamhet som möjliggörs av digitala plattformar ingår i fråga om skyldigheterna för i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoveratörer i lagen om beskattningsförfarande samt i lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning.

8 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2023.

9 Verkställighet och uppföljning

Propositionen hänför sig till genomförandet av den ändring som gjorts i handräckningsdirektivet och finansministeriet svarar för att de bestämmelser som utfärdats för att genomföra direktivet anmäls till Europeiska kommissionen.

Finansministeriet svarar för beredningen av den rapporteringsskyldighet för rapporteringsskyldiga plattformsoveratörer och det utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga säljare mellan medlemsstaterna som hör till handräckningsdirektivets tillämpningsområde, och finansministeriet följer lagens funktionsduglighet.

10 Samband med andra propositioner

Samtidigt med den regeringsproposition som nu är under behandling behandlas i riksdagen regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om miljöskadefonden och till lagar som har samband med den (RP 183/2022 rd). I den propositionen ingår ett förslag till upphävande av 1 § 1 mom. 19 punkten i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Lagen påverkar ingressen i lagförslag nr 3 i denna proposition.

11 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Vid beredningen av propositionen har det ansetts nödvändigt att bedöma vissa förslag som ingår i den även med avseende på 10 § i grundlagen. I det följande beskrivs motiveringen till bedömningen.

Dataskydd

Bestämmelser om skydd av personuppgifter finns i Europeiska unionens primärrätt, i artikel 16 i FEUF. Enligt punkt 1 har var och en rätt till skydd av de personuppgifter som rör honom eller henne. Enligt punkt 2 ska Europaparlamentet och rådet i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet fastställa bestämmelser om skydd för enskilda personer när det gäller behandling av personuppgifter hos unionens institutioner, organ och byråer och i medlemsstaterna, när dessa utövar verksamhet som omfattas av unionsrättens tillämpningsområde, samt om den fria rörligheten för sådana uppgifter.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om

upphävande av direktiv 95/46/EG, General Data Protection Regulation, GDPR (*allmän dataskyddsförordning*), trädde i kraft den 24 maj 2016 och den började tillämpas den 25 maj 2018. Från och med den dagen tillämpas den allmänna dataskyddsförordningen i unionens samtliga medlemsstater. Genom dataskyddsförordningen upphävs personuppgiftsdirektivet som antogs 1995. Den allmänna dataskyddsförordningen tillämpas i princip på all behandling av personuppgifter. Även dataskyddslagen (1050/2018), som preciserar och kompletterar den allmänna dataskyddsförordningen och den nationella tillämpningen av den, blir tillämplig.

Den allmänna dataskyddsförordningens tillämpningsområde är vidsträckt och den tillämpas på helt och hållet eller delvis automatisk behandling av personuppgifter. Om personuppgifter behandlas på något annat sätt än automatiskt, är det avgörande för tillämpningen av förordningen huruvida uppgifterna bildar ett register, eller är avsikten att de ska bilda ett register eller en del av ett sådant. Förordningen tillämpas inom den privata och den offentliga sektorn.

Centrala principer för behandling av personuppgifter är ändamålsbegränsning, uppgiftsminimering, korrekthet, lagenlighet, rimlighet och transparens, lagringsminimering samt integritet och konfidentialitet. Med ändamålsbegränsning avses att personuppgifter ska samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål och inte senare behandlas på ett sätt som är oförenligt med dessa ändamål. Enligt principen om uppgiftsminimering ska de personuppgifter som samlas in vara adekvata, relevanta och inte för omfattande i förhållande till de ändamål för vilka de behandlas. Personuppgifter får således inte samlas in till exempel bara för att de senare kan visa sig vara nyttiga. Principen om uppgifters korrekthet betyder att den personuppgiftsansvarige ska se till att uppgifterna är korrekta. Felaktiga uppgifter ska raderas eller rättas utan dröjsmål.

De upplysningar som det i denna proposition föreslås att digitala plattformsoperatörer ska lämna till Skatteförvaltningen innehåller personuppgifter enligt den allmänna dataskyddsförordningen. Sådana upplysningar är upplysningar som hänför sig till identifieringen av rapporteringspliktiga säljare och mottagare av ersättning som betalats för en berörd verksamhet, inklusive namn, födelsetid och födelseort, adress, skatteregistreringsnummer samt bankkontonummer. De nämnda personerna kan vara både fysiska personer och juridiska personer. I Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer lämnar upplysningarna till Skatteförvaltningen för skattekontroll samt för överlämnande till andra medlemsstater och kommissionen.

Det ska finnas en rättslig grund för behandling av personuppgifter. Bestämmelser om rättslig grund för behandling av personuppgifter finns i artikel 6 i den allmänna dataskyddsförordningen och i 4 § i dataskyddslagen. Den rättsliga grunden för behandling av uppgifter som det i denna proposition föreslås att ska rapporteras är artikel 6.1 c i den allmänna dataskyddsförordningen, enligt vilken behandlingen är laglig om den är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den personuppgiftsansvarige. Enligt artikel 6.3 a och b i den allmänna dataskyddsförordningen ska den grund för behandlingen som avses i punkt 1 c och e fastställas i enlighet med unionsrätten eller en medlemsstats nationella rätt som den personuppgiftsansvarige omfattas av. Behandlingen av personuppgifter är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar Skatteförvaltningen. Skatteförvaltningens uppgift är enligt 2 § i lagen om Skatteförvaltningen (503/2010) att verkställa beskattningen, utöva skattekontroll, uppbära, driva in och redovisa skatter och avgifter samt bevaka skattetagarnas rätt. Behandlingen av uppgifter som plattformsoperatörer rapporterar baserar sig på både de förpliktande kraven i direktiv (EU) 2021/514 och nationell lagstiftning. Uppgifter om säljare som hänför sig till försäljnings- och uthyrningsverksamhet på plattformar och om personer som får ersättning för berörda verksamheter behövs för att säkerställa det utbyte av upplysningar som direktivet förutsätter och för att fullgöra Skatteförvaltningens lagstadgade skattekontrollsuppgift.

Artikel 6.3 i den allmänna dataskyddsförordningen förutsätter att regleringen är förenlig med allmänt intresse och proportionell. Direktivets rapporteringsskyldigheter för plattformsoptörer samt de föreslagna bestämmelserna om skyldighet att lämna upplysningar ska anses vara förenliga med allmänt intresse för att övervaka att beskattningen är korrekt såväl nationellt som i hela unionen. De föreslagna bestämmelserna beaktar också kraven på uppgiftsminimering enligt artikel 5 i den allmänna dataskyddsförordningen, eftersom skyldigheten att lämna upplysningar och behandlingen av uppgifter inom Skatteförvaltningen gäller endast upplysningar som direktivet kräver.

Ändamålet med upplysningarna är att uppfylla direktivets förpliktande krav på Finland samt skattekontroll. Upplysningarna behövs för direktivets utbyte av upplysningar mellan medlemsstaterna i fråga om försäljnings- och uthyrningsverksamhet på digitala plattformar. Det föreskrivs om upplysningarna genom lag. Skyldigheten för rapporteringsskyldiga plattformsoptörer att lämna Skatteförvaltningen upplysningar om försäljnings- och uthyrningsverksamhet som bedrivs med hjälp av plattformen baserar sig på den bestämmelse som föreslås om rapporteringsskyldiga plattformsoptörers skyldighet att lämna upplysningar i lagen om beskattningsförfarande samt på den föreslagna lagen om skyldigheter för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning. I bestämmelserna preciseras innehållet i upplysningarna och föreskrivs om förfarandet för lämnande av upplysningar. Med beaktande av de mål som satts i direktivet för rapporteringen av upplysningar som hänför sig till berörda verksamheter och de nationella behoven, kan upplysningarna också anses stå i rätt proportion till deras betydelse för kontrollen av beskattningens riktighet nationellt och i hela unionen.

Bestämmelser om utlämnande av uppgifter finns bland annat i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningssuppgifter (1346/1999). I den bestämmelse som föreslås i lagen om genomförandet av handräckningsdirektivet föreskrivs det om lämnandet av upplysningar om berörda verksamheter som bedrivs med hjälp av digitala plattformar i enlighet med handräckningsdirektivet till de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater. Upplysningarnas bevarandetid bestäms i enlighet med bevarandetiderna för beskattningssuppgifter.

Direktivet förutsätter att en medlemsstats behöriga myndighet lämnar de upplysningar om berörda verksamheter som bedrivits med hjälp av digitala plattformar som direktivet kräver till de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater. Medlemsstaterna lämnar upplysningarna med hjälp av det standardiserade format för erhållande av upplysningar som kommissionen har fastställt och genom det gemensamma kommunikationsnät (CCN) som unionen har utformat. Upplysningar som lämnats i elektronisk form med hjälp av CCN-nätet kan användas endast av personer som bemyndigats på behörigt sätt av en myndighet som godkänner kommissionens säkerhetsarrangemang och endast i den mån som service, underhåll och utveckling av CCN-nätet kräver. Kommissionen svarar också för säkerställandet av CCN-nätets säkerhet.

Enligt 10 § 1 mom. i grundlagen utfärdas närmare bestämmelser om skydd för personuppgifter genom lag. Grundlagsutskottets praxis har varit att lagstiftarens handlingsutrymme begränsas både av den här bestämmelsen och av att skyddet för personuppgifter delvis ingår i samma moment som skyddet för privatlivet (t.ex. GrUU 71/2014 rd, s. 2). Enligt grundlagsutskottet praxis måste lagstiftaren tillgodose denna rätt på ett sätt som är godtagbart med avseende på de grundläggande fri- och rättigheterna överlag (t.ex. GrUU 18/2012 rd, s. 2 och GrUU 71/2014, s. 2). Grundlagsutskottet har också i sin praxis framhållit att särskilt lagbestämmelserna om syftena för registreringen, innehållet i de registrerade personuppgifterna, de tillåtna användningsområdena för uppgifterna, möjligheterna till överlåtelse av uppgifter och särskilt möjlig-

heten att ge ut uppgifter via en teknisk anslutning, uppgifternas förvaringstid och den registrerade rättsskydd ska vara heltäckande och detaljerade (t.ex. GrUU 12/2002 rd, s. 5, 19/2012 rd, s. 2, GrUU 71/2014 rd, s. 2 och GrUU 14/2018 rd, s. 2). Grundlagsutskottet har också ansett att tillgodoseendet av skyddet för personuppgifter bör i första hand grunda sig på den allmänna dataskyddsförordningen och den nationella allmänna lag som ska stiftas. I det sammanhanget bör man undvika nationell speciallagstiftning, som bör reserveras för situationer då den är dels tillåten enligt dataskyddsförordningen, dels nödvändig för att tillgodose skyddet för personuppgifter (GrUU 2/2018 rd, s. 5).

När det gäller behandlingen av personuppgifter har den reglering som genomförs på det sätt som beskrivs i propositionen på ovan beskrivna grunder bedömts vara förenlig med 10 § 1 mom. i grundlagen, principerna om behandling av personuppgifter i den allmänna dataskyddsförordningen, dataskyddslagen, lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter samt grundlagsutskottets praxis.

På grundval av bedömningen föreslås att lagförslagen godkänns i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm

Eftersom rådets direktiv (EU) 2021/514 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning innehåller bestämmelser som föreslås bli genomförda genom lag, föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs det om rapportering av berörda verksamheter som förmedlas via aktörer inom digital plattformsekonomi samt om skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom, registreringsskyldigheter och övriga skyldigheter. Bestämmelser om lämnande av upplysningar om berörda verksamheter finns i 17 f § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995).

Lagen tillämpas på sådana berörda verksamheter som kan ha inverkan på storleken och fastställandet av de skatter som avses i 4 § i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet (185/2013).

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *plattform* sådana programvaror eller applikationer som är tillgängliga för användare och som gör det möjligt för säljare som är registrerade på plattformen att vara anslutna till andra användare av plattformen för att bedriva en berörd verksamhet, direkt eller indirekt, med avseende på sådana användare och som inte uppfyller något av följande villkor:

a) programvaran eller applikationen möjliggör endast hantering av betalningar i samband med berörd verksamhet,

b) programvaran eller applikationen möjliggör endast användares listning av eller reklam för en berörd verksamhet,

c) programvaran eller applikationen möjliggör endast omdirigering eller överföring av användare till en plattform,

2) *plattformssoperatör* en enhet som ingår avtal med säljare i syfte att göra hela eller delar av en plattform tillgänglig för dessa säljare,

3) *undantagen plattformssoperatör* en plattformssoperatör, som på förhand och årligen bekräftar för Skatteförvaltningen att plattformens hela företagsmodell är av sådant slag att den inte har rapporteringspliktiga säljare,

4) *rapporteringskyldig plattformsoperatör* en sådan plattformsoperatör som inte är en undantagen plattformsoperatör och som uppfyller något av följande villkor:

- a) den har sin skatterättsliga hemvist i en medlemsstat i Europeiska unionen,
- b) den är registrerad i enlighet med lagstiftningen i en medlemsstat i Europeiska unionen,
- c) den har sin plats för företagsledning i en medlemsstat i Europeiska unionen,
- d) den har ett fast driftsställe i en medlemsstat i Europeiska unionen och den är inte en kvalificerad plattformsoperatör utanför Europeiska unionen,
- e) den är inte en i underpunkt a–d avsedd plattformsoperatör och den underlättar rapporteringspliktiga säljares bedrivande av berörd verksamhet eller en berörd verksamhet som innefattar uthyrning av bostadslägenhet eller affärslokal, parkeringsplats eller fast egendom som är belägen i en medlemsstat i Europeiska unionen och den är inte en kvalificerad plattformsoperatör utanför Europeiska unionen,

5) *i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör* en rapporteringsskyldig plattformsoperatör som uppfyller något av de villkor som föreskrivs i 4 punkten underpunkt a–d i Finland och en sådan i 4 punkten underpunkt e avsedd rapporteringsskyldig plattformsoperatör som har registrerat sig hos Skatteförvaltningen som rapporteringsskyldig plattformsoperatör,

6) *gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter* ett av Europeiska kommissionen fastställt avtal mellan en behörig myndighet i en medlemsstat i Europeiska unionen och en stat eller jurisdiktion utanför Europeiska unionen som kräver automatiskt utbyte av upplysningar som är likvärdiga dem som avses i rådets direktiv (EU) 2021/514 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning,

7) *kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen* en stat eller jurisdiktion utanför Europeiska unionen som har ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter med de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater och som i en förteckning som den offentliggjort har identifierat samtliga medlemsstater som rapporteringspliktiga jurisdiktioner,

8) *kvalificerad plattformsoperatör utanför Europeiska unionen* en plattformsoperatör för vilken den berörda verksamhet som den förmedlar är kvalificerad berörd verksamhet och som har sin skatterättsliga hemvist i en kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen, eller som uppfyller någotdera av följande villkor:

- a) den är registrerad i enlighet med lagstiftningen i en kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen,
- b) den har sin plats för företagsledning i en kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen,

9) *berörd verksamhet* följande verksamheter som utförs mot ersättning och som inte bedrivs av en säljare som agerar som anställd hos plattformsoperatören eller hos en närstående enhet till plattformsoperatören:

- a) uthyrning av bostadslägenheter och affärslokaler, parkeringsplatser samt fast egendom,
- b) en personlig tjänst,
- c) försäljning av varor,
- d) uthyrning av transportmedel,

10) *kvalificerad berörd verksamhet* en sådan berörd verksamhet som omfattas av automatiskt utbyte av upplysningar enligt ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter,

11) *ersättning* sådan ersättning, exklusive eventuella avgifter, provisioner eller skatter som den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören har innehållit eller tagit ut, som betalas ut eller krediteras till en säljare i samband med den berörda verksamheten och vars belopp plattformsoperatören känner till eller rimligen kan förväntas känna till,

12) *personlig tjänst* en tjänst som innefattar tids- eller uppgiftsbaserat arbete som utförs av en eller flera personer som agerar oberoende från eller på en enhets vägnar, och som utförs på en användares begäran, antingen online eller fysiskt offline efter att ha förmedlats via en plattform,

13) *säljare* en användare av en plattform, antingen en fysisk person eller en enhet, som är registrerad på plattformen och utför en berörd verksamhet,

14) *aktiv säljare* en säljare som antingen tillhandahåller en berörd verksamhet under den rapporteringspliktiga perioden eller betalas eller krediteras ersättning i samband med en berörd verksamhet under den rapporteringspliktiga perioden,

15) *rapporteringspliktig säljare* en aktiv säljare som har sin hemvist i en medlemsstat i Europeiska unionen eller har hyrt ut en bostadslägenhet eller affärslokal, en parkeringsplats eller fast egendom som är belägen i en medlemsstat i Europeiska unionen,

16) *undantagen säljare* följande säljare:

- a) en myndighetsenhet,
- b) en sådan enhet vars aktier är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad eller en närstående enhet till en sådan enhet,
- c) en enhet för vilken samma plattformsoperatör har förmedlat uthyrningar av en förtecknad egendom under den rapporteringspliktiga perioden och antalet uthyrningar uppgår till fler än 2 000,

d) en säljare för vilken samma plattformsoperatör har förmedlat försäljning av varor vid färre än 30 tillfällen under den rapporteringspliktiga perioden, om den totala ersättning som betalats ut eller krediterats för försäljningen inte överstigit 2 000 euro,

17) *enhet* en juridisk person eller rättslig konstruktion,

18) *närstående enhet* följande enheter:

- a) en enhet som antingen kontrollerar den andra enheten eller som står under den andra enhetens kontroll,
- b) en enhet som står under gemensam kontroll med den andra enheten,

19) *primär adress* den primära bostadsadressen för en säljare som är en fysisk person och den officiella adressen för en säljare som är en enhet,

20) *rapporteringspliktig period* ett kalenderår,

21) *förtecknad egendom* alla sådana bostadslägenheter eller affärslokaler, parkeringsplatser eller fast egendom som är belägna på samma gatuadress, ägs av samma ägare och bjuds ut till uthyrning på en plattform av samma säljare,

22) *identifikationskod för finansiellt konto* ett unikt identifieringsnummer eller referensnummer som finns tillgängligt för plattformsoperatören till det bankkonto eller annat liknande konto för betalningstjänster till vilket ersättning betalas ut eller krediteras,

23) *varor* materiella tillgångar.

En enhet anses kontrollera en annan enhet på det sätt som avses i 1 mom. 18 punkten, om den direkt eller indirekt innehar mer än 50 procent av rösterna och värdet i en enhet. Vid indirekta andelar ska uppfyllandet av kravet på innehav av mer än 50 procent av äganderätten till den andra enhetens kapital bedömas genom att andelarna på respektive nivå multipliceras med varandra. En person som innehar mer än 50 procent av rösterna ska anses inneha 100 procent av rösterna.

2 kap.

Skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom

3 §

Insamling av upplysningar om säljare

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska samla in följande upplysningar för en säljare som inte är en undantagen säljare:

- 1) förnamn och efternamn för en fysisk person eller officiellt namn för en enhet,
- 2) primär adress,
- 3) skatteregistreringsnummer med uppgift om utfärdande stat,
- 4) födelsedatum för en fysisk person,

- 5) registreringsnummer för mervärdesskatt, om sådant finns tillgängligt,
- 6) bolagsregistreringsnummer för en enhet,
- 7) förekomst av en enhets fasta driftsställen genom vilka berörda verksamheter utförs i Europeiska unionen och uppgift om de medlemsstater där de är belägna.

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska emellertid inte vara skyldig att för en säljare samla in skatteregistreringsnummer enligt 1 mom. 3 punkten eller bolagsregistreringsnummer enligt 1 mom. 6 punkten, om den stat där säljaren har sin hemvist inte utfärdar skatteregistreringsnummer eller bolagsregistreringsnummer till säljaren eller om den stat där säljaren har sin hemvist inte kräver att skatteregistreringsnummer som har utfärdats till säljaren samlas in. I detta fall ska en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör för en fysisk person samla in uppgift om födelseort.

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska emellertid inte vara skyldig att för en säljare samla in de upplysningar som avses i 1 mom. 2–7 punkten eller uppgift om födelseort enligt 2 mom., om den använder sig av en bekräftelse av säljarens identitet och hemvist genom en identifieringstjänst som tillgängliggörs av Europeiska unionen eller av en medlemsstat i Europeiska unionen för att fastställa säljarens identitet eller skatterättsliga hemvist.

4 §

Fastställande av en säljare som undantagen säljare

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör får förlita sig på allmänt tillgänglig information eller en bekräftelse från säljaren för att fastställa huruvida en säljare uppfyller villkoren för en säljare enligt 2 § 1 mom. 16 punkten underpunkt a eller b.

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör får förlita sig på sina tillgängliga register för att fastställa huruvida en säljare uppfyller villkoren för en säljare enligt 2 § 1 mom. 16 punkten underpunkt c eller d.

5 §

Insamling av upplysningar om bostadslägenheter eller affärslokaler, parkeringsplatser eller fast egendom som hyrs ut

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska för bostadslägenheter eller affärslokaler, parkeringsplatser eller fast egendom enligt 2 § 1 mom. 9 punkten underpunkt a som säljaren hyr ut inhämta den förtecknade egendomens adressuppgifter samt eventuellt fastighetsregisternummer eller motsvarande identifieringsnummer som den medlemsstat där den förtecknade egendomen är belägen har utfärdat.

Om en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör har förmedlat uthyrningar av en förtecknad egendom för samma säljare och antalet uthyrningar under den rapporteringspliktiga perioden uppgår till fler än 2 000, ska den i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatören dessutom samla in sådana handlingar eller upplysningar som styrker att den förtecknade egendomen ägs av en och samma ägare.

6 §

Kontroll av upplysningar om säljare och om bostadslägenheter eller affärslokaler, parkeringsplatser eller fast egendom som hyrs ut

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska, genom att använda alla upplysningar och handlingar i sina register, säkerställa att de upplysningar enligt 3 § 1 mom. 1–6 punkten och den uppgift om födelseort enligt 3 § 2 mom. samt de upplysningar enligt 4 och 5 §

som den samlat in är tillförlitliga. För att säkerställa att skatteregistreringsnumret och registreringsnumret för mervärdesskatt är giltiga ska en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör dessutom använda eventuella elektroniska gränssnitt som tillgängliggörs av en medlemsstat i Europeiska unionen eller av Europeiska unionen utan kostnad.

Trots vad som föreskrivs i 1 mom. får en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör vid genomförandet av förfarandena för kundkännedom enligt 8 § 2 mom. använda upplysningar och handlingar i sina elektroniskt sökbara register för att säkerställa att de upplysningar enligt 3 § 1 mom. 1–6 punkten och den uppgift om födelseort enligt 3 § 2 mom. samt de upplysningar enligt 4 och 5 § som den samlat in är tillförlitliga.

Trots vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. ska en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör på uppmaning av Skatteförvaltningen säkerställa att upplysningarna om säljaren enligt 3 och 5 § är riktiga. Om den i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatören inte själv kan säkerställa upplysningarnas riktighet, ska den av säljaren begära en utredning med verifikat om att upplysningarna om säljaren är riktiga, eller begära att säljaren korregerar de felaktiga upplysningarna och genom verifikat visar att de är riktiga.

7 §

Fastställande av säljarens hemviststat

Säljarens hemviststat ska anses vara den stat där denne har sin primära adress. Om säljarens skatteregistreringsnummer har utfärdats i en annan stat än den stat där säljaren har sin primära adress, ska säljaren anses ha hemvist även i den stat där skatteregistreringsnumret har utfärdats. Om säljaren har lämnat upplysningar om ett fast driftsställe enligt 3 § 1 mom. 7 punkten till den i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatören, ska säljaren anses ha hemvist även i den stat där respektive fasta driftsställe är beläget.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. ska en säljare anses ha hemvist i var och en av de medlemsstater i Europeiska unionen som bekräftats som säljarens skatterättsliga hemvist av en elektronisk identifieringstjänst som tillgängliggörs av en medlemsstat i Europeiska unionen eller av Europeiska unionen.

8 §

Tidsfrister och giltighet avseende förfaranden för kundkännedom

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska under den rapporteringspliktiga perioden fullgöra de förfaranden för kundkännedom som anges i 3–7 §.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. ska en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör fullgöra de förfaranden för kundkännedom enligt 3–7 § som gäller säljaren under den andra rapporteringspliktiga perioden, om säljaren varit registrerad på plattformen antingen när denna lag trädde i kraft eller innan enheten blev en rapporteringsskyldig plattformsoperatör.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. får en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör förlita sig på de förfaranden för kundkännedom som genomförts med avseende på tidigare rapporteringspliktiga perioder, om följande villkor uppfylls:

1) upplysningarna enligt 3 § 1 mom. och uppgiften om födelseort enligt 3 § 2 mom. har samlats in och kontrollerats eller bekräftats under de senaste 36 månaderna,

2) den i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatören har inte skäl att anta att upplysningar enligt 3–5 § är eller har blivit otillförlitliga eller felaktiga.

9 §

Tillämpning av förfaranden för kundkännedom endast på aktiva säljare

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör får välja att fullgöra förfarandena för kundkännedom enligt 3–8 § endast med avseende på aktiva säljare.

3 kap.

Lämnande av upplysningar

10 §

Tidpunkt för lämnande av upplysningar

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska lämna de upplysningar som avses i 11 § till Skatteförvaltningen årligen före utgången av januari efter den rapporteringspliktiga perioden.

11 §

Upplysningar som ska lämnas

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska lämna följande upplysningar till Skatteförvaltningen:

1) namn, adress och skatteregistreringsnummer för den i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatören samt namn för de plattformar som den i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatörens rapportering avser,

2) det unika identifieringsnumret enligt 17 § 1 mom., om den i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatören är en kvalificerad plattformsoperatör utanför Europeiska unionen,

3) upplysningar om den rapporteringspliktiga säljaren enligt 3 §,

4) identifikationskoden för finansiellt konto, i den mån den finns tillgänglig för den i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatören,

5) namn och identifieringsuppgifter för innehavaren av det finansiella konto till vilket ersättning betalas ut eller krediteras, om namnet på innehavaren av det finansiella kontot skiljer sig från namnet på den rapporteringspliktiga säljaren, i den mån det finns tillgängligt för den i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatören,

6) de medlemsstater i Europeiska unionen i vilka den rapporteringspliktiga säljaren har sin hemvist enligt 7 §,

7) eventuella avgifter, provisioner och skatter som den i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatören har innehållit eller tagit ut av den rapporteringspliktiga säljaren under varje kvartal av den rapporteringspliktiga perioden.

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska dessutom rapportera den sammanlagda ersättning som har betalats ut eller krediterats till den rapporteringspliktiga säljaren för personlig tjänst, försäljning av varor och uthyrning av transportmedel under varje kvartal av den rapporteringspliktiga perioden samt antalet berörda verksamheter för vilka ersättning har betalats ut eller krediterats.

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska dessutom rapportera följande upplysningar för en rapporteringspliktig säljare som har bedrivit uthyrning av bostadslägenheter eller affärslokaler, parkeringsplatser eller fast egendom:

1) adress för varje förtecknad egendom samt eventuellt fastighetsregisternummer eller annat motsvarande identifieringsnummer som den medlemsstat där egendomen är belägen har utfärdat, om sådana uppgifter finns tillgängliga,

2) den sammanlagda ersättning som har betalats ut eller krediterats under varje kvartal av den rapporteringspliktiga perioden samt antalet berörda verksamheter som utförts med avseende på varje förtecknad egendom,

3) det antal dagar som varje förtecknad egendom var uthyrd under den rapporteringspliktiga perioden samt varje förtecknad egendoms typ, om dessa uppgifter finns tillgängliga.

Den ersättning som avses ovan i 2 mom. och 3 mom. 2 punkten ska rapporteras i den valuta som den betalades ut eller krediterades i. Om ersättningen betalades ut eller krediterades i en annan form än fiatvaluta, ska den rapporteras i euro, omräknad och värderad på ett sätt som konsekvent bestäms av den i Finland rapporteringsskyldiga plattformssoperatören.

12 §

I Finland rapporteringsskyldiga plattformssoperatörers rapporteringsskyldighet i flera medlemsstater i Europeiska unionen

Om en i Finland rapporteringsskyldig plattformssoperatör som uppfyller något av de villkor som föreskrivs i 2 § 1 mom. 4 punkten underpunkt a–d uppfyller villkoren för rapporteringsskyldig plattformssoperatör utöver i Finland också i en annan eller i flera medlemsstater i Europeiska unionen, ska den välja en av dessa medlemsstater i vilken den kommer att fullgöra alla sina rapporteringsskyldigheter. Om den i Finland rapporteringsskyldiga plattformssoperatören väljer Finland som den medlemsstat i vilken den fullgör sin rapporteringsskyldighet, ska den fullgöra alla sina rapporteringsskyldigheter i Finland med iakttagande av bestämmelserna i denna lag.

Den i Finland rapporteringsskyldiga plattformssoperatören ska underrätta de behöriga myndigheterna i de medlemsstater i Europeiska unionen i vilka den uppfyller villkoren för rapporteringsskyldig plattformssoperatör om sitt val enligt 1 mom.

Om en i Finland rapporteringsskyldig plattformssoperatör som uppfyller något av de villkor som föreskrivs i 2 § 1 mom. 4 punkten underpunkt a–d i en situation enligt 1 mom. väljer någon annan stat än Finland som den medlemsstat i vilken den kommer att fullgöra alla sina rapporteringsskyldigheter, ska den på begäran av Skatteförvaltningen visa att den uppfyllt alla sina rapporteringsskyldigheter i den andra medlemsstaten.

13 §

Flera rapporteringsskyldiga plattformssoperatörers rapporteringsskyldighet

En i Finland rapporteringsskyldig plattformssoperatör som avses i 2 § 1 mom. 4 punkten underpunkt a–d behöver inte lämna Skatteförvaltningen upplysningar om en rapporteringspliktig säljare, om en annan rapporteringsskyldig plattformssoperatör har lämnat de uppgifter som avses i 11 §. Den i Finland rapporteringsskyldiga plattformssoperatören ska på Skatteförvaltningens begäran genom verifikat visa att dessa upplysningar har lämnats.

14 §

Skyldighet för rapporteringsskyldiga plattformssoperatörer att lämna upplysningar till rapporteringspliktiga säljare

En i Finland rapporteringsskyldig plattformssoperatör ska till den berörda rapporteringspliktiga säljaren lämna de upplysningar som anges i 11 § 1 mom. 3–7 punkten samt 2 och 3 mom.

Upplysningarna ska lämnas före utgången av januari året efter det kalenderår då säljaren identifieras som en rapporteringspliktig säljare.

4 kap.

Särskilda skyldigheter

15 §

I Finland rapporteringsskyldiga plattformsoveratörers skyldigheter om säljaren underlåter att lämna identifieringsuppgifter

Om en säljare inte på begäran lämnar de upplysningar som anges i 3 och 5 § till den i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoveratören, ska den i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoveratören påminna säljaren om att lämna upplysningarna. Om en säljare inte lämnar de begärda uppgifterna efter två påminnelser och minst 60 dagar har förflutit från den ursprungliga begäran, ska den i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoveratören avsluta säljarens konto på plattformen och förhindra säljaren från att återregistrera sig på plattformen, eller hålla inne utbetalningen av ersättning till säljaren så länge säljaren inte lämnar de begärda uppgifterna.

16 §

I Finland rapporteringsskyldiga plattformsoveratörers skyldighet att registrera och lagra upplysningar

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoveratör ska registrera de åtgärder och upplysningar som den förlitar sig på för att genomföra förfarandena och uppfylla skyldigheterna enligt 2 och 3 kap. De registrerade åtgärderna och upplysningarna ska lagras och finnas tillgängliga i minst sex år efter utgången av den rapporteringspliktiga period som de avser.

17 §

Registreringsskyldighet för rapporteringsskyldiga plattformsoveratörer utanför Europeiska unionen

En rapporteringsskyldig plattformsoveratör som uppfyller villkoren enligt 2 § 1 mom. 4 punkten underpunkt e ska, för att tilldelas ett unikt identifieringsnummer, registrera sig i Skatteförvaltningens register när den inleder sin verksamhet som plattformsoveratör.

I en sådan situation som avses i 1 mom. ska den rapporteringsskyldiga plattformsoveratören lämna följande upplysningar till Skatteförvaltningen:

- 1) namn,
- 2) postadress,
- 3) webbplatser och andra elektroniska adresser,
- 4) skatteregistreringsnummer,
- 5) registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats i en medlemsstat i Europeiska unionen,
- 6) de medlemsstater i Europeiska unionen i vilka rapporteringspliktiga säljare har sin hemvist enligt 7 §.

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoveratör ska i en sådan situation som avses i 1 mom. utan dröjsmål anmäla eventuella ändringar av de upplysningar som avses i 2 mom. till Skatteförvaltningen.

Skatteförvaltningen kan återkalla registreringen av en i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör i följande situationer:

1) den i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatören ansöker själv om att strykas från registret,

2) den i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatören försummar sina skyldigheter enligt 3 kap. och vidtar inte åtgärder för att korrigera dem efter två uppmaningar av Skatteförvaltningen,

3) den i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatören uppfyller inte villkoren enligt 2 § 1 mom. 4 punkten underpunkt e.

I en sådan situation som avses ovan i 4 mom. 2 punkten ska Skatteförvaltningen återkalla registreringen av den i Finland rapporteringsskyldiga plattformsoperatören. Registreringen återkallas tidigast 30 dagar och senast 90 dagar efter den andra påminnelsen.

På ändringssökande i beslut om registrering och återkallande av registrering enligt den här paragrafen tillämpas vad som föreskrivs i 65 a § i lagen om beskattningsförfarande.

18 §

Skyldighet för undantagna plattformsoperatörer att bekräfta sin ställning

En undantagen plattformsoperatör ska på förhand och årligen bekräfta för Skatteförvaltningen att dennes företagsmodell är av sådant slag att den inte har rapporteringspliktiga säljare på sin plattform.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om bekräftelseförfarandet och de upplysningar som ska lämnas för bekräftelse.

5 kap.

Ikraftträdande

19 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 2 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995), sådan paragrafen lyder delvis
ändrad i lagarna 997/1996 och 15/2018, ett nytt 4 mom. och till lagen en ny 17 f § som följer:

2 §

Precisering av tillämpningsområdet

Bestämmelserna i denna lag tillämpas även på verkställandet av internationella överenskom-
melser om beskattning som är bindande för Finland och verkställandet av förpliktelser enligt
Europeiska unionens lagstiftning.

17 f §

Plattformsoperatörers skyldighet att lämna upplysningar om berörda verksamheter

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör som avses i lagen om skyldighet för ak-
törer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning (/) ska
lämna Skatteförvaltningen i den lagen avsedda upplysningar om berörda verksamheter eller
uppgift om att det inte förekommit rapporteringspliktiga berörda verksamheter.

De uppgifter som avses i 1 mom. ska lämnas med hjälp av en elektronisk dataöverföringsme-
tod.

En i Finland rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska iaktta de skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom, registreringsskyldigheter och övriga skyldigheter som föreskrivs i lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning.

Bestämmelser om uppgiftsskyldiga, skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom som gäller uppgiftsskyldiga, berörda verksamheter, tidpunkt för lämnande av upplysningar, upplysningar som ska lämnas och registreringsskyldighet finns i lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 1 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016), sådan paragrafen lyder delvis ändrad i lag 783/2020, ett nytt 4 mom. som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

Bestämmelserna i denna lag tillämpas även på verkställandet av internationella överenskomelser om beskattning som är bindande för Finland och verkställandet av förpliktelser enligt Europeiska unionens lagstiftning.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 8 § i lagen om inkomstdatasystemet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om inkomstdatasystemet (53/2018) 8 § 1 mom. 2 punkten som följer:

8 §

Identifierings- och kontaktuppgifter som införs i inkomstregistret

I inkomstregistret införs följande identifierings- och kontaktuppgifter om inkomsttagaren och prestationsbetalaren som prestationsbetalaren är skyldig att lämna uppgiftsansvändarna med stöd av en lag som nämns i 6 §:

2) i fråga om en person bosatt i en främmande stat skatteregistreringsnummer som tilldelats av den stat där inkomsttagaren är bosatt eller, om den stat där inkomsttagaren är bosatt inte utfärdar skatteregistreringsnummer, något annat motsvarande signum,

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om ändring av lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet (185/2013) 5 a § 3 och 4 punkten, sådana de lyder i lag 1703/2015,

ändras 1 § 1 mom., 2 § 7 punkten, 3 § 7 och 8 punkten samt 5 § 5 punkten,

av dem 1 § 1 mom., 2 § 7 punkten samt 3 § 7 och 8 punkten sådana de lyder i lag 1561/2019, samt

fogas till 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1703/2015, 1488/2016 och 1561/2019, nya 8–11 punkter, till 3 §, sådan den lyder i lagarna 1488/2016 och 1561/2019, en ny 9 punkt, till 5 § en ny 6 punkt samt till lagen en ny 5 f § som följer:

1 §

Genomförande av direktivet

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, *nedan handräckningsdirektivet*, sådant det lyder senast ändrat genom rådets direktiv (EU) 2021/514 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, ska iakttas som lag, om inte något annat följer av denna lag.

2 §

Tillämpningsområde

I enlighet med denna lag och handräckningsdirektivet

7) lämnas upplysningar om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang till behöriga myndigheter i andra medlemsstater i Europeiska unionen och till Europeiska kommissionen,

8) lämnas upplysningar om rapporteringspliktiga säljare till berörda behöriga myndigheter i andra medlemsstater i Europeiska unionen och till alla behöriga myndigheter i medlemsstaterna i Europeiska unionen upplysningar om undantagna plattformsoperatörer,

9) rapporteras det unika identifieringsnummer som tilldelats en rapporteringsskyldig plattformsoperatör till behöriga myndigheter i andra medlemsstater i Europeiska unionen,

10) lämnas begäran till kommissionen att stryka en rapporteringsskyldig plattformsoperatör från det centrala registret efter att förutsättningarna för registrering har upphört samt lämnas upplysningar till kommissionen om en sådan plattformsoperatör som inleder sin verksamhet som plattformsoperatör utan att ha registrerat sig på föreskrivet sätt,

11) rapporteras inträffade uppgiftsincidenter till kommissionen.

3 §

Samarbetsformer

Samarbetet omfattar

7) rätt för tjänstemän som bemyndigats av en behörig myndighet i en medlemsstat att närvara vid kontor och medverka i administrativa utredningar i en annan medlemsstat, samtliga kontroller, gemensamma revisioner, delgivning och givande av återkoppling,

8) lämnande av upplysningar om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang genom automatiskt utbyte av upplysningar,

9) lämnande av upplysningar om rapporteringspliktiga säljare genom automatiskt utbyte av upplysningar.

5 §

Kategorier av inkomst och kapital som omfattas av automatiskt utbyte av upplysningar

En behörig myndighet ska genom ett automatiskt utbyte av upplysningar lämna en behörig myndighet i en annan medlemsstat tillgängliga upplysningar om personer bosatta i den medlemsstaten och om följande specificerade kategorier av inkomst och kapital

5) ägande av och inkomster från fast egendom,

6) royaltier.

5 f §

Rapporteringsskyldiga plattformsoperatörers skyldigheter som rör rapporteringspliktiga säljares rapportering

Bestämmelser om sådana rapporteringspliktiga säljare samt rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer som avses i handräckningsdirektivet ingår i lagen om beskattningsförfarande och i lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 20 oktober 2022

Statsminister

Sanna Marin

Finansminister Annika Saarikko

2.

Lag

om ändring av lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 2 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995), sådan paragrafen lyder delvis
ändrad i lagarna 997/1996 och 15/2018, ett nytt 4 mom. och till lagen en ny 17 f § som följer:

Gällande lydelse

2 §

Precisering av tillämpningsområdet

Föreslagen lydelse

2 §

Precisering av tillämpningsområdet

Bestämmelserna i denna lag tillämpas även
på verkställandet av internationella överens-
kommelser om beskattning som är bindande
för Finland och verkställandet av förpliktelser
enligt Europeiska unionens lagstiftning.

17 f §

*Plattformsoperatörers skyldighet att lämna
upplysningar om berörda verksamheter*

En i Finland rapporteringsskyldig platt-
formsoperatör som avses i lagen om skyldig-
het för aktörer inom digital plattformseko-
nomi att lämna upplysningar i fråga om be-
skattning (/) ska lämna Skatteförvalt-
ningen i den lagen avsedda upplysningar om
berörda verksamheter eller uppgift om att det
inte förekommit rapporteringspliktiga be-
rörda verksamheter.

De uppgifter som avses i 1 mom. ska lämnas
med hjälp av en elektronisk dataöverförings-
metod.

En i Finland rapporteringsskyldig platt-
formsoperatör ska iaktta de skyldigheter avse-
ende åtgärder för kundkännedom, registre-
ringsskyldigheter och övriga skyldigheter som
föreskrivs i lagen om skyldighet för aktörer
inom digital plattformsekonomi att lämna
upplysningar i fråga om beskattning.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Bestämmelser om uppgiftsskyldiga, skyldigheter avseende åtgärder för kundkännedom som gäller uppgiftsskyldiga, berörda verksamheter, tidpunkt för lämnande av upplysningar, upplysningar som ska lämnas och registreringsskyldighet finns i lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna upplysningar i fråga om beskattning.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

I enlighet med riksdagens beslut
fögas till 1 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016), sådan paragrafen lyder delvis ändrad i lag 783/2020, ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

Föreslagen lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

Bestämmelserna i denna lag tillämpas även på verkställandet av internationella överenskommelser om beskattning som är bindande för Finland och verkställandet av förpliktelser enligt Europeiska unionens lagstiftning.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 8 § i lagen om inkomstdatasystemet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om inkomstdatasystemet (53/2018) 8 § 1 mom. 2 punkten som följer:

Gällande lydelse

8 §

Identifierings- och kontaktuppgifter som införs i inkomstregistret

I inkomstregistret införs följande identifierings- och kontaktuppgifter om inkomsttagaren och prestationsbetalaren som prestationsbetalaren är skyldig att lämna uppgiftsansvändarna med stöd av en lag som nämns i 6 §:

2) i fråga om en person bosatt i en främmande stat skatte- eller personnummer som tilldelats av den stat där inkomsttagaren är bosatt eller, om sådana uppgifter saknas, något annat motsvarande signum,

Föreslagen lydelse

8 §

Identifierings- och kontaktuppgifter som införs i inkomstregistret

I inkomstregistret införs följande identifierings- och kontaktuppgifter om inkomsttagaren och prestationsbetalaren som prestationsbetalaren är skyldig att lämna uppgiftsansvändarna med stöd av en lag som nämns i 6 §:

2) i fråga om en person bosatt i en främmande stat *skatteregistreringsnummer* som tilldelats av den stat där inkomsttagaren är bosatt eller, *om den stat där inkomsttagaren är bosatt inte utfärdar skatteregistreringsnummer*, något annat motsvarande signum,

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om ändring av lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet (185/2013) 5 a § 3 och 4 punkten, sådana de lyder i lag 1703/2015,

ändras 1 § 1 mom., 2 § 7 punkten, 3 § 7 och 8 punkten samt 5 § 5 punkten,

av dem 1 § 1 mom., 2 § 7 punkten samt 3 § 7 och 8 punkten sådana de lyder i lag 1561/2019, samt

fogas till 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1703/2015, 1488/2016 och 1561/2019, nya 8–11 punkter, till 3 §, sådan den lyder i lagarna 1488/2016 och 1561/2019, en ny 9 punkt, till 5 § en ny 6 punkt samt till lagen en ny 5 f § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

1 §

Genomförande av direktivet

Genomförande av direktivet

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, nedan *handräckningsdirektivet*, sådant det lyder senast ändrat genom rådets direktiv (EU) 2018/822 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning som rör rapporteringspliktiga gränsoverskridande arrangemang, ska iakttas som lag, om inte något annat följer av denna lag.

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, nedan *handräckningsdirektivet*, sådant det lyder senast ändrat genom rådets direktiv (EU) 2021/514 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, ska iakttas som lag, om inte något annat följer av denna lag.

2 §

2 §

Tillämpningsområde

Tillämpningsområde

I enlighet med denna lag och handräckningsdirektivet

I enlighet med denna lag och handräckningsdirektivet

Gällande lydelse

7) lämnas upplysningar om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang till behöriga myndigheter i andra medlemsstater i Europeiska unionen och till Europeiska kommissionen.

Föreslagen lydelse

7) lämnas upplysningar om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang till behöriga myndigheter i andra medlemsstater i Europeiska unionen och till Europeiska kommissionen,

8) lämnas upplysningar om rapporteringspliktiga säljare till berörda behöriga myndigheter i andra medlemsstater i Europeiska unionen och till alla behöriga myndigheter i medlemsstaterna i Europeiska unionen upplysningar om undantagna plattformsoperatörer,

9) rapporteras det unika identifieringsnummer som tilldelats en rapporteringsskyldig plattformsoperatör till behöriga myndigheter i andra medlemsstater i Europeiska unionen,

10) lämnas begäran till kommissionen att stryka en rapporteringsskyldig plattformsoperatör från det centrala registret efter att förutsättningarna för registrering har upphört samt lämnas upplysningar till kommissionen om en sådan plattformsoperatör som inleder sin verksamhet som plattformsoperatör utan att ha registrerat sig på föreskrivet sätt,

11) rapporteras inträffade uppgiftsincidenter till kommissionen.

3 §

Samarbetsformer

Samarbetet omfattar

7) rätt för tjänstemän som bemyndigats av en behörig myndighet i en medlemsstat att närvara vid kontor och medverka i administrativa utredningar i en annan medlemsstat, samtida kontroll, delgivning och givande av återkoppling,

8) lämnande av upplysningar om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang genom automatiskt utbyte av upplysningar.

3 §

Samarbetsformer

Samarbetet omfattar

7) rätt för tjänstemän som bemyndigats av en behörig myndighet i en medlemsstat att närvara vid kontor och medverka i administrativa utredningar i en annan medlemsstat, samtida kontroll, *gemensamma revisioner*, delgivning och givande av återkoppling,

8) lämnande av upplysningar om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang genom automatiskt utbyte av upplysningar,

9) lämnande av upplysningar om rapporteringspliktiga säljare genom automatiskt utbyte av upplysningar.

Gällande lydelse

5 §

Kategorier av inkomst och kapital som omfattas av automatiskt utbyte av upplysningar

En behörig myndighet ska genom ett automatiskt utbyte av upplysningar lämna en behörig myndighet i en annan medlemsstat tillgängliga upplysningar om personer bosatta i den medlemsstaten och om följande specificerade kategorier av inkomst och kapital

5) ägande av och inkomster från fast egendom.

5 a §

Skyldigheter för finansiella institut i fråga om rapportering av upplysningar om finansiella konton

Rapporterande finska finansiella institut ska

3) underrätta varje rapporteringsskyldig fysisk person om säkerhetsöverträdelser med avseende på hans eller hennes uppgifter, om överträdelserna sannolikt kommer att påverka skyddet av hans eller hennes personuppgifter eller integritet negativt,

4) underrätta varje rapporteringsskyldig fysisk person om att de upplysningar om honom eller henne som avses i artikel 8.3 a i handräckningsdirektivet kommer att samlas in och överföras enligt direktivet samt tillhandahålla personen i fråga alla upplysningar han eller hon är berättigad till enligt personuppgiftslagen (523/1999) i tillräckligt god tid för att han eller hon ska kunna utöva sina rättigheter enligt 6 kap. i personuppgiftslagen vad gäller uppgiftsskydd och, under alla omständigheter, innan upplysningarna rapporteras till den behöriga myndigheten,

Föreslagen lydelse

5 §

Kategorier av inkomst och kapital som omfattas av automatiskt utbyte av upplysningar

En behörig myndighet ska genom ett automatiskt utbyte av upplysningar lämna en behörig myndighet i en annan medlemsstat tillgängliga upplysningar om personer bosatta i den medlemsstaten och om följande specificerade kategorier av inkomst och kapital

5) ägande av och inkomster från fast egendom,
6) royaltyer.

5 a §

Skyldigheter för finansiella institut i fråga om rapportering av upplysningar om finansiella konton

Rapporterande finska finansiella institut ska

(upphävs)

(upphävs)

5 f §

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

*Rapporteringsskyldiga plattformsoveratörers
skyldigheter som rör rapporteringspliktiga
säljares rapportering*

*Bestämmelser om sådana rapporterings-
pliktiga säljare samt rapporteringsskyldiga
plattformsoveratörer som avses i handräck-
ningsdirektivet ingår i lagen om beskattnings-
förfarande och i lagen om skyldighet för aktö-
rer inom digital plattformsekonomi att lämna
uppgifter i fråga om beskattning (/).*

Denna lag träder i kraft den 20 .